

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 531-2

ספרים

היוצאים לאור בפעם ראשונה

על ידי

חברת מקיצי נרדמים

(הוקמה מחדש בשנת תרמ"ה)

תחת השגחת ראשי החברה:

אברהם ברלינער בבולין,
דוד גינסבורג בפעטרסבורג,
יוסף דערענבורג בפארוו,
שלמה חיים האלבערשטאם בביליין,
אברהם אליהו הרכבי בפעטרסבורג,
מרדכי יאסטרואו בפילאדעלפיא,
מישה עהרענרייך ברומא,
דוד קויפמאנן בכודאפעסט.

שנה עשירית תרנ"ד.

Kuntras ha-Pijutim.

BERLIN 1894.

Herausgegeben im Selbstverlage des Vereins M'KIZE NIRDAMIM.

(Dr. A. Berliner.)

In Commission bei J. Kauffmann
Frankfurt a. M.

Kuntras ha-Pijutim

nach der

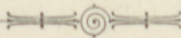
Machsor-Vitry-Handschrift

(Brit. Mus. Add. 27200 u. 27201)

bearbeitet und herausgegeben

von

Dr. H. Brody.

BERLIN 1894.

Druck von H. Itzkowski, Gr. Hamburgerstr. 2.

קונטרס הפיוטים

הגלוח

אל המהזור ויטרי כתב יד לונדון

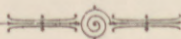
(בריטיש מוזיאום סימן 27200—27201)

העתקתיו והוצאתיו לאור

עם הערות ותקונים נחוצים

אני

חיים בראדי.

ברלין, תרנ"ד.

בדפוס צבי הירש בר יצחק איטצקאווסקי

ראש־דבר.

אמר הכ"ר: כאשר בינתי בספרי רשד"ל ז"ל, בפרט במכתביו ובספרו טל אורות ש"ל אחרי מותו, מצאתי ראיתי, שהוא מביא פה ושם פיוטים מהמחזור ויטרי, אשר לא יראו ולא ימצאו במחזו אשר הו"ל הרה"ח ר"ש הורוויץ נ"י ע"י חברת "מקיצי נרדמים" הנכבדה. על הרוב יאמר רשד"ל, כי לקח את הפיוטים האלה מתוך קונטרס הפיוטים אשר בסוף מחז"י (*), ואולם במחזו שלפנינו חסר הקונטרס הזה ואיננו. ויהי בהיותי בשנת תרנ"ד באנגליה, להעתיק שם את שירי ר' יהודה הלוי, נתתי את לבי לדרוש ולתור גם אחר הקונטרס הזה, אשר אבד זכרו, כי נפשי חשקה מאד לדעתו. ואמצא חן בעיני ד' ויצליח את דרכי, ואחרי חקירה רבה וחפוש אחר חפוש מצאתי את אשר בקשתי, ואת אשר פללתי ראות ראו עיני ותאורנה!

קונטרס הפיוטים — זה שמו אשר יקרא לו שד"ל ואיננו בכ"י — נמצא בסוף הכרך השני מהמחזור ויטרי כ"י אשר היה לפני רשד"ל ז"ל, ולא בסופו ממש, כ"א קרוב לסופו, היינו מדף 239 עד דף 260, והוא כולל לפי"ז אחד ועשרים דפים בתבנית חצי גליון גדול (2⁰). הדפים כרוכים בכ"י שלא כסדרן, ואולי מטעם הזה לא העתיקו המעתיק את הכ"י בעד חברת ט"נ והגיה גם לי מקום להתנדר בו.

והנה אף כי נדפסו כבר רבים מהפיוטים אשר בקונטרס בספרים שונים ובמחזורים ממנהגים שונים, לא חדלתי מלהדפיס את כל הקונטרס כאשר הוא לפני בכ"י, בלי כל גרעון, כי היה את נפשי לתת לפני הקוראים הנכבדים דבר ולא חצי דבר. אך שברי שירים הנמצאים בכ"י — כי הכ"י חסר במקומות אחדים — אותם השמטתי, יען לא ראיתי כל תועלת בהדפסתם.

בהערותי אשר בסוף הספר העירותי את און הקורא על דברים שונים הנוגעים בהפיוטים הנדפסים בזה, גם הודעתי את הספרים אשר נדפסו בהם הפיוטים שכבר יצאו לאור, וגם לשנויי הנוסחאות פניתי מקום אצל כל השירים, ואם יראתי פן תרכינה אלה השנויים — בפרט אצל השירים אשר כבר נדפסו פעמים רבות — קצתתי ולא הודעתי רק את השנויים הנמצאים בתוך הכ"י אשר לפני, והנקל לכל איש להשוות את השיר בלו עם הנדפס מכבר, אחרי אשר קראתי בשם את כל הספרים, אשר הפיוט נמצא בהמה. זה שעור מה שרציתי להקרימו בזה, והערות אחרות ימצא המעיין בסוף הספר כל אחת במקומה הראוי לה ולא אכפיל הרברים, אך אתן בזה עוד רשימה על סדר א"ב מכל המשוררים, אשר פיוטיהם ימצאון בספר הנכחי והם:

אביגדור: סי' פ"ג. — אברהם: סי' כ"ג (?), ק"ג. — אברהם בן עזרא: סי' כ"ב, "ל"ד (צד 71), מ"ב, מ"ט, נ"ה, נ"ט, ע"ג, ע"ה, ע"ה, פ"ה, צ"ה, ק"ג. — אהרן:

(* כמו בטל אורות צד 8 סי' ג' וחלאת ובמ"א.

סי' סי. — אלחנן בן יצחק: סי' ט'. — אליהו: סי' צ"ו. — אליעזר ברבי שלמה:
סי' א'. — אלעזר הקליר: סי' י' (לא אחליט עוד דבר). — אמתאי: סי' לח. —
חזקיהו: סי' ק"ו. —

יהודה: סי' ל"ד, ל"ה. — יהודה הלוי: סי' י"ד, ט"ו, ט"ז (?), י"ח, י"ח, י"ט,
כ', כ"א, כ"ה, ל"ב, ל"ה, ל"ח, ל"ט, מ"ב, מ"ד, נ', נ"ג, נ"ד, נ"ה, נ"ו, נ"ח, ס"ה, ע"ב, ע"ו,
צ"א, צ"ט. — יהוסף: סי' ע'. — יהוספיה הגר: סי' פ"ג, צ"ה. — יום טוב: סי' מ"ו,
ע"א. — יום טוב [בן יצחק] הקדוש: סי' צ', צ"ג. — יוסף: סי' מ', נ"ב, צ"ב. —
יוסף בן אשר: סי' ק"ב. — יוסף זרק (?): ו'. — יוסף בן יצחק בן אביתור:
סי' ס"ה. — יעקב: סי' ע"ד. — יעקב תם: סי' כ"ד, לו. — יצחק: סי' י"א (?), ס"ד,
פ"ה. — יצחק בן יהודה בן גיאת: סי' ל' (?), מ"א, נ"א, צ"ו. — יצחק סופר (?): סי' ה'.
לוי [בן יעקב אלתבאן]: סי' ק'.

מאיר ברבי משה: סי' ד'. — משה: סי' פ"ד. — משה בן עזרא: סי' מ"ה.
עזרא: סי' כ"ו.

שלמה: סי' כ"ח. — שלמה בן אבון (הנער): סי' נ"ו, פ"ב, צ"ד. — שלמה
ברבי אליעזר: סי' ב'. — שלמה בן גבירול: סי' ז', ח', ס"ח, ס"ט, ע"ו, ע"ט, פ"ט,
ק"א. — שלמה בן יהודה: סי' ק"ד, ק"ה. — שמואל: סי' י"ג, כ"ו, ס"א. — שמואל
הכהן: סי' מ"ח. — שמשון [בן אברהם]: סי' פ"א. — ששת: סי' ס"ו.
בלי שם המחר: סי' י"ב, כ"ט, ל"ג, מ"ו, ס"ב, ס"ג, ס"ו, פ"ח.

ברליון, בשנת תרנ"ד.

קונטרס הפיוטים.

א.

ברכו.	במקהלות אלהים	עם אחריו נוהים	אמרו לאלהים
לעברו.	יחד שקם אחד	השר האחר	להמליכו יחד
כבודו.	מלא כל הארץ	שעשועי יידין	יה שוכן ערין
ידו.	שלח במלאכת	טרם נערכת	על המערכת
פדו.	עד אל השוקת	לנפש שוקקת	זיקת משחקת
ידו.	כי ימוך ומטה	עם זו הביטה	רם שוכן עלטה
כבודו.	הנקרא בשמי	ישב שבות עמי	בנוע הלחמי
במדו.	תכון במלכותו	מסר לעדתו	רטויה למכתו
גלדו.	שק תפרתי על	חיך לדולקים יפעל	בידי הקם על
עברו.	ידע ישראל	צור סודה וגואל	יקם הוד אריאל
מדו.	ולבש הכהן	ורועים על ידיהן	שובה עם מכהן
חמדו.	והוא ישקה אוצר	אל מפלטי מצר	לפניו לא נוצר
חסדו.	כי טוב כי לעולם	בו צדיק ישלם	מאור הנעלם
במועדו.	תשמרו להקריב לו	עמו מנת חבלו	הללוהו בגדלו

ב.

ברכו.	במקהלות ד'	בחוריו ווקני.	שירו לדי
ארכו.	לו שם הימים	אורה בעמים	למשפיל הרמים
דרכו.	הרשעים קשת	ארום ומואב ופלישת	מזורה הרשת
שפכו.	אריץ מררתי	ולכבות נחלתי	הופכים קערת
סמכו.	את ידיהם על ראש	אני אל אדרוש	במר לענה ורוש
ילחנו.	עפר ננחש	[אל עונה לחש]	רצין מוחם חש
ילכו.	אחרי ההבל	כל מנאצי יחבל	בורא כל וסובל
ידרכו.	ועל כמותימו	ויפולו אויבמו	יתן עוז לעמו
ערכו.	עצים על האש	הורים אל תבאש	אל נשפט באש
משכו.	למשפחותיכם צאן	כרם פנימי וחיצון	לך יהיה לרצון
מלכו.	ואלה המלכים	אשר שמו ממליכים	יקר עדת ברוכים
יתמוכו.	ובשאוול צעדים	וחבל חיל רודים	עודה לךדים

קונטרס הפיוטים

זכרה לבני ארם	זרע בני אברם	משחור תארם	חשכו.
ריבה ריבותי	וכלה מצמיתי	כמים שאגותי	נתכו.
חזקו [זה העם]	והדרוהו ברוב עם	מתגדבים בעם	ברכו.

ג.

שירו לאל נועם	מדהלל, אמוני	מתגדבים בעם	ברכו ה'.
שרי אשר בשמו	די כל ברואים	נמצא בלב אישים	אליו מצואים
אך מראות עיני	פקחים ורואים	נפלא, ונפלאים	מעשי ד'.
למענהו כל	עשה ופעל	אריר אשר מדר	מים בַּשְׁזַעַל
אל תחקרו בו מה	מטה ומעל	כי אין לחקור על	דברי ה'.
מכון לכם שבתו	תכן ויעד	בשמו יסרו סן	ירעש וירעד,
נראה כנשאו	אך הוא מסער	כי קט מעט מעד	לולי ה'.
הן לא, ולו יהי	דרדע וכלכל	הגיד קצת הודו	ישיג ויכול
כי הוא אשר תולה	עולם כאשכל	צור רב ורם על כל	גוים ד'.
בניו אשר לשמו	הודו ושרו	קץ במ הכי אליו	הקשו והמרו,
עשו וישמעאל	ענום והמרו	להם ולא אמרו	איה ה'.
איך בן בכור אשכח	ונעים רנניו	זכרון ברית יִשְׁתִּי	ביני וביניו
קום בַּשְׁרָזִ סָפו	עויניו ומוניו	אך לו לכר פניו	יאר ד'.

מתגדבים בעם ברכו ה'.

ד.

אור עט אדרת	נוגה עוטרת	סביבו סוחרת	ברכו.
ביטה והרקיע	טהרו הבקיע	תהומות השקיע	ברכו.
[גילה הפרכים	ימים בתכנים	סָדָר בערכים	ברכו].
דידה הרשאים	רענני בכאים	הציץ פרי נושאים	ברכו.
הצהיר לטוהר	חרס לזוהר	אנן הסהר	ברכו.
וקבע בחכמה	כל ככבי רומה	עש כסיל וכימה	ברכו.
זָמַן כל רמשים	עטויי קשקשים	כנפים פורשים	ברכו.
חברבור ואריות	צר צור וכל חיות	רב העלילות	ברכו.
מיכם קוממיות	נגיד בנקיות	נפח בו חיות	ברכו.
יִפָּה לו בנין	צלע לקנין	קולע לענין	ברכו.
בַּתֵּר הכלה	כבודה וכלולה	זָקָה לכילה	ברכו.
לְהִק מלאכיו	שמשו מבורכיו	חתן במערכיו	ברכו.
מרוםם בברכה	עריבה ונסוכה	עטרם כהלכה	ברכו.
נח בשביעי	קָדַשׁ מרגועי	זה דורי וזה רעי	ברכו.

ברכו.	מלך הוקם על	למענו כל פעל	סדר המפעל
ברכו.	הכל צר בששת	דובכו ארשת	עדה מקודשת
ברכו.	ברכתי בחר	פתר לצחר	מאיר השחר
ברכו.	האל המבורך	קול נועם ורך	מתקן שיח נערך

ה.

עם אשר יה ברך, שם אל המבורך, ברכו.

תחנו.	ופלאי מעשהו	ואתי גדלוהו	בקהל רוממוהו	יחדו הללוהו
תשפכו.	ולבכם כמים	והשתחוו אפים	לו שאו כפים	צור דר שמים
ירוכו.	אור נוגה מעליו	כל מתי מפעליו	ושת רקיע מעליו	חי שוכן וכוליו
ימלוכו.	בשמו רם ונשא	יום וליל כם נעשו	גם נשי אור כסה	קץ לחשך עשה
תערכו.	והלל עמיו	בין אש שרפים ומימיו	עושה שלום במרומיו	ספרו עצומיו

ו.

בשירים ובתהלות, אלהים במקהלות — ברכו.

ערכו.	שבה ותהלה	בשכל כל מלה	לשון בלי תפלה	יהודה לתפלה
חנכו.	הרשים לבקרים	הדרים ויקרים	יאמירו סדרים	והמוני עדרים
משכו.	ויד מעלילותיו	רמו תהלותיו	וגודל ממשלותיו	ספרו מעלותיו
נסכו.	מלך מלכים לבר	לשון ופה כבד	להגידו כל בר כבד	פעלו מה נכבד
ולכו.	קחו נא הגברים	לבכות ודברים	רוחות נשברים	זכו תמור פרים
ברכו.	וכל ברך לפניו	גורו מפניו	לכפר את פניו	קדמו את פניו

ז.

נעורך	וזכרי בוראך בימי	שאי עין יחידתי לצורך
בשירך	ולשמו זמרי תמיד	לפניו צעקי ליל ויומם
מבשרך	ומבטחך בצאתך	מנת חלקך בעורך על אדמה
דבירך	ומתחת לכסאו שם	הלא הקין לפניו [לך] מנוחה
תברך.	כמו כל הנשמה לו	אני על כן אברך את אדני

ח.

למי תרוץ בגלגלי גבוהים
ונפשי עם בשרי לו כמהים
אשר עת אזכרה אותו ואהים
תברך שם ד' האלהים.

שאלוני סעפי התמהים
לאל חיי תשוקת מאוני
משושי עם מנת כוסי ועושי
דינעם טוב לנשמתי עדי כי

ט.

קומו וברכו קומו וברכו
תשמידהו עד אבוד ואנכי וביתו נעבוד את ד'
מיחליך עוב תעוב חלילה לנו מעווב את ד'
יחדו כרעו כרסו ישתחוו להם ויכעסו את ד'
אתי לדי גדלו שירו לדי הללו את ד'
הנה בו מבטי אכן משפטי את ד'

אחי שאו משאת קומו קהלות
לשמך אל תן כבוד עם אלילים יעבוד
הי הכה צור ויוזב תחטאינו באווב
נכרים מקדשך כוססו ואת מזבחותיך הרסו
נפלאות שדי מללו מלכות הדרו קבלו
חזקי ומפלטי פלט עיר מקלטי

י.

אשישות שלוחתו בקטב תילה.
בהיר במי תלחיו מתח כשמלה.
גדרו נכחו עשרים ושתים.
דירה השנית פעורה בדלתים
הקליע ביצירת ששת.
וליושו במכטיחה ולא בוששת.
זקן כשחוט משלש אותות.
חרבה וחרב ומולים לעתות.
טבע בשני כסילים נחרוים.
יעה השור ויגדרו בחפזים.
קלל במסלות חמה ולבנה.
ליל הגביר ינהגו שמונה.
מאתמול ערך מורך ואכך.
נגד סניאל פקיד שבזטי רבך.
סנסג בעדן מגידי נצנים.
עבי מאפילתו לששים שנים.
פריו לנינו ירתיה צולות.
צמדו הררי לבירת פלילות.
קרן נוגה יחל לבעתו.
ראותו ינום ויתמרמר בקדמתו.
שתת וקבס וקצע ושבת.
תקטז כמעשר לנצורים כבכת.

אשישות להגיץ בתיחוח קירולה.
בעים דיים צו מלגוללה.
גלם כאחת בעלף צורותים.
דע רירם לחרבות שתים.
החי ככילה בלי אששת.
הימין נחלים והשמאיל יבשת.
זנגם בהפרד ואינם נשתתות.
המוקם חג לכל נפתתות.
טכס עטר כאילה . . .
יצר טלה ראש מירוויים.
כביתם בטל ולערב לינה.
לשנים עשר הלוכו מנה.
מרחפת בשלשת גרוש בסכך.
נקשב פנה תלוי סוכך.
סורקי ענב הידר לשוונים.
עיני בכמיה מני נטענים.
פחו יחודם מושלך מצולות.
צינתם במלחמת ישנה לנדגלות.
קטור טהר יבער בניותו.
רם ישלים ויתרצו ליפותו.
ששה בשכללו שביעי שבת.
חורה לצלצל לבו שבת.

יא.

אמר ויהי צוה ונעשים,
 ברוך ומבורך בפי כל נשמה.
 גיהץ שני פנסים להבהיק ביהולם,
 דעת ותבונה סובבים אותו.
 הוא נאה על ארבעה גאים נאדר בקדש,
 ונהדר בכבוד על כס המרכבה.
 זרעתיו סובלות עולם ומלואו,
 חסד ורחמים לפני כסא כבודו,
 טוב מאור שבעת ימים לעודדנו,
 יצרם בדעת בכינה ובהשכל.
 כאור היוצא מבין החרסים ליהט מאוריהם,
 להיות מושלים בקרב תבל.
 מתקבצים ובאים בהגיון והגה,
 נאה זיום בכל העולם.
 סודרים לשונם הגנו בקראם,
 עושים באימה רצון קוניהם,
 פוצחים שבחו בעילום לרוממו.
 צהלה ורנה לזכר מלכותו.
 קרנו להרים מכל מאורי אור,
 ראה והתקין צורת הלבנה.
 שפרירים ומשוררים לאל אדיר ירון,
 תפארת וגדולה שרפים ואופנים וחיות הקדש.

[אל] ארון על כל המעשים,
 ברוחו נשבה נפוחים להנשימה,
 גדלו וטובו מלא עולם,
 דולקי אש ומים התויך בתבונתו,
 המתנאה על חיות הקדש,
 והחיות רצוא ושוב כאש להבה,
 זכות ומישור לפני כסאו,
 חבטו יושט בפלוש הורו
 טובים מאורות שברא אלהינו
 יצר בצדק ומשפט עולם בלי לשכל,
 כח וגבורה נתן בהם,
 לשבים אליו פושט יד לקבל,
 מלאים זיו ומפיקים נוגה,
 נבונים בלחשם ומויעים במהללם,
 שמחים בצאתם וששים בכואם,
 עתים חשות ועתים ממללות בשש כנפיהם,
 פאר וכבוד נותנים לשמו,
 צנים באימה ומוזמנים בשרותו,
 קרא לשמש וזרח אור,
 רחמה כרחם ולא כהלשינה,
 שבה נותנים לו כל צבא מרום,
 תהלות יצחצחו קהלות עם קדש.

יב.

ועל כל המעשים:
 בפי כל נשמה:
 מלא עולם:
 סובבים אותו:
 [וחיות] הקדש:
 ככס המרכבה:
 לפני כסאו:
 לפני כבודו:
 שברא אלהינו:
 בכינה ובהשכל:
 נתן בהם:
 בקרב תבל:
 ומפיקים נוגה:
 בכל העולם:
 ששים בכואם:

על כל החוסים
 בשחק ובאדמה
 ליצורים כלם
 ונלאים מחזותו
 השם מראות
 נערץ בהקה
 דגל צבאו
 הכל יעידו
 ומאור נרנו
 אל עולמו מכלכל
 העניק להם
 להשמיע בנבל
 סובבים במחונה
 זוהר חילם
 מתעלסים בשיאם

אל ארון
 ברוך ומבורך
 גדלו וטובו
 דעת ותבונה
 המתנאה
 ונהדר בכבוד
 זכות ומישור
 חסד ורחמים
 טובים מאורות
 [יצרם] בדעה
 כח וגבורה
 להיות מושלים
 מלאים זיו
 נאה זיום
 שמחים בצאתם

אמתו צנה וכדון
 מפי צבאות ערך
 גוזר בניבו
 ותושיה נכונה
 על כנף רוח ידאה
 ומה נאה לעבוד
 זה לזה ישור
 וצדק תמים
 וכוכבים [ומזרות]
 ובגבורה מודעה
 הוד ונהורא
 יורדים ועולים
 ומלתו לא שניו
 בכל הארץ קנים
 וכמרוצתם

עושים באימה	עש כסיל וכימה	שמש וסחר שניהם	רצון קניהם:
פאר וכבוד	ובמצותו לעבוד	עז עמו	נותנים לשמו:
צהלה ורנה	יעלו ברננה	ליקר גדולתו	לזכר מלכותו:
קרא לשמש	ממקומו לא ימש	ויאמר אל נאור	וזרח אור:
ראה והתקין	בגלליו להשקין	עדות נאמנה	צורת הלבנה:
שבה יתנו לו	להבות חילו	בצפון ודרום	כל צבא מרום:
תפארת וגדולה	בקול רם בהמולה	תת לו שרפי קדש	עם אופני הקדש:

יג.

בונה מעלותיו ברום זבולים,
 דגול יצרם לשבחו בהלולים:
 ויעדם חקות לאחור גוללים,
 היות ושרצים וקטנים וגם גדולים:
 ימנם לאותות . . . ולרגלים,
 למנין שעות יורדים ועולים:
 נצח נגהם בפרקים נוהלים,
 עתור מלאכתו גמר והשלים:
 ציווי פקרו והביאו במאכלים,
 רנן מזמור ונצל מהבלים:
 תמימה הנחילו והפיל חללים,
 חי זקוף קרן עמוסי מקהלים:

אל אדון על כל פעלים
 גדודים וקדש בכתי אראלים
 השליש והקוה נכבדי מצולים
 זמן בימים מיני תלולים
 טובים בלולים
 בטסים . . . צאתם מצהילים
 מנויים להאיר על תבל מושלים
 סח ויהי הכל במלים
 פנה ליציר גדלו במפעלים
 קומט ונעצר ועש בו פלולים
 שביעי קדש וסודו העלים
 שמרו ואלפו לעם לו מגדילים

יד.

לא שבעה עין לראות
 ובלבבות עד יאות:

או יערימון מעים
 לקשוב וניב לשפתים
 נבות מלאות עינים

לכא לפניו נקראות
 המחזות הגוראות:

ובמלאכותו הקכו
 רוח נדיבה סמכו
 פלגי נבואה שפכו

בין בחלום בין במראות
 פתח ארזיהם צוכאות:

יקר אדון הנפלאות
 נלאו לשונות מלפרוש

הרזמון עפעפים
 לפני אשר שם אונים
 ושם משרתי שמים

ברא נפשות נכאות
 נתן יבלת כם לפגוש

ותחוינה מלכותו
 על מחזיקים בכריתו
 כי ממקורי חכמתו

ומלמדות סוד ונבואות
 לאור באור מלך לדרוש

להיות בתבל מאירות	דעות כשמש מזהירות
תורות אמרות טהורות	נתן בפיהם להורות
כי יש בשחק מאורות	לאמר לעינים עורות
אחד ומאתו באות	ראו יסוד כל מראות
מספר אלפים וקבואות:	ודעו הלא האחד ראש
למבקשי רב תעצומות	הן למדוני הרמות
אחת לאחת משלימות	חיות פליאות ועצומות
עושה שלומות במרומות	בשם ד' מתאימות
אשר לארבע הפאות	חיות נשאות כנושאות
קדוש ד' צבאות:	קראות בשם קדוש קדוש

טו.

(א) ----- || ----- (ב)
 (ב) -----

יחדו נא כל איש בטוב רחשו
 אל, והודו זכרו ושם קדשו.
 היך ימלל אדם תהלתו
 או יספר מקצת גדלתו
 הוא מחולל הכל במלתו
 הוד והדר סתו ומלבושו
 אך ברחמים נמצא לכל דורשו
 ובשחקים הפליא עוון גדלו
 עת לכל חי יכין מזון אכלו
 כל יראיו יראו הכי קולו
 במרומים יתן בהרעישו
 עם ברקיו ובמוקדי אשו
 דברו כל השומרים דתו
 באמת ינצורו תעודתו
 יום לכל איש שכר עבודתו
 יגמלם, יזכרו כאור שמשו
 עוובו אז יאכל פרי כחשו
 הללוהו עמו והודוהו
 שבחוהו אף העריצוהו
 רננו לו כל יום וברכוהו
 קול קדושה תשאו במקדשו
 עם שרפים עומדים להקדשו.

טז.

(א) ----- (ב)
 (ב) -----

שלוש קדוש עונים ברום עבות גלילי מרכבות נצות ולהבות אל ישגן עד וקדוש.
 יחקור מבין פליל ויהפש
 במקור דעו כי הכל אפס
 ובעקור שרשו בטיט יתרפש

וכל ראש כוס רוש ישתה וגם ימיץ ישר כמו חומץ ואין אדם מאמץ כח למול אל קדוש.

הצור נסתר ובכן נראה
נצור לב איש השכל פליאה
כי צור מעתיק ושם לשואה

ואנוש הידרוש חומר ביד יוצר איכה אין עוצר פני דרכו נוצר ושמו מרום וקדוש.

ועד על קו לא ימער
הוא עד כי אל לו למסער
מועד לכל והוא חי לעד

יחלוש ויחבוש ומי יאמר לו שוא פעלת עת ישו מופתיו ביד ראשיו אז יאמר לו קדוש.

דורך על במתי עב, אין לו
ערך העולם לא יכילו
צורך לו כל כי הוא פעלו

וכמוש יבוש ופסילי האליל יחלפו כליל כי הם רופאי אליל ויגבה האל קדוש.

הודות הונים לך אן ואן
פלדות זיקי חיות ושנאן
פרודות כנף לכסות מראן

שלוש לפרוש עונים במחזה צופה כל רזה וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש.

יז.

ארחי נדר	ואיד בא אלי	וספו אלי	יבשו אלי
גפן סמדר	ושחתו רעים	ואפסו רועים	חרלו רעים
וחסר [נעדר]	והדר גולה	אין איש גולה	ולסוד מלא
בין קוץ ודרדר	לי כעקרבים	ושטני אורבים	אויבי רבים
אהלי קדר	שכנתי עם	גרתי משך	אויה לי כי
וצל הודי סר	נבלו עלי	רוע פעלי	הקפך עלי
כצפור במוסר	בתוך על דומה	אשכון דומה	וביר דומה
בעלי מוסר	כדבר משא	הכביר משא	ועלי משא
ועדיה הוסר	שכנו יפה	בעפר ואיפה	ועפר ועיפה
נתונה במאסר	אחוזת חבל	[אחוזת חבל]	חלקו בחבל
כאשר נדר	ועשה יום צר	להחשיך, והצר	אמר הצר
יומי וחשך	הפכו לערב	חגורי הרב	ובני ערב
וקשת משך	וכליו עדה	כשחל עדה	זרע עדה
זרוע קדשך	הראה לאנום	אלי ואנום	ולך אנום
תמיד לדורשך]	והיה מחסה	בחסרך כסה	[וגונו כשה
ממרט קמשך	בכל יום ידל	רק לך נבדל	הקשב ניב דל
שמשו קדר.	בקדר וחצור	ומחסור ומעצור	במצוק ומצור

על פי נבלים	לשמך ישורון	טובך ישורון	דלי ישורון
על גו נבלים	ותעביר תער	מתוך תער	חרב תער
תנפץ נבלים	תסיר שמירים	מעל שמרים	ותעל שמורים
לעובדי פסילים	והרב הרק	לדורשי הריק	כליהם הרק
שלה באלילים	ופטיש מפוצץ	ופרץ קצין	שרשם רצין
איש לא נעדר	בפיך יצוקים	כי צבא שחקים	וידעו רחוקים
לו יערוכו	חצובי להבות	שירות ערבות	הדר ערבות
עז יתמוכו	וכלם קדושים	לא כגוף אישים	גופם אשים
אשר [ירוכו	וקדוש הדומם	וקדוש מקומם	קדוש נאומם
לא יחשוכו	עד כלות שלש	קדוש קדוש	אמרים קדוש
שת הוד והדר]	צור אשר מרו	כל יציר חלדו	שוחחים הודו

יח.

קדוש וכשרפים שמו קדשו	שלשו
את מהלל יוצרו יציר נענה	יענה
ערך סביב כסאו למול מחנה	מחנה
הודו ושרתון מלאכי אש סנה	את-פני
פניו וחסד ואמת נפגשו	קדשו
מים ברשפי אש ולא נחלשו	נגשו
עת שלחך רוחות לך יענו	הנגו
כי העלילות לך לבד נתכנו	שננו
מהלל קדשתך אשר מוננו	יתנו
אימה וכתר הוד לך חבשו	לבשו
כי מעשיך הם ולא כחשו	פרשו
מבור שבותי סערה כאני	ואני
אקדיש כסוד מהנם בתוך מחני	הנני
לא אהריש בקהל ידועי עני	מעני
לפני בני אמה ולא חפשו	נכבשו
עם זאת תשועתך ולא נואשו	ירדשו
למאד ומארצות צבי יצאו	דכאו
בנלל ימי קצים אשר נפלאו	יקראו
בך מעיני ישע לבל יצמאו	ימצאו
סוד דעתך כלם ויתלחשו	ירשו
הנה ידעתיו גם אני החשו.	ירחשו
לא נעלם, כי ספרו חסדך	הודך
ברור עלי כל מפעלות ידך	ערך
על כן יצו לאמר לעם סודך	עברך
שירה וזכרו זאת והתאושו	חדשו
קדוש וכשרפים שמו קדשו.	שלשו

י.מ.

שרפי אש נשקה	יקדישון היום שלוש
הנקדש בצדקה	את שם האל הקדוש
כלם מעשה ידיו	הוא הנקדש בצבאות
ובלי פה הם עדיו	שם על כל חמפעל אות
כי אין מבלעדיו	עדות על פי נוראות
ידו מכל חֻקָה	תפארת כפאר יחבוש
לא שבה לו ריקה	צוה למחויץ או לחבוש
בקרוב עת צרתי	ובכן בשמו אתקרב
ואני בקבורתי	הלמוני שתי וערב
אליו מר קראתי	הנצה תאכל חרב?
תמיד עלי פוקה	זה יחלוש או זה יחלוש
ממתני מועקה?	הלעולמים אין לנתוש
לילי לא ישתנה	דלותי צפות בקר
ואני כך אֶתְכַנֶּה	אויב הבלי שוא בקר
ובקשט אתענה!	איך הוא ינעם בשקר
ניאמר כי נקה	כוס שקויין שם תירוש
אך על שמך מתקה	וכוס שקויין שמתו רוש
אברת כנפי ישע	העלה לקצוצת אבר
בימיו חיש תנשע	ושר שלום חיל יגבר
המישל להמית רשע	ופלמט ילדי עבר
להמטיר זו החלקה	יבא לנו כמלקוש
נפשי בכ חשקה.	כי לא לנצה תמוש

כ.

בהדומו	משרתי אל	אדירים	יקירים
דת נאומו	לקבל את	החרדים	העומדים
תעצומו	סובלים כִּם	ושנאנים	ואופנים
במרומו	לאל נאדר	בקול גרון	דובכים רן
במקומו	עז והדרה	לפניו	הוד והדר
ומשמאלו	מימינו	וגבריאֵל	ומיכאל
להגדילו	נצבים	וסוסי אש	ברכבי אש
בהיכלו	מתנים קול	וקול רעש	ובנעש
זה מקומו.	שואלים אֵ-	וזה אֵל זה	וזה מזה

הוד והדר.

המון מים	כקול רעש	במחנותם	דהרותם
בזתים	אלפים ורֵי	ומנצחים	ושיר פוצחים

קונטרס הפיוטים

כפים	סגדים על	אזי קגוד	מול פרגוד
אי מקומו.	ולא נודע	ולא נראה	לאל רואה
הוד והדר.			
בגבורה	לאל נאדר	ומעריכים	הוד עורכים
פה ברורה	כלם בשך	בפה אחד	ברן יחד
שה בטורה	שלוש קדו	ומשלשים	מקדישים
ד' ממקומו.	ברוך כבוד	בשיר ויאמרו	ואז יזמרו

כא.

קדוש יאמר לו	יה בפי קדושים
עמדים ממעל לו.	ובפי שרפים
נראה לעינים	היקר אשר לא
וצבא השמים	שהרו זבולו
חיות אש ומים	השלמו בצלו
יגלו מהלו	זהרי נפשים
יחצבו מקולו.	מוקדי רשפים
רוח קרשו שכן	ועלי בחיריו
רוח ברה תכן	כי בלב נבריו
חיו בהם, על כן	שומעי אמריו
על צוארם עלו	נתנו אנשים
לשכון בנעים צלו.	שואפים יעפים
בקצוות נשמעו	דהרות כרובו
אולם לא נודעו	עקבות רכובו
עדנו נגעו	נעמו וטובו
בכבודו ובגדלו	מעשיו חדשים
בהם נגלה נגלה.	מופתיו צרופים
הדמו לעליונים	העלו קדשות
שאננות במעונים	לאחוז ירשות
לארנוי האדונים	ישאו נפשות
החונים על דגלו	דורשיו דרושים
לא תעבור בגבולו.	כי עדת חנפים

כב.

----- -----	(א)
----- -----	(ב)
[קדשה] עונים.	[מְחַנּוּת] עליונים
כלם כאחד	

קונטרס הפיוטים

	אדיר אשר נעלה הוד נפלאו	
	הוא האלהים אמת בצבאו	
	כל איש יזמר סביבות כסאו	
והם ראשונים.	הם לאלפי מונים	הם אחרונים
	ברא משרתים בשבעה מעלות	
	יתרוצצון יום וליל במסלות	
	צפון וימין סביב מזלות	
וזה לשנים.	זה לימים נמנים	זה לחדשים
	רוץ הגלילים בעזו הרב	
	פעם נליל עת ופעם יקרב	
	אלה למזרח ואלה למערב	
ועל פיו חונים.	איש לדרכו פונים	נוסעים עלי פיו
	מעון אשר לו ארובה נעלה	
	שמה המולה ושם הוד נפלא	
	הוד הלבנה לעין כל נגלה	
לאל נאמנים.	על מכוונת שונים	להיות לעדים

בג.

ומושלאות	משוכחות	ברכאות	[כבודן] אות
ונפלאות	בסלסול הוד	בהיכלות	משוכללות
מסולאות	בכל כבוד	מנושאות	[ובם] כסאות
ממולאות	שבעתן אור	בנוי מעלות	ומתעלות
להעלאות	שביעית היא	וכס נורא	פאר אורה
צטבלאות	פלדות אף	ובדממה	ושם אימה
בטבלאות	שמו חקוק	ועל לבם	ד' כס
במוראות	להקראות	קצבא אות	ובס נאות
	קדוש קדוש קדוש ד' צבאות.		
לחי עולם	וכס מלכות	יקר מעלה	בסמוך לה
במפעלם	כחו הזה	כבוד חיות	בןיוות
לכל נעלם	וכס צדק	הדר השית	ובחמישית
בקין עולם	[קבט] משכיל	אמת בדין	ושם ידין
בשכלולם	וכס קדוש	כמו כלה	רביעית לה
לבית עולם	למול הובול	בכל גן	והוא גן
והולולם	לחין אבות	ובו יקשב	ושם יושב
ואראלם	למלאכים	ושיר חדש	מקום מקדש
	קדוש קדוש קדוש ד' צבאות.		
וכס נאוו	ברכב איש	מקודשת	משולשת
במערכה	לשם יושב	ועו הביון	נאון והיון

קונטרס הפיוטים

והוא נפתח	וגם נמתח	בהר [סיני]	באש לבה
ושם מודים	וגם קודים	מאורי אור	ולהבה
והשנית	להוד תננים	בכס נבורה	ומרכבה
ושם הישר	שנים עשר	[כל"ש צמח"ן]	וכל צבא
וראשונה	בהוד ישנה	בכס נבורה	להתישבה
ושם ששומה	בעז קשוטה	למול שבים	להשיבה
מזון מחיה	לכל בריה	כדי אינם	להתחשבה
ובו זכים	ומלאכים	קדושתם	להקשיבה

קדוש קדוש קדוש ד' צבאות.

כהגיע	להפגיע	ביום נכון	במוצאו
אוי נעים	בקול ירעים	אלי חיות	בהרצאו
כבוד כסאו	והוד שיאו	תנו מקום	לנמצאו
דמות כנף	עדי יוצנף	לקול יעקב	וצאצאו
בעת עמדם	במעמדם	לבנו לב	למוראו
שאת עינם	למשענם	להקדישו	במקראו
אוי פונה	ואז יהנה	בעולמו	אשר קראו
בענתו	וחבתו	מנשק זיו	מקוראו

קדוש קדוש קדוש ד' צבאות.

כד.

יום הודו	וכבודו	ונחת יי	דו יראה
מתנשא	על כסא	כל נושא	ולא נלאה
אז נראים	נוראים	ועל נאים	מתנאה
לך נברכה	ונברכה	ולדברך	נשתאה
שיר ענבים	כנרובים	מעריבים	בקול נאה
ורב מהיות	קול בכיות	ולהחיות	לב נכאה
אל ביתי	ועדתי	יחיש עתי	דות למו
שיר ערוך	קרוא ברוך	כבוד ד'	ממקומו

עושה עש	נתנעש	קול רעש	לבניה
ובחכמה	כסיל וכימה	תקשר מ'	עדינה
גם חמש	אור שמש	עד אמש	יכוננה
אזי נובר	צל עובר	על עבר	פניה
ובעופל	הערפל	שם מאפל	ענניה
יום ולילו	אל מחוללו	נפשי לו	רנניה
היא תמלל	יום וליל	ותחולל	ליום קומו

שיר ערוך.

קול נועם	הפעם	[כל העם]	מקצה
----------	------	----------	------

קונטרס הפיוטים

ירצה	כשיר שרפים	וצפופים	שאת צופים
אור יצא	ומשפטי	ומבטי	דבר לאטי
יום מוצא	מוצאך ח	משלחה	ומנחה
לך אפצה	רן חרשה	משולשה	בקדושה
לפוצה	מרעה	נכרעה	בתרועה
אספרה כמו	הוד נעמו	בעבור שמו	את עמו

שיר ערוך.

המון נלגל	או ירעים	לאל דעים	ברן רעים
ליד מעגל	ורשפים	לאלפים	ושרפים
לרב נדגל	ממליכים	נמלכים	ומלאכים
עשם מסגל	קחה שירים	ומישרים	שר שרים
ברדת ויגל	לראש כורת	כותרת	ועטרת
בעמי גל	כסות הורו	לעם ידירו	בכבודו
אי אלהימו	שואלים	ואראלים	בני אלים

שיר ערוך.

כה.

פלאיך	אשר יחזה	חזות אישון	ימי לשון
ראיך	ולא כפי מר	ישו שיחו	כפי כחו
שאך	והוא לא יי	ברום גלגל	לך מעגל
לכסאך	מתחת	ואם נבצר	וכל נוצר
ברואיך	לנגד כל	יעיד לך	ומפעלך
דעו איכה	אבל לא יי	כי בראתם	וערותם
ראה עונים	באימה יי	כאחרונים	כראשונים

הוא אלהי האלהים ואדוני האדונים.

ישתנה	והורו לא	משתנים	הזמנים
בעה בונה	מעלות לש	שתים עשרה	המקרה
סע ויחנה	על פיו יי	כי ימש	והשמש
אל מחנה	ממחנה	כמו מלך	ויתהלך
המשנה	במרכבת	לטהר	ואור סהר
ספר מונה	לכלם מ	כוכביו	וסביביו
לים בקנה	שבעה עו	בני כימה	ובחכמה
יום יפנה	פעם בכל	למול מערב	וסלך רב
יש קונה	כי לכל	ומתנה	משתחוה
נים בפנים	במעשיו פ	הלא נגלה	ואם נעלה

הוא אלהי.

כה ארמה	ותלה בתור	כמסכה	ישם קבה
על בלימה	אבל תלויה	לא על יסוד	ותעמוד
טה מקומה	ובקשה למ	לכן ירדה	כי כברה

למרומה	ותעלה	את שרשה	ואש דרשה
והמימה	הרוח	ובניהן	ותוך שתיהן
להמה	הם יסודות	וצמודות	כל פודות
והבהמה	והאדם	כל צמה	ובם יצמה
לנקמה	לרחמים או	וְיִקְלָא	ואד יעלה
הם חנונים	והגנוני	בלב מנאציו	כי הציו

הוא אלהי.

לדור דורים	והוא קים	ודור עמד	דור נשמד
הרברים	ואחר כל	הוא האל	בראש כל-אל
היצורים	יצר כל	כי ברוח	לא בכח
המערים	והשכל	החכמות	הנשמות
ים הרים	ועל ים מר	רקיע	והרקיע
מוהרים	עלי ארץ	ומזרות	ומאורות
מאמרים	שם כבודו	וחשמלים	ואראלים
ומזמרים	ושיר אומרים	מקדישים	ותרשישים
ואופנים	וכרובים	מקפים	ושרפים

הוא אלהי.

אותיות	והמניד	והגומר	האומר
מה-להיות	ויודע	רע ויפה	והצופה
אריות	מבין שני	לתוך הדרך	אסוף עדרך *
ונביות	אלי קדר	הרחויות	השיות
תחתיות	והורדתם	וצרפתם	כי בחנתם
צופיות	ולישעך	בך אוחות	והם בכל זאת
הומיות	קוראות בראש	בעולמך	קדשת שמך
ולחיות	לכרובים	להרמות	קול מרימות
צרם נותנים	וכתר ליוי	ומשלשים	מקדישים

הוא אלהי.

כו.

ונוכבים	מאורי אור	לאל אחד	[. . .] יחד
כנף עבים	ורוכבים על	וחשמלים	ואראלים
ונקרבם	בכל בקר	ומתחדשים	ומתקדשים
ומקשיבים	לקוניהם	ומעריצים	ומתקבצים
ונצבים	למעל לו	והעומדים	והעוברים
אהובים	ישבחוהו	בשיריהם	ולפניהם
ונפלאות	בתשבחות	יהודון לו	וגוי כלו
		קדוש קדוש קדוש ד' צבאות.	
במרכבה	לאל רוכב	תנו אומר	שאו זמר
פאת נגבה	אלים אם הוא	משרתיו שור	מקום קדשו

קונטרס הפיוטים

במערכה	במזרח אם	מקום משכן	ואם הוכן
ולקחה	סביבו אש	וגם בוער	אשר סוער
ואין בא	ואין יוצא	מרו או	לפני יא
ומחשבה	והוקר לב	והוא רואה	ואין גראה
ונפלאות	אספרה נא	ונראותיו	גדולתיו
	קדוש קדוש קדוש ד' צבאות.		
לעולמים	מכון שבת	מקום הזבול	בבית הזבול
ביום דומים	בכל ליל ו-	אשר הרש	ובו מקדש
לכל רמים	למלך רם	לשכה	ומזבח
כיום תמים	להעלות נר	והמנורה	ובו אורה
והוא תומים	והוא אורים	מכהן אל	ומיכאל
מקום דמים	נשמות כ'	לאל זה	ושם מזה
וחטאות	עלי פשע	ומתרצה	ופיו פוצה
	קדוש קדוש קדוש ד' צבאות.		
ואופנים	דמות חיות	מחוטבות	ובערכות
מכונים	ומשפטים	לכל ברק	והצדק
ותחתונים	לעליונים	לכל גוים	מקור חיים
נשוא פנים	ליועץ ו-	והמלוכה	והברכה
ברוב עונים	[. . .]	ומתנשא	ובו נושא
בקול נוגנים	יהודנו	ומשבחי	ושם אל חי
ואור פנים	ענני הוד	סביכותיו	וסוכותיו
להכראות	והעתידות	מקודשות	ובו נפשות
	קדוש קדוש קדוש ד' צבאות.		

כו.

שם פורשי כנפים	יה יושב בכס זבולו
וכל צבא השמים	עומדים ממעל לו
כל יצור אל צדקתו	על רחמיו הגדולים
לתת אכלם בעתו	מקיים לו ומיחלים
משומרי אמונתו	כי עיניו לא יעלים
הולך באור החיים	חסד ואמת שבילו
בוהן סרעפים	הן הליכות עולם לו
מעז לדרל ומחסה	זמרת עז ומגדלים
ויהי לנו למכסה	בו נרוץ בחילים
בכחו עולם נושא	רב מחולל כל פעלים
שומר כל דרכים	הולך ברום גלגלו
בעד רוכב שמים.	הרומו נושא בגדלו

מראה כעין השמלה	רגלי כסא כבודו
ומראה אש הגדולה	חיות ונונה נגרו
והוא רואה כל פעלה	נעלם מכל הודו
מאש ורוח זמים	יסוד ברוח שכלו
נשתחוו אפים	יסודות העולם, לו
לגלגלי מרכבה	אופנים מיוסדים
בוערים כאש להבה	כמראה הלפידים
משוררי שירה ערבה	לנגד חיות עומדים
מקדישו במחנים	סנדלפון בראש חילו
רכב רבותים.	ואלפי שנאן למולו

ב.ח.

(-)

שאלו שחקים ושיתן לארמה
לכם יספרו הוד ורוע רמה
מתח דוק ותלה על בלימה
הגוף טפה ונפח הנשמה
אשר בידו נפש נרוח
יוצר הרים ובורא רוח.
לכרו היה בשרם יומים
ועד לא גלגל חוג שמים
זכאין מעינות נכבדי מים
בשום חשך על-פני תהום ורוח.
מקום ממשלתו למעלה הציבו
וכדמות אבן ספיר הצבו
וענן ורוח ואש שם סביבו
מרום השם עבים רכובו
המהלך על כנפי רוח.
הבין ברוח מלאכי רוח
[וחיה נושאת אופן ברוח
אל כל אשר יפנה שם הרוח]
ושבים וטסים ורצים ברוח
להקדיש ליוצרם בנחת רוח.

כ.ט.

אראלי וחשמלי וגלגלי מרכבה	אופני הוד ושרפי להבה
לנערין בסוד קדושים רבה	בורכים וקודים ומעריצים אהבה
קק"ד צבאות.	

קונטרס הפיוטים

גאון מופלא ושררה של והיון
דהרים וטובלים בנהר רגיון

קק"ק ד' צבאות.

השר המשרת נער נקרא
וכל עיר וקדיש נשתק במורא

קק"ק ד' צבאות.

זה אלי יושב על כס הלולו
היום מימינו ומות משמאלו

קק"ק ד' צבאות.

מספרים השומרים היכל ערבות
יפי סוסייהם כאשות מתלהבות

קק"ק ד' צבאות.

ברוו יוצא ברום שמי מעל
דאים ומעופפים בקולו

וכלם מעריצים ומקדישים למי פעל.

קק"ק ד' צבאות.

5

ידרון ידרון
לניוני ניסטרא
משאתו יגורו
באשר דבר

קק"ק ד' צבאות.

צבאות שמי מעל
סביבו נסערה
נשאי כסאו
בששה קולות

קק"ק ד' צבאות.

השמלים דומים
טסים ומעופפים
קדמו שרים
בקול רעש

קק"ק ד' צבאות.

קלים הנצבים
הגלגל מגלגל
עומד ימין מחור
לקהר לקהר

קק"ק ד' צבאות.

ברואי ברק
ומכל רגון

מזמרים ומירות
וניגון כינורות

קונטרס הפיוטים

נהרי שמחה	משתפנים בצנורות
והקול מתנבר	ויוצא ברעם גבורות
קק"ק ד' צבאות.	
רוממותיו בפייהם	מרוממים בקול מענה
ואש מתלקחת	סביב המחנה
שרפים עומדים	זה לזה יכנה
זה קורא	וזה עונה
קק"ק ד' צבאות.	
י'שב על כסא	נושא ונעלה
כסאו גבוה	למעלה למעלה
ומראות כבודו	כעין החשמלה
שמו מקלסין	בקול המולה גדולה
קק"ק ד' צבאות.	
הודו מהודר	וכן נאה לו
ארבע כתות	מקיפות כס גדלו
חיים מימינו	ומות משמאלו
לפניו אוריאל	ואחריו רפאל להללו
קק"ק ד' צבאות.	
ואש וברד	עטרת ראשו
ושם מפודש במצחו	מוכתר בפירושו
ופרכת פרוסה	פני מרום קדשו
ומיכאל ונבריאל	להעריצו ולהקדישו
קק"ק ד' צבאות.	
דמיונו אין	בכל תופסי מלכות
אין להשוותו	לקושרי קשר נסיכות
מתנאה על גאים	ואוהב נמיכות
מלך גדול	מחפש בוכות
קק"ק ד' צבאות.	
הוא קדוש	ומשרתו קדושים
מפחדו מתגעשים	רועשים ומקדישים
ועירין וקדישין	במורא מקדישים
לאל נעריץ	בסוד קדושים
קק"ק ד' צבאות.	

לא.

אשנבי שחקים	נראים כנרתקים
וכראי מוצקים	טעמי שיר ממתקים
קק"ק ד"צ.	
גראה הקשת	מאש צבועה מאוששת
דמות מינים שלשת	לזוכר הברית מקדשת
קק"ק ד"צ.	

הנהפך לאש מבשר	הקיף מטטרון שר
לילדי אור נמסר	ומלמד מוסר
ק"ק ד"צ.	
הנקרא צדיק שמו	יסוד עולמו
הוא המרעיש עולמו	בהגיון נועמו
ק"ק ד"צ.	
החושן אש שחורה	יפיפה שר התורה
באותיות אורה	וקושר עטרה
ק"ק ד"צ.	
כסיל ועש מהדומו	חדרי תימן
המבין טעמו	לאל הנאמן
ק"ק ד"צ.	
החתומים בטבעות אש	יופי ברקים אש
קדושים משלשים	אש אוכלה אש
ק"ק ד"צ.	

לב.

מלונה וגדולה	יאתה שדי לך
ברכה ותהלה	ומרום על כל
לבות וכליות	הודות לך בחרו
נפשות בניות	מיום אשר נקשרו
כאופני חיות	ולקראתך מהרו
דממה והמולה	לשמוע קולך
נהרה ותהלה	ולראות במאורך
עבודתך חמדו	וידבקו בך כל מתים
לפניך עמדו	ולחיות למשרתים
ואליך חרדו	וזה כמה שובתים
ברנה ותפלה	שואפים לזבולך
מיחלים לגאלה	וכאסירי בית שבי
אפניו דברת	דבר דבור עלי
קדושים בחרת	יום נגלית אלי
ברית שהאמרת	להאמירך בעלי
נחלה וסגלה	להיותם חבלך
עליהם ולתהלה	ולחיות שמך לשם
מחוץ לגבולם	הלעולם תששם
בשנער ובעולם	ולעבדים תכבשם
אל אלהי עולם	והסיקראו שם בשם
לבכם למסלה	נכח היכלך
אהלו בתחלה	אשר היה לו שם

לג.

האל ד'	כונן רבעי	[אל] אל רועי	אשא דעי
	אומרים קק"ק ד'.		
תורת ד'	שכן בלבי	אשפוך ניבי	ולמשנבי
	אומרים קק"ק ד'.		
אקרא ד'	ובצר לי	בגבול חבלי	בשר חדלי
	אומרים קק"ק ד'.		
נגד ד'	יישב ויקרב	אל מלך רב	קולי יערב
	אומרים קק"ק ד'.		
את שם ה'	כלם מברכים	קציצי מלכים	כלם עורכים
	אומרים קק"ק ד'.		

לד.

קק"ק וקול.	דין מן דין ואמרין כלם בשפה ברורה	[. . .] יעריצון ריבי ריבנן רכב אלהים רבותים אלפי שנאן	קירין וסברין יודוך אל גדול ונורא
קק"ק וקול.	האל המגדל תושיה גדול העצה ורב העלילה	ומחנות מול כסא מרומו ברוך כבוד ד' ממקומו	
קק"ק וקול.	דגלים דגלים חיילים חיילים זה אל זה שואלים	הודו בכל משמר ומשמר וקרא זה אל זה ואמר	

לה.

קדמו שיר הוני בדת אמן חשמל אש טרם לפה יפצה.	לגיוני חוקו ככל המון זמרו לו חולכי ליל ישימון
יעריצון נערין במרכבה מלאכים אש קדוש למתנשא.	קדישון זיקין ולהבה אחרי עם אשר יענו לכם ישיבה
מוכירים שם אל במהללים וצבא עם אחר שתי יחסה.	השרפים מאש ונהלים ברביעית תיבה בסילולים

קונטרס אסימטרים

יכתירו כתר בצביונים	יצבא אש ועירין ואופנים
ימליכו חלד ודוק עושה.	יפטירו שפה לאל מעונים
או בני אל שבח לצור יתנו	כוכבי אור בקר ירננו
ישאו קול אל אל כשי ירצה.	יחדיו הרר לאל יענו
עם המוני ויפטרו	והמוני מעלה ישמרו
נשגב מעביר עון ונושא.	שפתותם יחד ויכתירו
גלגל אש וכרוב לצור מודים	שנאנים זיקים ולפידים
עושה	כל צבא רום רועשים
וכרובים יפארו	חשמלים שבח ישוררו
וברקים אדר יאדירו	אראלים זמר יזמרו

ושרף מול כרוב יפצה. למרומם.

לו.

ותושיה	ברוב חכמה	יסוד ארץ	יחיד ערץ
וגלויה	מפורסמת	ועצמתו	וענותו
רַי נשיה	יהודון רַי	ונפלאותיו	ונוראותיו
ברום עליה	להקדישו	נערכים	ומלאכים
ך חסין יה.	מי כמר	הים צבאות	ד' אל-
זימרו	שמו לעד	ותחתונים	עליונים
יפארו	כבוד זמרו	ברנונים	ואופנים
ידברו	זה אל זה	וחכיונו	ממעונו
יספרו	תהלתו	ובתמימות	ובנעימות
ורמיה	לשון שקר	וביניהם	ואין בהם

ד' אלהים.

ושרפים	[עם] כרובים	רון רוחשים	קדישים
מקיסים	וכסא אל	ומסלדים	והם עומדים
ולאלפים	למאות	לרבבות	במרכבות
ובם עפים	מסתירים	בכנפיהם	ורגליהם
עליליה	קדושת רב	ויש לשון	ויקדישון

ד' אלהים.

הם אצלם	ואופני-	לארבעתם	בעת לכתם
מה למולם	יקומון ה-	במעמדם	נס בעמדם
ברום עולם	אדוניהם	ויעצימון	ושם ירימון
דו עולם	למלא כבו-	משולשה	בקדושה
שלישה	קדוש ישלשו	קדוש ישנו	קדוש יענו

ד' אלהים.

לז.

כפנינים היקרות	[אמרות] האל טהורות
כנפשות הן קשורות	בלבבות הן צורות
מדלוק אחר שבחיו	יגעו כל הדברים
אחרי נצה נצחיו	מה לבן ימים ספורים
גבוה [מנהו] ארחיו	כשחקים מעפרים
ותבונות הקצרות	מה לדעות החסרות
הגבוהות הבצורות.	לאחזו דרכי גבורות
בו, ואבר רעיונו	הם לפניו כל מדבר
פיו, ומאריך את לשונו	ובדברי שיר יגבר
כל, וישלים את רצונו	גם בשפתותיו ידבר
מעריצות מעטירות	הלשונות מאמירות
בין להודות בין להורות.	הנשמות מאדירות
אזכה לפני די	ובמה איכה אקדם
בענלים לקרבני	בית אלהים האדרם
אהיה קאב לפני	משאול יאמר אסדם
מבלי הקריב טהרות	כל ארצות הן לזרות
תחפוץ שי בעזרות.	תבנה ראש העזרות
מלב כלכל ודרדע	דללו חכמות וחרבו
כי כמו השב וירע	לא כמו יזמו וחשבו
מחקור חכמה ומדע	מעשיו עצמו ורבו
יום ליגם הבות ופרות	נפלאותיו לא ספורות
לו, ולא יהעו ספורות.	יתנו תמיד זמירות
מלאו כל הר וגבע	היא לך עדים כרוזים
יש לאל הותם ומבע	כי בכל צורות יצורים
זהרי שבע לשבע	זהרי כל המאורים
שת לשבע המגורות	כאשר שבע מאורות
לחזות את המאורות.	שת לעינים מאורות

לח.

(א) [ידך] אל שנה לעם מכבים בין מוכר וקונה אור ישעך מחכים
(ב) טל ענניהם אור

גור פארם	הורד כל גאון
סואן לעוררם	וכרעש סאון
קולם בשכרם	נא הקשב שאון

בי שחה שני גלות ארכים נא הורר למקנה נהלאים ורכים
ולמחניהם אור.

היו אלפים	ולקרני ראם
דלים עיפים	שובה נא ראם
עלי אסופים	בני אמה ואם
משוסים ומכים	היו עלי שני צרי לסכים
	קח נא בן מענה
	והמון שניהם אור.

מגן ושמש	דלתי ולי
מחר כאמש	יהיה גואלי
יקצור בחרמש	יכתוש בעלי
הצים המרכים	למחות שם בני יעל ואשכים
	לנקום לי למשנה
	אולי עליהם אור.

בנעים דברך	הן אחתמה
קצי וארך	אם יתמהמה
כי צין ודרך	לא אכלמה
יושבי מחשכים	כוכב יענה מחרכים
	בא אורך והנה
	ננה עליהם אור.

למ.

על גלילי זבול	יזכרו פלאך צבא מרום
הולכים על גבול	סוככים חוג בפאתי דרום
לעשות כל יכול	גם אדמה בצדקך תרום
ספרו דור לדור	יום ליום גוראות ימין נאור
חק ולא יעבור	מלאכותם מלאכתך לגמור
להיות זורחים	העמדתם ברום שמי ערין
לעלות אורחים	נתשום עלי שני ארין
גבהים שוחחים	גם שניהם כפי אשר תרין
יחשכו משחור	עת תצוה צבאך לקדור
ישבעו ממרור.	ותשו עמך בבית הבור
אשכבה לזהמים	ועדי מה ונאלי אתה
בעדי שפטים	בין אדום וערב שקה
נע. והם שקטים	הם צעירי. אבל אני עתה
ונצורך נצור	צר לבת צור ושכנה מצור
והצרך בצור	והצר כל תנה הצר הצור
מדברי רחמים	דברה על לכב מיחליך
לעני זועמים	שבחם בהרר פעליך
ונאם גואמים	המחכים שנת גאוליך

בא זמן הדרור	בעבור קול מבשרים לאמר
מצאה קן דרור.	ובהר קדשך בהר המר
מנאול עמך	הן ידי ישעך בלי קצרו
רב פדות עמך	אם עֲלוֹנֵי ימי פדות עצרו
אי יקר עצמך?	אי גבורת שמך אשר גברו
אין לך מעצור	אם לעורי זרועך תעור
מהשנים לאור.	מעקשים תשובכם מישור

מ.

כי עוד המונך ישקוט ונה	יעלה אהבים שמחי ורוני
שמה ירנן עם נאנה	בנוה הרומי ובכית מעוני
ברח ועלה מן הרביר	ישוב צבי חן אל בית מנוחו
רעת משנאיו להעביר	נולה ונרח מצר אָניחו
מים ועד ים ימשול גביר	כונן אכונן כסא משיחו
מנוגשי אה ונאלח	קול צעקתו עלה באוני
יריץ כגבור נלכד בפה.	ירגע בעירי ערי ואוני
אשיב, ונרחו אקבצה	ימי ענותו ישכה, ושביו
וכלי פשעיו אנפצה	לא אזכרה עוד חטאו ומריו
יעדה, וחליו אחלצה	וצניף מלוכה יצנוף, ועדיו
אשים באפם רסן וחח	אוכלי יגיע עמי וצאני
תעדה עדי חן נום וחח.	תשור צביה בהדר גאוני
מיום היותה חשקה בך	סורה אדוני סורה לכלה
תצור ותשמור נתיבך	תשית בלבה לך מסלה
בה ישכנו עם קרובך.	ציון תכונן תשים תהלה
על נהרי גן רטוב ולח	תשתה עסיסים צופי וייני
אשיר לך שיר, ארום וצה.	תרח קְשָׁמִי עם קנמוני
ממשלתך יה מדור לדור	פלא הדרך נצב לעולם
מוראך חק לא יעבור	נשגב עדי עד נשא ונעלם
תשים לפניו מחשך לאור	האר אפלת דכא ונכלם
לאור באורך עיני ספק	לעשות רצונך הפק רצוני
קומה והצלח, אורי זרח!	נגדך אצלצל קול פעמוני

מא.

עלו פרוק אל נעלה	חיל אָזור נכשל בעול
קרבה לנפשי נאָלה.	אל בית לבנון יערי

ראש אונך בית השבי	יה צור! הנצח תונה
נכסף לארץ הצבי	כלוא, וכבוד נצנה
כל איש אשר לו ערלה	שני לבאים תגעול
לא יגחל עוד נחלה	ובשעריך נכרי
הרבנו וירב פצעי?	צרי ועד מה ילמוש
כי ישלח ידו בעי	הן אם ובנים ירמוש
תורה ועון בצעי	ויגזור לי לנמוש
ומלכות צר גדלה	הטה בעד מלכי נעול
קפיץ, ושכה המלה?	הרחמי אל אף חרי
פן יהרפני קצפך	הטאת יהודה נא מחול
אליו אמור לא ארפך	מספר שרידיו שים כחול
ישקוד בריתי ספך	לו תחפוץ בו לנחול
כרתה ברית לא חללה	הואיל בציון לשאול
תוך [עיר] ביופי נכללה.	בנין לבנון זכרי
פנו מסלה ישרו	קול משמיע יקרא
גאול ואסוף נפזרו	בורא חדשות יברא
מה לזמני אחרו?	שלום נקמות עוררה
תן נא לנפשו צהלה	עם בנך חסד פעול
הצאן, ועלות נחלה.	יקבץ כרועה עדרו
עוד תעלוז מהודך	ציון חזה הקריה
עם צל תכסה אהבך	גם יאכלו את פריה
כי חרשה את שרך	הודע לצור את מריה
חמה בתוכה נפלה	כום שכרה יינו רעול
וכבודך לי נגלה.	עלי זרח אור סהרי

מב.

יום יום לראותו תאבה	[אילה] על דוד ענבה
עד תמצא את שאהבה.	ליל ברהובות סכבה
ובמכה נחלה הכתה	בת מארמונה הגלתה
וארוכתה לא עלתה	נמכרת עוד לא נפדתה
ולתפלל לך הרבתה	את פניך אל חלתה
ימים מקדם חשבה	ובשורה שמשה יחשך
תה בעביות האהבה.	זכרה בלבכה עת משכך
חוקי אמצו אל תחפוי	רעיתי מה תשתוחחי
ובמעלות יושר אחוי	מעלך וחטאך דחי
יום קרית מוערך תחוי	ולאויבתך תאמרי שחי
הסירי מלכ דאבה	מעניך מנעי בכי
עוה כמות אהבה	יד לא ארף ממך, הבי

עמי, כי רזה לענות	הצר בראותו מחלת
על אידו הואיל לענות	מימי ראש לקח מחלת
עוד מה תוחילי לענות	ותחל עוד לאמר מחלת
בנכוואת שקר נכתבה	על תהו לִבְךָ תסערי
דָךְ תוכו רצוף אהבה?	אי אפריונך או ידיר
בי שמחי גם כך אשמחה	כִּיה תאנהי יעלת צבי?
אחר עיניך אפקחה	אך עד יעבור ועם הכי
וצירי אל צירך אשלחה	ובחיקי שנית תשכבי
בי נשבעתי לא אכובה	נחלי זרים אם יעלו
לכבות את האהבה.	מים רבים לא יוכלו

מג.

(א) -----
(ב) -----

[יִרְחַם] כִּךְ יתום אסיר תקוה
ולכו בנחלי העני נכוה
יחכה, ונפשו מחכות דוה
ויחלום בשובך [את] שבות חילך כאסיר פדות חלם.
הִמּוֹן רחמיו נעור לבן צעיר
בטרם הפוץ האהבה תעיר.
הקולך בני זה בין בני שעיר?
כאוב מאדמה אשמעה קולך וועקת כפיר קולם.
והיה ביום תגמול ושלומים
להפליא עֲשׂוֹת בינך ובין עמים
[אנוסף] מטר נקם ושל רחמים
רצוני וברכתי יהי טלך וועמי יהי טלם.
דברי לך נאמן ולא יִשְׁנָה
אשר סוררים הרסו אני אבנה
[התצעק וצופה לך בקול יענה.
אסיר אויביו קומה ראה צִלְךָ אלהים, וסר צלם
הטוב אמרך נואש ואל עורך]
ותדאג עלי שברך והוא שברך
מעט קט ותשמח בערוך נרך
ימי אבלך שלמו והיה [לך] ד' לאור עולם.

מד.

יִרְעוֹת שלמה איך בתוך אחלי קדר
הִמּוֹנִים אשר שכנו לפנים בתוכנו

שניתם, ולא תואר עליכם ולא הדר
חרכות עזבונו ופרץ בלי נגדר

והלכו כלי קדש בגולה והיו חול
 דחויי שכניהם דרושי אדוניהם
 והרם כראשונה ישוכב באחרונה .
 ואיך תשאלו הָרָר לשושן בתוך דרדר
 לכלם בשם יקרא ואיש לא יהי נעדר
 ויאיר כאור שבעה מאורם אשר קדר:

מ.ה.

להשיב לשואלי	אין בפי מלה
חטאי לרגלי.	כי טמאן פה
בגלות וארכו	נמשכו ימי
ספו ונחשכו	ואנשי שלומי
עלי נהפכו	וגבתי שמי
אכן בעלי	ואני שכולה
מעל אהלי	כצבי ברה
כי קם ללבוש	יחלי איזמה
כצנף יחבוש	נקם וחמה
יחיה ויחבוש	ולחל וחומה
ולכם תעלי	סורה וגולה
לעולם אלי	כי לא יזנה
ללחיון בפרך	מלכי איים
לראות הדרך	מתן ואיים
המה לאורך	והלכו יחד
יבנה אֵלִי	יום עיר תלולה
ייסר גבולי	באבני אקדה
תורה ומרפא	שמש צדקה
יכלה ויספה	וכאב מצוקה
ישבור יִרְפָּה	ועל מועקה
יקרא גואלי	ושנת גאולה
יהיה נוחלי	ארצי נצה
אנקת צועקים	האל ירצה
כי בו חושקים	ואותם יפצה
במחול משחקים	בתולה תצא
כאפס אפלי	ותשיר תהלה
די אור לי.	וכבוד יורה

מ.ו.

מעל אדמות	רחשי [. .]
עלי אדמות	ודך ראשי
מבא לחשי דלתי ינעל.	לעפרות נשי שחה [נפשי]

דחני בשמאל	ובימין	יקרבי
המל ימול	ערלת	לכבי
עלי יחמול	עלי יגמול	טובות פועל.
מתי אחזה	מלך	ביפיו
כל צר ובוזה	יאמרו	איו
עלי יזה	עלי יחזה	משמי מעל.
בשמי יכנה	טוב	שמותיו
כי לא ישנה	מוצא	שפתיו
ארומם לקונה	לעמו יקנה	ביתו יבנה
	למענו יפעל.	

מ.ז.

		[. . .]
ילדיכי	ירודה	כרחוק
גדודיכי	בלי חק	[. . .]
בבור השבי	[. . .]	[. . .]
עדי הצבי	מהולל	וולל
שלה תשבי	לאלי	תחלי
ידידיכי	יעליץ	יחליץ
רדידיכי	ויערך	ויפרך
תעדי	משוכה	מלוכה
תרדי	יריבך	ואויבך
תחרי	ויבכה	ויכה
חסדיכי	יברך	אבירך
חסדיכי	ויזכיר	ויכיר
יגל מלכך	צפונות	טמונות
לאור חשכך	ונונה	ותונה
יהי דרכך	ויושר	בכושר
כבודיכי	לאורך	מאורך
עבדיכי	נסכים	מלכים
כאור יזרח	כבודך	והורך
כציץ יפרח	[. . .]	וישעך
כצל יברח	מצערך	בצעקך
במועדיכי	ועלצי	ושישי
סעדיכי	בשם יה	והיה
ולו תקראי	בנוחך	בבטחך
בצר תמצאי	וישע	וישע
ביום תראי	וקשתך	חניתך
כבודיכי	לאורך	ויוצרך
והודיכי	ואורך	הדרך

מה.

כי בא עת הדרך	[איזמתי] ישמחי
ופעולת שברך	קרוב יום ישעך
יבא אל שערך]	[הנה מלכך
מוסרי צוארך	התפתחי [ציון]

קומי אורי כי בא אורך.

וגלה מקום מקדשי	שימחתי ערבה
ופס קרבן אשי	סתם רחשי
ושבתי וחדשי	שבת משוש חגי
ויקם כי כחשי	אויב דלקני
מלכי וקדושי	ראית ודוממת

ותזנה משלום נפשי.

וכל שטרי מורח	מזרות ושמשים
עולם בלי נקרח	עבורך קבעתי;
כתוב הוא ונארח	אם לא בריתי
לראשון אשר סרח	החשתי מעולם
וכעשו נכרח	הועלֵט באופל

וכבוד ד' עליך זרה.

קראתיך בשנוני	מן המצר
והושעת המוני	דלגת קין
גם זכות איתני	אף עמדה לי
וכלו חשבוני	ועתה נטשתני
וגם עברו זמני	אפסו עתותי
גתתי ביד מעני	וכצאן לטבח

העל אלה תתאפק ד'.

תחת יד מוני	ועוד זאת איך אניחך
והטבעו אדני	עליך הושתתו
רב טוב מצפוני	פעלתי למענך
אחותך בימיני	שמאל בגלותך
לצמצם שם שביני	ידעתך בצר
העדותי נאמני	בספר תנחומך
שנת פדיוני	יום נקם בלבי

ועליך יזרח ד'.

מהר כתובתי	ותהי עוד נחמתי
[הן] היא קנאתי	במגלת ספר
ואני בגלותי	אבל שלות חורפי
עלי תוך גלותי	[הם] הולכים וחזוקים
קדושת יראתי	באו בעקפיך
ובך מחסי שתי	להנטישי דתך
	הורגתי עליך

ואלו לעבדים ולשפחות נמכרתי החרשתי.

אל [נא] תִּרְאֵי	כי [אני] אשכחך
חותמך בולטת	בכף צדק נוכחך
דברי גבורתך	ועת יום נצותך
עוררתי בניך	עליון דולחך
אורה וצהלה	הורחתי לאורחך
ירוצו עמים	למשכנות מבטחך

ומלכים לגונה זרחך.

אמנם ידעת	כי יד אויב גבר
ראה כי הייתי	גווה בכל מעבר
אל מי אשנה	אדמה ואתחבר
אם לקנוי ונרצע	דינם נגמר ונסכר
עברו כמה שמיטות	ועלי לא נשבר
הוריעני קצי	מתי אתגבר

קום ועשה כי עליך הדבר.

לְבִישֵׁי עוֹדךָ וצְהִלִי	פֶּאֶר רַקְמָה אֲחַבְשֶׁךָ
פְּתָאוֹם אֲשַׁמְעֶךָ	שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי לִנְפֶשְׁךָ
מֵהָר קַל יִבֹּא	מִבֶּשֶׁר טוֹב לְחַפְשֶׁךָ
מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם	תְּשׁוּעַת קְדוּשֶׁךָ
נֹאֲלֵךְ כִּי חוֹר	מִלּוֹן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ
הִשְׁתַּחֲוִי לְבוֹרְאֶךָ	בְּשִׁבְתְּךָ וְהִרְשֶׁךָ

לא יבא עוד שמשך.

לְעוֹרֹתֵי חוֹשֶׁה	וְגִלָּה קִין פְּרָעִי
עוֹרָה כְּצִרוֹת	נִמְצָאת רוּעִי
הִגְהָה הַעֵת יְיָ	אֶתָּה לֶךְ לְהוֹשִׁיעִי
אוֹיְבֵי חֲרָפוֹנִי	„שׁוֹבֵי לְחַעֲתוּעִי
כְּרִיתוֹת שְׁלוֹחֶךָ	עוֹד בֶּל תוֹשִׁיעִי”
לֶחֶם אֲשִׁיב[ה]	[תְּשׁוּבָת] מִדְּעִי

ואני בדי אעלוזה אנילה באלהי ישעי.

כְּמוֹס יוֹם נֶקֶם	צָרִיךְ לְהִרְעִילֵם
כְּנִבְאוֹת כְּהֵנִי	בַּחֲמָה לְהוֹבִילֵם
הֵן שְׁבוּעָה כִּידִי	עַל יֶדְךָ לְחַבְלֵם
הַעֵת יִבֹּא אֵי	שִׁיב לָהֶם נִמּוֹלֵם
נִרְחִיךְ אֶקְבִּיץ	אוֹסִיף שְׁנִית לְגֵאֵלֵם
נִרְ מִשִּׁחֵי יֵאִיר	עֲמוּסֵי לְהַקְהִילֵם

והיה לך די לאור עולם.

מ.ט.

אחרת עת פדותי. ראה ההערה לסימן זה.

ג.

קומי, כי לא זאת המנוחה	[יקרה] מיקר יוצרה לקוחה
עת לעשות חפץ עושיכי	האורה רב קחי לך ארוחה
וכצל עובר יתר שנותי	שובי נפשי למנוחיכי כי ד' גמל עליכי.
תפדי משחת חיכי	הנה תושב אני כאבותי
כי ד'.	אם לא עתה אמרי מתי
ומטומאתך מתקדשת	ואם תהיי יוצרך דורשת
ותקרבי אל [אל] עושיכי	קרבי ואל תראי מנשת
כי ד'.	
ואל יבטיחוך שקרי חלומך	דורכת עון דעי עולמך
ראי מה תאמרי לאדוניכי	קצר יומך רחק מקומך
כי ד'.	
ולשרת פניו עולמית	הלחזות נועם ד' צמית
אל בית אביך כנעוריכי	שובי שובי השולמית
כי ד'.	

גא.

מצולה, ומעמד	י'ושב במעמק	(א)
דודי ומחמד	אינ, וְחַמֵּק	(ב)
יום יום מְלַמֵּד	עין נמק;	
ופעם הולם בגודל וגאווה.	ישרד לתלם יונת אלם	
ואהבת כלולים	צדק יידי	
לאחוז מחבלים	אזכיר בחסדי	
תרומם שפלים	כרמים, וידי	
אך איש חרמי למעצבה.	אפרוש שלומי אל בת עמי	
עדי מה ילונן	הלקי וצורי	
בביתך? הונן	איובי וצרי	
החשיך מעונן	אינ לי, ואורי	
ועבד עבדים בחרב להוכה.	ועל בת ננידים יצאו גדודים	
אל בית מנוחך	קומי ושכני	
אם אישכך	אשכח ימיני	
תרבק אל חך	וחן לשוני	
ונור פארך תחבשי עלובה.	אם לא אזכרך ואחכוש לשכרך	

נב.

ימי שנותי כלו	בארך גלותי
כלוא ולא אצא	מצר לרוחתי
עזוב ולא עזוב	ואין בי עזרתי
נולה ואין נולה	סוד קין תשועתי
נודד בלי מעורר	מאסף הרפתי
דבת עם אשמע	ומוסר כלימתי
באמר לי איה	ואיפה תקותי
אכן כל היום	זאת היא שיחתי
חלקי וצור חוקי	ותורתי מנתי
איחל ולא אֶחַל	דברו עד היותי
אצפה ולא ארפה	לאל צפיתי
אומר לדי	מחסי ומצודתי.
ונחלתי שמתי	ביד עוברי רצוני
בפשע יעקב זאת	אמר צור קוני
לי צר ותקצר	נפשי להמוני
קלני מראשי	ומורועי קלני
[ואניע לראשי	אוי לי מְצוֹנִי
ואנקם מאויבי	וְאֶקְרָתֶם ביד ימיני]
אֶפֶר עצת נזים	ומחשבותם אניא
יומו והערימו	עצה ולא מני
נוטע און הלא	כל שמעה אוני
יוצר עין הן	כל ראתה עיני
ראה ראיתי	את עני.
סברי כך שתי	ומתי מתאות
נפשי, ואין דורשי	ובלבי מְקוֹת
אש על הר קדשי	ששמים, ונות
בית, קן אין לה	אומללה דָּוָת
זרים לי אומרים	בנודל ובנאות
רוח: "על רוח	תבטחי וְתִתְּנִי"
רי בשבי כצבי	מורח ומה תקות
עם נענה" אענה	על דבר אמת וענות
צדק, ועל עיקר	דת, כל יקר שְׁנוֹת:
אל תרבו תדברו	אלי בני נעות,
סורי ממני ואצרה מצות.	
פניתי אני אל	תפלת הערער.
נאם אל, לישראל	אהבתי נער
עד זקנה אני הוא	ואם מזכות נוער
אדע כי יכבד	ואבין כי יצער
עיני בכל עוֹיְנֵי	ומשטיניו אנער
בהרשעיר אשעיר	וערער יתערער

קונטרס הפיוטים

לא לך חויר יער כבוד בית היער
 צא איש הדמים ומעמים נבער
 לחרפות עולם לחמה ולצער
 ואל תבא בשער.

ג.

מי יחנני	עבד אלהי עושני
וירחקני	כל דוד והוא יקריבני.
יוצרי ורועי	נפשי וגני קניית
בנת לרעי	ומחשבותי ראית
ארחי ורבעי	וכל דרכי זרית
אם תעזרני	מי זה אשר יכשילני
או תעצרני	מי בלתיך יתירני
המו קרבי	להיות קרובים אליך
אולם עצבי	ירחקום מעליך
ישו נתיבי	מעל נתיב מעגליך
יה למדני	באמתך הדריכני
ולאט נחני	בדין, ואל תרשיעני
ואני בערנה	לעשות רצונך מתרפה
אף כי בזקנה	מה זה איחל ואצפה
אל נא רפא נא	כי עמך אל המרפא
יום התשני	זקנה, וכחי ינשני
אל תטשני	צורי ואל תעזבני.
דכא ואמלל	יושב, וחרד לרגעי
ערם ושולל	אלך בהבלי תעתועי
ואני מחולל	מרוב חטאי ופשעי
בינך וביני	עון אשר יבדילני
נחשכני	לראות מאורך בעיני
הטה לבבי	לעבוד עבודת מלכותך
ומחשבי	טהר לדעה אלהותך
ובעת כאבי	אל נא תאחר רפואתך
אלי ענני	אל תחשה ותענני
שנית קנני	ואמור לעבדך הגני.

גד.

(א)	גם יקרו לי מהלכותך	(ב)	אין כם לאיש משתול ולא מוקש
	כי אין פתלתל כם ולא עקש		התהלכתי ארחותיך
	כי נמשכתי בעבותיך.		הנה כך שברי ומאויי
	את צור לבבי את מקור חיי		עיני הדרך נכספה לראות
	אך זאת לכמוני בלי יאות		עת נכספתי לראותך
	הסתופפתי אל ביתך.		

ואסבלה סבל עון עמי	ואט אלי עול סבלו שכמי
לא אפרשה כפי פני אל זר	כי לא בזולתך אני נעור
אם נעברתי על דתך	לא עברתי זולתך.
דודי אשר ידי כך תרום	דלו לך עיני אלי מרום
עזי ומעוזי כך סלה	הן תקטלני לך אייחלה
הן קבלתי עברתך	כי יחלתי חמלתך.
התאמצה נפשי קעברותך	ותחזק בכנף ידירותך
כל עברו עלי חרוניך	לא שכחה [נפשי] רצונך
התחזקתי כבריתך	מה אהבתי תורתך.

גה.

[מה] לאחותי כי חשבה	ימים על מצור נצבה
יגה מה לך תתנודדי	כצפור על גג תתבודדי
לאמר מתי בא מועדי?	[במתי לך מאשר תפחדו]
הן תוחלתך לא נכובה	הנה קרבה. הוחילי
היום כמה אוחיל צרי	למחלה חליתי מחרי
אפך ויחשך תארי	אכול ממעללי פרי
ובתנור להטים אשכבה	מיום שמחתי ערבה.
ויאמרו [אויבני] נואשה	זאת מישועה כי בוששה
חי גואלה [איך] לא תפשה	לנו לצמיתות נטשה
אכן לשקר כתבה	ונבואה נכתבה. חזון
די לך רעיתי הנני	משיב כבוד אל מחני
אכרית זר מנחלת בני	ושמי אודיע כי אני
לנאול נחלתי אקרבה	לרסא למשובה שובכה.
הזמה לבי עת אזכרה	אהבה מקדם נוצרה
לשון לא תוכל ספרה	ביקוד נחלים בערה
רוח קנאה בי נשבה	עזה כמות אהבה.

גו.

[ירשו] למצער אהוביך והתנכרו

קונטרס הפיוטים

אשר אחרו והתפורו ... צוררי זרוב אהרי. וספו בלי מקום אהלי וחי גואלי כא בועלי המון גועלי. ואל תחפו ואל תרגוי	חוכים לעתות אהביך צאנך נתונים לאויביך אמצא לפני זאב אורב הלכו ימותי באין שלוח חרוה, וירשו בני עלוה כי אמרו אין לזאת תקוה למה אלהי כאלמנה ולפני מעט גואלי, רב דומי עניה בגלותך וחלותך
למול לוחמי המון רחמי. ומתעוררים ביום סוערים ומשתוררים בחיק אויבי לבת אוהבי.	חומה אני לך וגם צנה כי בגדור בערך ירב הנה ימי הגמול באים להיות שפלים ונדכאים אשפיל גבורים ונשאים חמה כמו אש אציתנה אם אזכרה מעמד הרב

גז.

ואמרתו מטה רגלי ופחד יצחק היה לי. ודברי ישעיה במכתבו כי קרבה ישועה לבא ועם אל תמיד במכאובו לא תנאל הנירה לי ועלי נשאת משלים ושאלת לבני אלים כי לא באה שנת גאולים מה יש ביד המשכילים ממני ולא הניד לי. עם דניאל איש חמודות להבין בכל משל וחידות ואשאלנו על אודות אם עוד נבואותיו עתידות מה זה תשאל והיא פליא. ואין יודע על מה כי עת פדותי נעלמה ואמצא חפצי שמה ולא נודחו בקצוי אדמה] ואכן אדברה וירוח לי.	אם אויבי יאמרו רע לי אלהי אברהם אלי בינותי בדברי נביאים היו לפני נקראים הן דורות עוברים ובאים יאמר אם תנאל נאל, ואם ראית יחוקאל מראות ובקשת דברים לראות עד מתי קין הפלאות הנידני על פי נבואות לעשות ודי העלים מי יתן לי ואתחבר אשר ידע פשר דבר ואתחנן לו בלב נשבר הקין, לראות אם עבר אנשי לב יאמרו לי נפלא חכמי ונבוני מרוכ בכי השכו עיני ואחפש בתורת די [כי אל ישיב שכות המוני ואז היתה לי נחמה
--	--

נח.

	----- ----- -----		----- ----- -----	(א) (ב)
יספו באש לבי כידוד מה נחמד דורך מדוד.	נלאו להגידו לא נחקר הודו אלבש עלי נודו דברו על לב ידוד איך אובלה אהבה ונודו.		יודעי יגוני כי שאלוני הודות וחידות כלו המודות על כן חרדות נא רחמוני או נחמוני ושמו בקרבי קשור בלבי ונערו בי ויגדפוני ויחרפוני	
עת אשמרה אותך לעבוד כי אתנה לשמך כבוד.	אל מעבודתך טוב מפרידתך נועם פרי דתך אם בלעדי דתך אחמוד אם לא לפניך אעמוד שמע תהלתך עדי גדולתך יהנו בוולתך לא יתנו רגלי למעוד אחד וזולתו אין עוד.		דמו לרחקי לחצי ורחקי חלקי וחסקי תשכח ימיני תרבק לשוני הנה באוני ים סוף וסיני איך רעיוני לבי ועיני כי זה ד'	

נמ.

	כי גם יום וגם לילה ד' אורי וישעי.	אל לקחני לנחלה ד' אורי וישעי.
	כי כל מלאכתו כלה ביום השביעי.	לפנים סודו נלה ביום השביעי.
	ברוך הוא לה' כן אברך בחיי.	יום שבת להמוני כן אברך בחיי.
	שבע ביום אהלל.	לשמך כל מחולל
ד'.	בעמוד אש הנחני	בענן הסתירני
ביום.	ומות אויבי הראני	ביום סוף העבירני
כן.	ישיוו תהלתו	וגם ראו גדולתו
ד'.	כי חי ברצונך	ראשי רם כגאוניך
ביום.	אשר לא ירד מנך	אות נתת לבניך
[כן].	לקטו לחם משנה	בששי כל המחנה

מקיפים עיר הוללה	היה להם ללילה	ד'.
תרועת העם גדלה	וחומת העיר נפלה	ביום.
כן אל למען כבודו	יוסף שנית ידו	כן.

ס.

<p>[אל] מחוללם רואה כל נסתרות מי כמהו נודע בנבורות בְּנֵינוּ עַל תְּהוֹ הַשֵּׁית שמים וארץ בראשית גזר היות אור מאופל יום להאיר ולילה לערפל דוד והראה יבשה והקוה נחלים דג השריץ בימים ותנינים גדולים השלים בששה כל דבר בעתו כי בו שבת מכל מלאכתו וירא ובט בפועל אשר עשה באומר ויצר האדם מעפר וחומר זה נפח באפיו רוח ונשמה ויישן ונרדם בשנת תרדמה חסרו צלע ובנה עזר לו לנועם, ויאמר האדם זאת הפעם טָרַם בֹּא שִׁמְשׁוֹ הוֹשֵׁם בֶּנֶן לַעֲמוּד ומעין הדעת השמר פן אותך ישמוד יום צוה חק סרה ומרד, ובשלכת נגרש ונשרד כֹּזְבֵלוּ לַעֲלוֹם שְׁנִיהֶם בִּאֲנִינָה מריוח שנים ילדה בלי מנינה לימים הביאו איש איש ממלאכתו והצעיר הקריב מחלב מרעיתו מרצון מנחתו פני אחיו שנו ויקם אלהיו הנהו ואיננו נע ונד קנסו כי פריץ פריץ ותשחת הארץ סרו מיושר ומעלו באל טוב אך נח מצא חן ושכל טוב עלימו כתיבה עד ועם עבר ואחריו מרו ומרדו דל נדבר</p>	<p>פועל ועושה הכל כמאמרות ד' אלהים. בוהו שם לממש ועב נעששית ברא אלהים. להנות בו גבוה ושפל ויברל אלהים. בחלד, עוף לעופף, עין ועשב להחלים ויברא אלהים. לברך יום שביעי עלה במחשבתו אשר ברא אלהים. והנה טוב ונחמד ואין עובר ושומר בצלם אלהים. סח צורו לברו היות לא טוב ולמה ויפל ד' אלהים. יפתה ולו הביאה ודין עלי תרועם זכרני אלהים. וצוה חוק מכל עין הגן אכול ותחמוד ד' האלהים. למלחשים שמע, לקונו לא חרד מפני ד' אלהים. הוא בועת אפו והיא בהריונה ויתן אותם אלהים. מנחתם לצורם רב קלקל מנתו ויקח ד' אלהים. ומאו במצה ומריבה חנו בי לקח אותו אלהים. והשחית כל בשר את דרכו על הארץ לפני האלהים. עוזר ועוזר חשב לקטוב בעיני אלהים. הוציאו וברכו לפרות כמדובר אין יראת אלהים.</p>
--	--

ויהי בן זקונים אהבו וריחמו
 כאשר צוה אותו אלהים.
 להעלות, לנסות אב ישישים
 ויאמר אליו אלהים.
 ולך לך בהר מור ושם העלהו
 ד' אלהים.
 קלקל שורתו כי שש עלי אמריו
 לקראת האלהים.
 וילך כוריו איש לו לב כתמר
 לו האלהים.
 המקום מרחוק כי שם שוכן זבולים
 מחנה אלהים.
 אש ומאכלת לשחוט המודיו
 אל הר האלהים.
 הנה אש ועצים נאם בן למנוסה
 ויאמר אברהם אלהים.
 והבן מזהירו השמר פן תפגל
 ד' אלהים.
 דמעותם בעיניו נפלו וכהו
 וישמע אלהים.
 לבעט בצורו ולעשות רצונו
 ולא נתנו אלהים.
 ידעתך ירא ומה טובו
 כי כבר רצה האלהים.
 ויולד תאומים ויצא האחד
 כי ירא אלהים.
 כנגד שנים עשר מזלי שחקים
 יראי אלהים.
 שם נואלו שריו וישקום לען
 וידע אלהים.
 ציין הוציא למאה בדמותו בצלמו
 וימל לשמונה אב הבן ברשמו
 קדוש תבעו לשבע ושלישים
 ביחידו נחרץ בקדושים
 רציתי בכנך כי בחרתיהו
 לעולה לפני, וישלההו
 שמע לקול אלהיו ולא הרחר אחריו
 ויוצא את בנו ועמו שני נערו
 תאב רצון קונו לעשות ולגמור
 אל המקום אשר אמר
 אזי בשלישי ראה רב פעלים
 ענן קשור ומחללים בחלילים
 נתן עצי עולה על בנו ובידיו
 וילכו שניהם יחדיו
 יחד בלב שלם זורע ונושא
 ומי יראה לנו השעה
 איתן עקרו ביד ורגל
 קרבן בו לרצות ולסגל
 הן אראלם בכו ותהו
 לקונם ובשועם יצעקו למענהו
 רחמיו אב כבש ולא הרע עינו
 ומאכולת לקוח לשחוט את בנו
 נתן אל קולו ממרום לאוהבו
 מאום אל תעש וידך אל תהי בו
 הקריב תחתיו מששת מיוחד
 והשני נכנס בעבודת צור בפחד
 קשט אמרי אל שמר וחקים
 ילד, והעמיד שבטים ותקים
 טורדו בגלגול אח לירד בצוען
 בעבודת פרך ואין עור ומשען
 נאור שני עפרים . . .

סא.

נשמת אחווים מעמים בחירים
 בשיר מקרמת לבקרים
 דובכים ומשוררים
 לעזי ומגני
 טס על כרוב קל שלו.
 גם קדישין ועירין
 הוד מכתירים
 אדון נשמת כל חי.

קונטרס הפיוטים

טס על כרוב קל שלו. הוקי שחר אעירה	נשמת ועודים אלי גיל במורא זוכרת אל חוק בזמרה טרם גרוד ניסטררא ד' אקרא ויענני
ארון נשמת כל חי.	
טס על כרוב קל שלו. מפלט לו יחישה סלה אקדישה	נשמת כף הק חקוקה כותם בקשה ליראה עם שמש מרגישה נוראותיו לפרשה אמר אלי בני
ארון נשמת כל חי.	
טס על כרוב קל שלו. צ'רופה עו יונקים רון ממתקים	נשמת עוללים משדים עתיקים פקודיו יורה הוקוקים קוראי ממעמקים תען לשוני
ארון נשמת כל חי.	
טס על כרוב קל שלו. הי מרתו כל עונות קושר מעדנות	נשמת שכיב כסא נראות כטוענות תקדיש בנצוח זוכרי בניגנות אהר ואין שני
ארון נשמת כל חי.	
טס על כרוב קל שלו. ומשבחת יום וליל להודות בפלל	נשמת של כל יקום נוצר ומתחולל ממלכת לשחר עם הלל אפס כל מהלל לא איש כמוני
ארון נשמת כל חי.	

סב.

שבחך לצפצף כצפור. ובבקר תפלתי תקרמך מלך על כל ברכה מרומם נאור אתה ואדיר יום ולילה יביע אומך להודות אין די שפתי עיני כל אליך ישברו נותן נשמה לעם עליה חסרך הפלא ויערנו שבתי אף רוחי בקרבי אשחרך כל אשר נשמת רוח חיים באשיו נשמת כל חי ורוח כל בשר.	אל חסרך אשכים ואצפור בנשף חשקי ארוממך גם לילה גם יומם דל שפתי לך יאדיר הודך במחור בני חומר ואם אדרה כל שנתי זכר רב טובך ידברו חק חק לתבל ונבוליה [ט . . .] נותן לכל חי יגל לבי ונפשי תשוררך כמוני כמו עם לך פורש כפיו לך זמר זמר לערוך כרל בשר
--	---

סג.

כמעט קט אספר את שבחך וגדלך נשמת כל חי.	הנני שלחוני לפניך קהלך הנשמה לך והגוף פעלך
---	---

וירוממך בגרון הרב זאת בירם נשמת כל חי.	פתח שפתם ד' רב וצעיר רודם צר אלהים נשמת אדם
כפיו דין מתעה בכפת שוא יכיפו נשמת כל חי.	שואף באף ארץ על עם מרי זעפו כל אשר רוח חיים באפו
צרתם פעמים לבלתי הקימה נשמת כל חי.	ידך אלי נטה על משמע ודומה לא תחיה כל נשמה
פזורים בארץ בכיתך לנוח נשמת כל חי.	לך כחך את בך בטוח כורכו נשמה לעם עליה
אברכך בחיי סלעי ומצודתי ומשגבי נשמת כל חי.	נפשי אשחרך אף רוחי בקרבי כל עוד נשמתי בי

סד.

ונשמת כל חי.	ורעי ואחי	לבי וטוחי	יודו לאל חי
נשמת כל חי.	והוא מושל על	במטה ומעל	צדיק בפועל
בעודי חי חי.	ואליו אקרא	יוצר יצירה	חסדו אספרה
לעיני כל חי.	ותולה מאורות	וסופר ספירות	קורא דורות
בנשמת כל חי.	ואגדיל ואדיר	שבתו אסדיר	חזק ואדיר

סה.

תיחדך יחיד בתפלה נודעת ולילה ללילה יחווה דעת.	נשמת יודים נוצרים יום מרגעת יום ליום יביע אומר
תוערך, ומהיר חניטמו בששת ימי מעבד ולקדוש ישראל מכובד.	נשמת ונשמות רבות יודוך לבד לבד וקראת לשבת עונג
תסלךך המניה לבוטהימו בהשקט ובכמחה ונסו יגון ואנחה.	נשמת סדורים המנפשים ביום מנוחה שישון ושמחה ישיגו
תפארתך פועל ישועות ומה נאווה פעולתך כל היום תהלותך.	נשמת שליטי שרידיך ותפארת קהלותך פי יספר צדקותך
תברכך בהעידך קין ישע נבואת גואל מנוחה לעמו ישראל.	נשמת בחירים המקוים בנין אריאל ברוך אשר נתן
תירוממך רם המזהיר לאום נצורה ככבת לכם את השבת.	נשמת רוחשי מהלל חק כל יושבת ראו כי ד' נתן
תיקרךך יום רעננים תופיעמו כזרוח נגוהך לדי אלהיך.	נשמת יצורי להט עדת כמיהך יום השביעי שבת

נשמת צגים ומביעים גדלך ברון צדקתך אל-	תצלצלך צור עולמים הולך בכשרון הים עד מרום.
נשמת הוקרי מצותיך המקוים לך במריץ הסדר ד'	תחסנך חסין במרומי עריץ מלאה הארץ.
נשמת קבוצי נדוחי פלטי אנפי קראתיך ד' בכל יום	תקלסך קרוא פניך חופש סרעפי שטחתי אליך כפי.

סו.

נשמת שבטי ישרון לישעך שואפים מתוקים מדבש ונופת צופים.	תשבחך שדי ביום הנחלתם חקים יפים צרופים
נשמת שארית אום עמוסה קרואה איומה תורת ד' תמימה.	תשוררך ביום מתן דת קדומה
נשמת תמהים חרדים לקראתך נועדים אנכי דיא אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עברים.	תרוממך תקיף בשמעם בנסעם מרפידים
נשמת אסירי התקוה בוטאים תהלות פני אל מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל.	תאמצך צור הנדרש לכל שואל
נשמת יכירוך צעירי הצאן בכל ארצות שבים אומרים אלו פיננו מלא שירה כים.	תיחדך יחיד ומיוחד כפי גועם ופרים

סז.

ידועת אמונות דחי השקרים הדרך והדרך עבוד אל בעורך וטוב כי תעירין שחרים לעברו דעי מחרתך ביומך ואל תפ-	ושבני בתבל כשוכני קברים ולעווב הדר הומן לאחרים ואל תישני עד יעירוך שחרים תדי מעווב האדמה לורים מאד, מהיותך משרת פגרים לזכרו ולשמו בשמחה ושירים:
--	--

סח.

שפל רוח שפל ברך וקומה לפניך אני נחשב בעיני מלא עולם אשר אין קין לגדלו הדרך לא יכילון מלאכי רום אשחר אל בראשית רעיוני	אקדמך ברוב פחד ואימה כתולעת קטנה באדמה הכמוני יהללך ובמה? ועל אחת אני כמה וכמה אשר לשמו תהלל כל הנשמה:
--	--

ס.מ.

שכחי יגונך נפש הומיה — למה תפחרי ממצוקי נשיה
 מהר גופך ישכונן תחתיה — הכל נשכה כאלו לא היה
 נפש השכילי — וממות [חילי] — ולא אל הוחילי — אולי תועילי — ונפשך תצילי
 בשוכך אל קונך — יום [תצפי] פעולת קנינך.

למה ולמה — נפש נדהמה — תלבשי שממה —
 עלי תבל אדמה — כצאת הנשמה — גויה נאלמה
 בשוכך אל יסודך — לא תשאי כירך — מאימה מכבודך
 יום יחיש נודך — כצפור אל קנך.

מה לך נבוכה — בארץ לא משוכה — אשר בה מלוכה —
 תהפך מבוכה — תדמה ארוכה — והיא כקשת דרוכה
 כל יקרה כזב — וכל טובה אכזב — והוא נמס זזב —
 ולאחרים נעזב — ומה יועיל הונך.

החי נפן והמות בוצר — וכאשר ילך צעדיו הוא נוצר —
 שובי נפשי לבקש היוצר — כי היום קצר — ורחוק החצר
 נפש שובכה — די לך בפת חרבה — ושכחי מעצבה —
 זכרי מַצְקָה — וגורי יום דינך.

חרדי כיונה — עניה אביונה — זכרי בכל עת מנוחה עליונה —
 קראי לאל מעונה — בכל פעם ועונה
 בכי תמיד לעיניו — והתחנני לפניו — והפיק רצונו —
 ועם מלאכי מעונו — יביאוך אל נך.

ע.

----- (א)
 ----- (ב)

אזבה בשפה זכחי תודה.	אברך לך ברך ואקודה
יהנה לבכי הוד כבודך	
ובפי אשו קושט מעבדך	
פי ולשוני הם לסלדך	
ממתנת ירך בתוך עדה	יתנו בניל כבוד ורעדה.
יהנה שחקים לא ידברו	
יום יום תהלתך יספרו.	
בלתי שפתים ישוררו	
אשיר לעמתם ואעמודה	על משמרותי שיר להגידה.
ובחדרי לבו אמונתך	
שמתו, במאמרי לעומתך	
אביט ולא אראה תמונתך	
ובשמך אניל ואסעדה	בלתי אמוט ואַמְשָׁדָה

קונטרס הפיוטים

סניא ורב כח לאין חקר
 מביט שפל רוח ודל סוקר
 הופך אפלתו לאור בקר
 עלי כרוב חסרו גמול הרה
 ובחסרו קמתי ואתעודרה.
 פתח ביריך להשביע
 כל חי רצונך להשפיע
 אענה אני הודך ואביע
 אעלה בקרית חמד ואלכדה
 אהלך בדרכי שיר ואצעדה.

עא.

מרעיד עמדותי	נבהל ברעיוני
שם אל חמדתי	לומר בהגיוני
וחכמה לא למדתי	ואתפלל אל ד'.
יה עוו שאלתי	ממנו. פן אשנה
לו לבד הוחלתי	אם פארו אהנה
ובחסד נא הוולתי	לדבר אל ד'.
ואבטח בחסדך	בעמרי להתפלל
בענותך אודך	ואבא בשיר והלל
אמרתך לעבדך	טוב לחסות בד'.
טרם אקרא ענה	אל אלהי צדקי
הנך לי תחנה	מנת כוסי וחלקי
או אראה אל פני	האדון ד'.
וכשמש זורח	פני עבדך האר
כנפן פורח	מעשיו להתפאר
יהו אמרי כריח	ניחוח לד'.
בינה אל הגיגי	ואל תבוה ענותי
צרוף כבור סיני	העבר חטאתי
ורצני בחוגגי	לפני מזבחך ד'.
חזק בשבחי	שמך גדלתי
נא רעי ואחי	גדלוהו אתי
יחד, ונשמת כל חי	תברך את שמך ד'.

עב.

ידעתני בטרם תצרני
 דיש לי מעמד יום תהרפני,
 וכל עוד רוחך בי תשמרני
 ואם לי מהלך יום תעצרני?

ומה אומר ומחשבי בידך
 דרשתוך בעת רצון ענני
 ומה אוכל עשו עד תעורני
 וכצנה רצונך תעטרני
 ואת שמך לברך עוררני:

עג.

לבי ובשרי	ירננו אל חי	צמאה נפשי לאל-	הים לאל חי.
[אל] אחר בראני	אומר חי אני	כי לא יראני	האדם וחי
ברא כל בהכמה	בעוצם ומומה	מאד נעלמה	מעיני כל חי.
רם על [כל] כבודו	וכל פה יהו הודו	ברוך אשר בידו	נפש כל חי.
הבריל ניני תם	הקים להורותם	אשר יעשה אותם	האדם וחי.
מה זה יצטרק	נמשל כאבק דק	[אמת כי לא יצדק]	לפניך כל חי.
בלב יצר חשוב	כדמות חמת עכשוב	איככה ישוב	הבשר החי.
נסוגים אם אבו	ומדרכם שבו	טרם ישכבו	בית מועד לכל חי.
על כל חסידך	תהרש עיריך	פותח את ירך	ומשביע לכל חי.
זכור אהבת קדומים	והחיה נרדמים	ויקרבו הימים	אשר בן ישי חי.
ראה לגברת אמת	שפחה נואמת	[לא כי] בנך חמת	ובני החי
הלא חלקך מראש	חלק דמו דרוש	שפוך אף על ראש	השעיר החי.
אפרוש לך כפי	ואקד על אפי	בעת כי אפתח פי	בנשמת כל חי.

עד.

יגוני ומר חבי	נדודי וגרושי
ואזכיר שמך מלכי	ותגל בך נפשי.
ירומון מסלותי	מעונה מנמתי
וארים מצלותי	להיטיב נניתי
ואשים תהלותי	לפניו תרומתי
דמעי אֶשׁוּ נסכי	בשרי בהגישי
עצמי עצי ערבי	ולבי יקוד אשי.
עצומים בלי מספר	חסדיו ותגמוליו
ובמה יצור עפר	יקדם הדום רגליו
ואף כי ברית הפר	וסרץ נכול מליו
ואיך יאמין ברכי	וירום גאון ראשי
ועיניו עלי דרכי	ורגלי בפח מוקשי.
קדוש יעקב דרשי	וזכרון שמו בְּלִי
וחסדו צניף ראשי	ומי יערך אלי
ומה תהמה נפשי	ותשתחחי עלי
לאל דרשי חבי	ולילה ויום דרשי
עבודת רצוניו כי	דרור הוא וגם חפשי.

קונטרס הפיוטים

נחני והורני	בדרני רצונך
צבי וחיני	ואמצא לפניך
כרוחך תניחני	ובטוב בעיניך
ולילי נרוד אישי	ואשכח ימי חשבי
דגני ותירושי.	ואשבע בתוך סבי

עד.

	----- ----- -----	(א
	----- ----- -----	(ב
אתה גוהי	מבטן, אורך	מרי אחי.
בנעימותיך	נפל הבלי	
כמסילותיך	עמדה רגלי	
והליכותיך	הראת לי	
תסכן ארחי	ותשת ערך	ציץ על מצחי.
ראית נלמי	מעברך	
עצם מעצמי	טוב יריך	
אין מטיב עמי	בלעדיך	
יום מנחתי	רגע סר הודך	אבר נצחי.
הכל פעלך	איך יגמלו	
על אחת, ולך	לא יועילו	
ושאת מהללך	לא יכילו	
אפס כחי	במה	אעברך כי קשיחי.
מה רב פעלך	עת	אשכילה
יום אקראך	או	אגילה
אם איראך	לך	אוהילה
הן מבטיחי	אתה, ובירך	אסקיד רוחי.

עו.

יחידה שחרי בית אל וְסָפִיו	ונקטורת תני שירך באפיו
הלא אם תרדפי הבלי זמנך	ותאמרי כי אמת המה כשפיו
ותולי אחריו לילך ויומך	ותערב לך תנומה מנשפיו
דעי כי אין בידך מאומה	לבד עץ ייבשו מחר ענפיו
הני לפני אלהיך ומלכך	אשר קאת לחקות תחת כנפיו
שמו יגדל ויתקדש בפי כל	אשר נשמת אלוה חי באפיו:

עו.

שחי לאל יחידה החכמה	ורוצי לעבוד אותו באימה
---------------------	------------------------

ולמה תרדפי הכל ולמה
 אשר נעלם כמו את נעלמה
 דעי כי כן טהורה את ותמה
 כמו תשאי גויה נאלמה
 אשר לא שם דמותך באדמה
 אשר לשמו תהלל כל נשמה:

לעולמך פני לילך ויומך
 משולה את בדמותך לאל חי
 הלא אם יוצרך טהור ונקי
 הסין ישא שחקים על זרועו
 זמירות קרמי נפשי לאל חי
 קרבי ברכו תמיד לצורכם

עח.

מחלד חלקם בחיים
 פי יודה כי טוב הסרך מהיים
 אם לא אדעם למה לי חיים
 אחר [נתן] עליו מים חיים
 שם עין הרעת ושם עין החיים
 אוון שומעת תוכחת חיים
 חיתה אורך ימים ושנות חיים
 גם היא תודיעני אורה חיים
 ויאמר לי עם אשה ראה חיים
 כל אשר באפו נשמת חיים:]

אודה לאל חי שמני ממתים
 כמה אכף לך, אין לי זולתי
 רבו מופתי אל מבית ומחויין
 הוא מקוה חכמות, איך ייבש לבי
 מעשיו ראיתי באתי גן עונג
 עיני אורו כי נטע לי קדם
 [זהו אלהינו אמרה הנפש
 רמה הדרת חסד הנהילני
 הוא בנה עורי מצלע אדם
 הוא אשר החיה בשמו יתברך

עט.

זכרתיך וגם מני יגוני
 ואין כמה לכד הגיון לשוני
 ואיך יוכל שאתו רעיוני
 ויפק את רצונך רצוני
 כקרבני ומנחת עשרוני
 שלח אורך והאר עורוני
 יהי סתר עלי גודל עוני
 תחי רוחי בירך פקדוני.

ששוני רב בכ שוכן מעוני
 לך חסד ויש עלי להודות
 מרומים לא יכילון תעצומך
 הבינני וחנני נכונה
 קחה שבח מקום זכה, ויישב
 טהור עין פקה עין לעני
 נצור גודל חסדיך למעני
 כמו שמך לפקדון בלבי

פ.

הבינני ורוח יחכמני
 היתגבר לספר עו נאוני
 ברעת, שיר האערודך ורגני
 התתפאר לבבי ולשוני

בביתך בית תפלה שיר בשנני
 וכמוני כבד לשון חסר לב
 ואנכי חסר בינה ועני
 רגנים לו כחול ים על שפתו

קונטרס הפיוטים

לאחת מאלפים ורבבות	לספר די קצת עזו והנני
אשבח כמו שבחו זקני	מעט אוסיף ופחדך יעצרני
אני הנני חדל איש וכבד פה	אבל אשא לך לבי ועיני
ונשמתי תהללך וברכי	לך תכרע ואשתחוה לקוני:

פ.א.

שפתי ישבחון ברנוני	ונפשי תברך את ד'.
מרומם אלהי מאד נעלה	
והיות כבודו בכנס מעלה	
מומרים בשירים וקול צהלה	
לרומם לאלי בלי תהלה	
וגם אני בתוך קהל המוני	
ישמך אל אברך בפי כל זמן	
בבקר וצהר ועת אשמך	
ועמך ישבחון לך נאמן	
להלל לשמך בשוב טעמן	
יהודון בכל עז בתוך מהני	הללי נפשי את ד'.
ומעל שמי רום כבוד כסאו	
למעלה לאין קץ ברום נשאו	
ואין מי יכלכל אדר פלאו	
בגנה וכבוד ואור מלאו	
ותחתיו חסידיו ישני	כי אל גמולות ד'.
נרבות עמך ביום חילך	
בכל לב ופה מאד יהללך	
וכל יום מחכים להוד קולך	
והראם בחסרך כבוד גדלך	
ואשמעה בבוא קול לאוני	מה ידבר האל ד'.

פ.ב.

שיר ושבח ערכו	במקהלות ברכו	[אלהים]
שכיב אש בוערה	וחשך שת סתרה	
סוכו	מה נורא	אלהים.
למעלה רום גדלו	במרום שם דגלו	
בתוך עם הוד חבלו	גוי קרוש אשר לו	אלהים.
מאור שמש ימריץ	פלאיו עת יירץ	
בלי פה דר עריץ	על כל הארץ	אלהים.

	בתיכריך הוד כרוך	המון שיר קול ארוך
אלהים.	עו לעם ברוך	ונותן סוד ערוך
	שחקים, גם קרה	ברוח פיו שפרה
אלהים.	בראשית יום ברא	עליות לו דירה
	ונועם הגיוני	אמונים ברנני
אלהים.	כן ברוך די	ושא נא למעוני

פג.

ברכו.	שם אלהי עולם	יחדו לב נשלם
	יום ליום על אדות	וענות לו תודות
נמשכו.	כי לכמה ידות	נפלאו הסודות
	וממש מתודו,	סוד פלאיו רב הוא
ויתמכו.	צור היכלכלוהו	שור שחקים גבהו
	מול פניו הכסא	[פרש עב למכסה
המכו].	כס וחיות נושא	ולולי מתנשא
	שת כעין מאונים	יה יסוד כל היום
נמסכו.	אש רוח ומים	כאן וכאן ובינתים
	ושלום במרומיו	המשל בעצומיו
לחכו.	נכבית, ולא מימיו	מבלי אש שמו
	תולדות היצירה	די ברוחו שפרה
נתמכו.	מול זרוע נבורה	כל למענו ברא
	ועם לפסלו קורא	זר לבכו ימרה,
תערכו.	ומה דמות לבורא	שרשם רוש פורה
	ושיר בפניהם ישוו	קשט אמריו יחוו
ויברכו.	יכרעו וישתחוו	עם אשר לו יקוו

פד.

אלהים ברנני	אראה לפני
ואעיר רעיוני	ולבבי אפנה
שירים בהמוני	ואענה לו מענה
ברכו את די.	ועבדיו הנה
להניד מישרים	בלתי אספרה
נצפנה בהדרים	ולשוני עותה
לקחת אמרים	ומעט קט נסתה
ועבדו את די.	לכו נא הגברים
וסוד אל הביעו	שיתו לב אישים

קונטרס הפיוטים

ושאלו מישישים	אם לא תדעו
כי לכל חרשים	מצפוניו נבעו
והביטו ודעו	כי הפלא ד'.
הנה במרומים	סהדי מפעליך
עדים נאמנים	יעידוך מהללך
ויבינו נבונים	כי אין בגללך
בשחק יערוך לך	ידמה לד'.
הרשים לבקרים	על זאת משתאים
כי עדרים עדרים	צבא שחק יוצאים
ובעלות השחרים	צבא יום באים
מה זה נפלאים	מעשיך ד'.
זיקים וברקים	נשלחים מאת
שחקים וארקים	וערפל למשאת
לעם עמו מציקים	לי לא יוכל שאת
מה יעשה כי את	המלך ד'.
קדמו את פניו	נדריכם שלמו
חלף שי כהניו	אמריכם נעמו
איש איש את רגניו	הביאו ומעמו
כי כצוף נפת נעמו	אמריך ד'.

פד.

אשא ראשי	אברך קדושי	ברכי נפשי	ברכי ד'.
אשוע ואברכה	לפני דבירך	ותמיד אברכה	בכל עת ד'.
אקדש ליוצרי	ואליו שברי	כי חי צורי	וברוך ד'.
אספרה תהלות	לעושה גדולות	ובמקהלות	ברכו ד'.

פו.

אל דרכיו נועם	מתנדבים בעם	ברכו.
לאל אחר	עם לשמו אחר	ישתחוו יחד ויברכו.
מסלות ודרכים	לעושה מלאכים	אשר בו מלכים ימלוכו.
רוממורו זקני	הללוהו נבוני	עם אחרי ד' תלכו.
בארצי עד מתי	ויגוני תונותי	כמים שאגותי נתכו.
מלכות שמים	בכל יום פעמים	לאל לב כמים שפכו.
גיים כי רמות	מה

פז.

אלהי הרוחות לכל בשר אתה
 וחכמה בטוחות בחכמתך שְׁתֵּה
 וגם דבר צחות ביד לשון תתה
 אמת כל חוללת ובו לא עמלת רק בסוף מללת.
 בידך עתוטי ומה זה פי יענה
 וקצרו שפתוטי בכל רגע הנה
 בקרבי אותוטי ואן לבי יפנה
 ואותו הנבלת בדת שהנחלת לי ברכה אצלת.
 רצוני נגדך וטוב לי בחרת
 ובנפול עבדך ימינו עזרת
 ובכסות חסדך עוני הסתרת
 עלי חמלת ועלי טוב נמלת לי גמול לא שאלת.
 הכינות ספר לכל הנולדים
 ובבלי עט סופר כתובים מעבדים
 ומצאת כוסר לרוחות נכבדים
 ונפשי הצלת וחיי נאלת לי עזוב לא חדלת.
 מלאכת שמריך לאות לך לא נכחד
 וכס במרומיק בכלם התאחד
 ויעמוד בשמך למען הוא אחד
 והכל פעלת ובכל משלת כי על כל גדלת.

פח.

שיר יהודש במקדש לשם האל הנקדש
 יתגדל ויתקדש.

אל ראשון בלי סבה באין חקר ואין קצבה
 גדולתו מאד רבה דוק מתח כמין קובה
 היות סוכב בלי עקבה וערך נר בלי נכבה
 זיו ערך בעין לכה חסנו ד' ברוב חבה
 ויתקדש שמייה רבה.

טהור עין כרום ישכון יקר בית זכול והתיכון
 כבודו שם חיש לשכון לקראתו אני אכון
 מלכותו אזי תכון נוה היכל יאת לתכון
 סביב הרביר יהי נכון בחייכון וכיומיכון
 יתגדל וכי.

עליון כרום שחקים דר פלאותיו מאד נהדר
 צוה חק היות נגדר קריאת [שם] הנאדר

קונטרס הפיוטים

רִיזְ הַכֵּל וְלֹא נַעֲדָר שְׁמוֹ לַעֲד בְּפִי אֶסְדָּר
 וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
 יִתְגַּדֵּל וְכֹוֹ.

פ.ט.

שְׁבַעַה שְׁחָקִים לֹא יִכְלַכְלוּךְ לֵהֶם חֶסְבֹּל וְלֹא יִסְבְּלוּךְ
 מַעַת בְּרֵאתָם הֵם יִהְלָלוּךְ הֵמָּה יֵאֲבָדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד
 ד' אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מֵאֵד.
 לֶךְ יַעֲרִיצוֹן טַפְסָרֵי מְרוֹמֵי לַהֲלֵל בְּהִיכֵל פְּנִימֵי
 יֵרֵאִים חֲזוֹת כֶּךָ וְמִי יִחוּה מִי כִּי אֵל גְּדוֹל וְנוֹרָא מֵאֵד
 ד' אֱלֹהֵי.
 מִי זֶה יֹזְמֵר מִכְּלֵי דוֹמָם לֶךְ יַעֲרֵךְ שִׁיר לַיֵּל וְיוֹמָם
 וְאַתָּה עַל כָּל בְּרֵכָה מְרוֹמָם כִּי גְדוֹל ד' וּמְהוֹלָל מֵאֵד
 ד' אֱלֹהֵי.
 הַדְרַת כְּבוֹדְךָ גְּדֻלָּה וְרִבָּה וְאַיְכָה תִשְׁכֹּן בְּאַהֲל וְקוֹבָה
 כִּי אֹתְךָ לֹא יוֹכְלוּ לְגַלְגֵּל מִסִּיבָה כִּי עֲצַמַת מִמֶּנּוּ מֵאֵד
 ד' אֱלֹהֵי.
 חֶסֶן נֶאֱדָר בְּאַרְבַּע חַיּוֹת יִזְרוּיִם תִּקְבֵּץ מְזוּיּוֹת
 קֵרָא שְׁנַת נְאוּלָה לְתוֹעִים כְּשִׁיּוֹת דְלוֹת וְרַעוֹת תֵּאֲדָר מֵאֵד
 ד' אֱלֹהֵי.

צ.

יְגַדֵּל כְּחֵךְ נִיב דֵּל בּוֹרָא לַעֲם לֶךְ נִבְדֵּל
 וְהוֹשִׁבְתוּ אֵל עֵקֶרֶב וְהוֹשִׁבְתוּ אֵל עֵקֶרֶב
 הַשֵּׁם בְּמַתְנֵיו וְקֵרֶב הַשֵּׁם בְּמַתְנֵיו וְקֵרֶב
 בַּחִיקָךְ יְהִי נַח דֵּל נְכוּהַ אִישִׁים נַחֲדֵל.
 מֵאַתְךָ צוֹר אִשְׁאֵל מֵאַתְךָ צוֹר אִשְׁאֵל
 הַיּוֹת בֵּית יַעֲקֹב אִישׁ אֵל הַיּוֹת בֵּית יַעֲקֹב אִישׁ אֵל
 יִמְשׁוּל בּוֹ עוֹד נּוֹאֵל יִמְשׁוּל בּוֹ עוֹד נּוֹאֵל
 קָם וַיִּקֵּב חוֹר בְּדֵל- תּוֹ וְנָם לֹא יוֹעִיל בְּדֵל.
 טוֹב בְּרַךְ לוֹ מְבוֹרָךְ טוֹב בְּרַךְ לוֹ מְבוֹרָךְ
 בְּפִי שִׁיר נִתָּן וְעֵרֶךְ בְּפִי שִׁיר נִתָּן וְעֵרֶךְ
 לַחַיּוֹ כִּרְקַח וַיִּגְדֵּל וְשְׁמוֹ לִי עוֹ וּמְגַדֵּל.

צא.

לא אכסה	וצרקתך	ארוממך	יה שמך
ולא אנסה	לא אשאל	והאמנתי	האזנתי
מה תעשה	אלי יוצרו	כלי חקר	ואיך יאמר
וצור מחסה	למגדל עו	פגשתיהו	דרשתיהו
ולא מכסה	כלי מסך	כאור מזוהר	הכהיר
ויתנשא:	ויתרומם	ויתפאר	ישתבח

שמים	מספרים הר	ועו ירך	הרר כבודך
אפים	ועת שחותם	ועת פנותם	בעת עלותם
אש ומים	בתוך אבני	נהלכים	ומלאכים
שפתים	בורא ניב	ויודוך	יעידוך
וידים	כלי זרוע	ולא תבול	כי תסבול
והכסא	והחיות	ועליות	תחתיות

ישתבח וכו'.

אמירתו	שחקים בר	כבוד מחולל	ומי ימלל
מעונתו	בגבהי רום	אשר נעלם	חי עולם
שכינתו	באהלו שת	בבן ביתו	וברצותו
תמונתו	להביט אל	לנבואות	ושם מראות
בונתו	ואין קץ לתד	ואין תכנית	ואין תכנית
ומתנשא	כמלך רם	בעין נביאיו	רק מראיו

ישתבח וכו'.

תהלותיו	ומי יספר	כלי ספורות	דבר נבורות
גדולותיו	להכיר עו	אשר יחיש	אשרי איש
זרועותיו	עולם על	באל תומך	ויסמך
עלילותיו	ויצדיק דין	שוב ורצוא	ויעריצו
פעולותיו	כי למענו	אשר פעל	ויורה על
המעשה	ודין על כל	לאל איום	וכי יש יום

ישתבח וכו'.

בסודך	והתבונן	והכונן	השתונן
יסודך	ומאין	מה אתה	והבטת
ינידך	וכח מי	ומי הבינך	ומי הבינך
כבודך	והעירה	נבורות אל	והבט אל
ידך	אל תשלח	רק אליו	חקור פעליו
ובמכסה	במפלא	בסוף ובראש	כי תדרוש

ישתבח וכו'.

צב.

יחד קרבי תצהלינה. ראה ההערה לסימן זה.

צג.

מעשות מי יחדיל	יה רעיון לבך
אין חקר להגדיל	זכר רב טובך
ובין חשך יבדיל	אור יגור סביבך
לו פיות נבראו	מעשיך נפלאו
להודות לך ילאו.	שירות כים נמלאו
עולם לא יכיל	ועוזו נוראות צור
בלב נכון משכיל	אך פהרו נצור
ויט אליו אוכיל	בעדת אל עצור
ועמו שם שברו	כנפת לפי דברו
ועדיו יביאו.	על עמו ועל עזרו
כבוד אלהי עולם	מלאה הארץ
מסתתר ונעלם	והוא בשמי ערץ
מאמרו משלם	ובכל אשר ירץ
על פי מקראיו	מה רבו פלאיו
ועל פיו יצאו.	יבאו כל צבאיו
בלבות משכילים	טמון מוראך
ואין בבני אלים	ואין נברא ומלאך
לכן עצור מלים	יוכל ערוך פלאך
אך קט בלא רמיה	הוד לך ודומיה
ונפש לך ישאו	תהללך כל ניה
ואוהב נדכאים	ואתה מתנאה
ותביש חלכאים	ועל עני תראה
עיניך רואים	לב נשבר ונכאה
ורכה ענותך	גדלה גאותך
ולך באמת יקראו.	למיחלי תקותך
תלה עולמו	בורא [את הכל]
כעץ למעלה	בורועו כאשכל
עמוד רק בחמלה	ושר כי לא יכול
גדולים ועצומים	ועשהו ברחמים
רחמיו לא נכלאו:	ועד קץ הימים

צד.

הנשיג ערוך שיר לאל מפלא
ולו סה רגנות כים מלא

ישחקים אשר בם יקר אהלו
ומרום ומי ים בזיו שעלו

קונטרס הפיוטים

יחוו בלי פה הדר פעלו
 וציין מאדמה ואד יעלה.
 לפי פה ולשון יחו היקר
 לסודיו, ורבו לאל מחקר
 הלא לב חכמים לזאת נעקר
 להבין יושר לו יהי נגלה.
 מכון כבודו ברום תקנו
 כנגד דביר בן בכור שכנו
 ביה צור לבד משוה חסנו
 ועולם כאשכל ישו נתלה.
 דמון מי מעונו באש חברה
 ברוחו ישרתון לפיו אשרם
 וגלגל יסודם אשר אשרם
 ירוציץ לניבו ולא יכלה.
 ברית אב המונו ונועם שמו
 לקיים למענו לבן רחמו
 מעניו ביום יום כהלחמו
 ויחיש פדות עם שמו יחלה.

צה.

----- -----	(א)
-----	(ב)
ואלו שירה כים	אין די חי וקים.
ימין אל הנאדרת	
לגפן האדרת	
זרוע המשברת	
התנינים בקשנים	היא המחברת ים
ומאו ממצרים	
יושביו בשמים	
דרך סוף על מים	
סוס נאים ועדנים	ורכבו רמה בים
ישנבו ישע הצאן	
עברו ים עת רצון	
אך שם אנשי לצון	
תוך גלים ודכים	לא מעבר לים.
פדם מעם קשה	
שוררו מבלי מחשה	
הגברים עם משה	
נשים אחרי מרים	שיר לאשר לו הים.
ינחנו אל בדר	
עם עמו נתעורר	

קונטרס הפיוטים

עמים תחתיו רדד
 בהנחל לו הוד צבים
 וירד מים עד ים.
 השכח הצור תמים
 חנותיו מימים?
 למה יאמרו עמים
 איפה מעשיו [אֵם]
 איה מעלם מים.
 חזקה מכל תעודה
 תהלתך החמודה
 ארכה מהמאר מדה
 כל פה לא דים
 ורחבה מני ים.

צו.

(א) ופיות כים שיר ממולאות
 (ב) היש די לשדי ונפלאות.
 אֶתְנָה תְהִלָּה לֵאלֹהִים גּוֹמֵל
 חֲסִדִים. וְשׁוֹבֹת לְדֹל עֵמֶל
 כֹּאב עַל בְּנוֹ חֵם וְגַם חוֹמֵל
 לְאוֹר מַחֲשֵׁךְ שֵׁם וּמִתְלַאוֹת
 אֲסוּרִים בּוֹיָקִים וּשְׁלִשְׁלַאוֹת.
 לְמִי יֵאָתֶה שִׁיר לְךָ מוֹשֵׁל
 יִתְאַמֵּץ מְדוּכָא וְכֹל כּוֹשֵׁל
 עֲצוּמִים לְפָנָיו לְהַתְנַשֵּׁל
 גְדוּלוֹת וְנֹסִים וְנֹרְאוֹת
 תְּחַדֵּשׁ בְּכֹל יוֹם וְנִפְלְאוֹת.
 יִסְפֹּר בְּכֹל דּוֹר [וְדוֹר] מוֹסְתָיו
 אֲשֶׁר שֵׁם בְּנוֹף עוֹד וְאוֹתוֹתָיו
 וְהַחֲרִים לְשׁוֹן יִם לְצַבְאוֹתָיו
 וְהַחֲרִים מַלְכִים לְתוֹצְאוֹת
 וְאַרְצָם לְשִׁמָּה וּמַחְרָאוֹת.
 הַדּוֹרָה גְּנוּזָה וְיוֹם נֶחַ
 לְהַרְרֵךְ לְקִדְשׁ וּלְזִבּוּחַ
 וּלְאֵכּוֹל וּלְשִׁתּוֹת וּלְשִׁמּוּחַ
 נַחְנוּ לְשִׁכְחָה וְהוֹדְאוֹת
 וּבִינֵינוּ וּבִינֵינוּ לְעַד וּלְאוֹת.
 וְחַתֵּן וְכֹלָה בְּאַשְׁרֵיֶיךָ
 יֵאָמְרוּ יִשְׁלַחוּ לְצוֹר עֲלֵיֶיךָ
 וְיִצְתְּלוּ . . . בְּנוֹת צִיּוֹן
 וְשָׂרִים לְאַלְפָה וּלְמֵאוֹת
 יִרְנְנוּ יִצְלְצְלוּ בְּכֹל פְּאוֹת.

צו.

יענו חכמי לב, שואל מי ולמי תרמה ממפעלך
 אין כמוך ואין דומה לך.

ממהלך.	ימשל נורה	לא בנבורה	צור צר צורה
יתהלך.	מאין סונה	רוח הונה	הג במחונה
מגללך.	ואין פורץ	על חונ ארץ	קומו ירץ
מלכות הושלך.	גם יעבר על	סיהו יעל	גבר קם על
ראשו יושלך.	וככן בכרי	ילך ערירי	יום לך ימריא
נתנו לך.	כי מידך	על רוב חסדך	אכן הודך
ד' מלך.	ד' מלך	עשיר והלך	תקיף ומלך
	אין כמוך ואין דומה לך.		

צ.ח.

אשפוך שיחי לפני אל
 בעמרי בקהל ישראל
 ומשירי להודות אוֹאֵל
 מרומם על כל ברכה.
 בחילה צורי אסלד
 רם על כל יושבי חלד
 יחד באין אב ואין ילד
 יוצר אור וחשכה.
 רוכב על גלגל ותבל
 כסכול אשכול הוא סובל
 כל הגבל על הגבל
 ומי יודע במה ואיכה.
 האחר בכל עניניו
 מכל צדדיו ופניו
 קדוש וטהור בעניו
 לו יאתה מלוכה.
 מי זה אשר יעזו חק
 ודבר זה במאד רחוק
 אדיר ונאור לבלי חק
 רוחי לפניך אשפוכה.
 יופי שיחי ושבחי
 יערב לך כזבחי
 ישר והכן ארחי
 יה האר נרעכה.

צ.ט.

יודעי הפיצוני ימי עני
 לגור בבין עקרב וצפעוני
 כבית שבי חגני חגני.

קונטרס הפיוטים

התיאשה נפשי עלות שחר
 קוה למחר אחרי מחר
 בי אהבי מה אמרה אחר
 היה אדום אזרח ואדמוני
 וירי ערב שלטנו בארמוני
 וירד בי עם כלבי צאני.

ושמי אשר היה להגיון
 נהפך בפי זרים להגיון
 מתפארים עלי בהגיון
 הגרי ומואבי ועמוני
 בזה דבר קדוש בארמוני
 ואל נביא השקר ימוני.

דודי לך נסוב אלי ננים
 לארות נרדים שם ושושנים
 כמה תהי יעלה בכין [תנים]
 [הקין] לכנורי ופעמוני
 וכסוף ליון רקחי ורמוני
 והצבי שובב למעוני.

התעטרי לקץ ואם אחר
 כי לא המירותיך בעם אחר
 בחרת בי גם [בך] אני בחר
 מי גוי בתימני וצפוני
 ככני עקוד זבחי וראש אוני
 ואוהבי, ומי אל כמוני?

ק.

גלות משכלת	[לחוצה] בארך	
מראה ונגאלת	מעונה בפרך	
אשיבך לממשלת	להיכל דבירך	
ואשים למחצך	ואגדור פרצך	ואגדור
ואהבך נדבה.	וארצך	ארוכה, וארצך
מחכה	ועד אן ישועה	
אחיה מצל	ואני פרועה	
נסכה כרחל	כשה תועה,	
מבכה		
וכלה בצירי	קצירי	עבר
וצירי לא בא.	צירי	ונוסף
בגדי תפארת	יחידה לבשי	
לכבוד ועטרת	חכשי	ונזר
בשת, ומשכרת	כי עוד תנשי	
זרח ונחת,	ויחת	תקחי,
היותך עוובה.	תחת	תשמחי

חלפו	זמני	ביגון	ומהומה
ופני	עוני	כסו	כלמה
ומכל	בני	גותרתי	ערומה
לריק	אעמול	אם לא	תנמול
בחסדך	ותחמול	ואנה	אני בא.
קומם	אקומם	דכירך	הנחרב
וקרנך	ארומם	בקרית	מלך רב
ולדל	משומם	ישועה	תקרב
ואשמיד	רשעים	זרע	מרעים
ועל כל	פשעים	תכסה	אהבה.

ק.א.

[שביה].	בת ציון	צרופה	בכור עני
שבועה	אבותיך	נשבעתי	למעני
שועתך	נשמעה	עלתה	למעוני
ישמעתי כי חנון אני.			
שחתי	למאד	ידי כי אין	לאל
שמך	טוב וסלה	נדרש לכל	שואל
שובה כי אין	לי	זולתך	גואל
שובה די רכבות אלפי ישראל.			
למי	אסוא	מכרתך	יריבך
למי	ספר	כריתות	אריב את יריבך
למגדל	אש	וחומה	אני אהיה סביבך
למה תבכי ולמה ירע לבבך.			
למה	אצעקה	חמם	ולא תענה
להשמיד	ולאבד	יאמר	המונה
לזרים	נמכרנו	יחד ער	ועונה
לעבדים ולשפחות ואין קונה.			
מי	את	ותראי	הבוזה
מלאכי	אשלה	כמכתב	החוזה
בזרה	ישראל	אסוף	מוה ומוה
גזר יהיה האות הזה.			
מועד	שמת לי	לקבץ	שלישי
מופת	לא אראה	לקומם	מקדשי
משמיע	שלום	לא בא	לקדושי
מדוע לא בא בן ישי.			
הן	כי נשבעתי	לאסוף	נכבשי
הלא	או המלכים	לך יובילו	שי
הנה	עד לאמים	שמתי	לקדושי
הנה ראיתי בן לישי.			

קונטרס הפיוטים

קב.

		יְעֹלָה נְשׂוּאָה	בְּכַנְפֵי נְשָׂרִים
		אֶהוּבָה קְרוּאָה	וְאִשָּׁת נְעוּרִים
		וְהַיּוֹם שְׂנוּאָה	עֲזוּבָה לְזָרִים
		עַד אֵן תַּסְתִּיר	פָּנִים, וְתַכְתִּיר
		אוֹיְבִים מַעְתִּיר	נְשִׁיקוֹת אֶהְבֶּה?
		וּמָה קוֹל הַצֶּאֱן	בְּאוֹנֵי צַעְקוֹ
		לְמִצָּא רִצּוֹן	לִי יוֹעֵקוֹ
		וְאִנְשֵׁי לְצוֹן	לֵה שֶׁן חֶרְקוֹ
		שְׂרָשֶׁם אֶכְרִית	עַד אֵין שְׂאֲרִית
		וְלָכֶם אֶחְרִית	אֶתָּן וְתַקוּהָ.
		שִׁימָה בְּנֶאֱדָר	דְּמַעַת עֲשׂוּקִים
		בְּנִפְשׁ וּבְמֵאֲדָר	בְּשִׁמְךָ דְּבוּקִים
		שָׁחוּ עַד מֵאֲדָר	וְתַמִּיד דְּפוּקִים
		מִמַּחֲזוֹ חֶפְצֶם	שְׁבָה רַבְּצָם
		וּמַעַל אֶרְצֶם	אֲשֶׁר גְּרוּ בָהּ
		פָּנֵי יִלְכוּ	וְהַנִּיחוּתִי
		שְׂנֵאֵי, מַעֲכוּ	דְּרִי אֶחְוִיתִי
		דְּמִים שִׁפְכוּ	לֹא הִרְיַחְוִיתִי
		יוֹנֵת שְׁבִי	בְּדַמִּיךָ חַיִּי
		אֶחְוִיתִי אֵת הִי	לֹאֲלִפִּי רַבְּכָה
		בְּנֶךְ לְעֵינֶיךָ	רִצּוֹן וְכַתּוּת
		בִּינִי וּבִינֶךָ	שִׁמַּת כְּרִיתוּת
		רֵאשִׁית אוֹנֶךָ	נִמְכַר לְצַמִּיתוּת
		אוֹיְבֵי שׁוּלְלֵי	וְחֶרְבֵי כְּקוֹלִי
		זָכְרָה נָא לִי	אֱלֹהֵי לְטוֹבָה.
		אֶל תִּדְרַם בְּנִפְשֶׁךָ	לֵאמֹר מִכְרַתִּיךָ
		כִּי בַעוֹד נִמְשַׁךְ	שְׁכַר שְׁכַרְתִּיךָ
		אֶתָּן בְּרֵאשֶׁךָ	נֹדַר וְשִׁמְתִיךָ
		לְגִאוֹן וְצָבִי	וּמַסְנֵי אוֹיְבֵי
		אֶךְ כְּמַעַשׂ חֲבִי	כִּי הִנְנִי בָּא.
		שִׁמְעוּ יְתוּמֵי	אֲתֶם וְאֲמַכֶּם
		כִּימֵי שְׁמִי	יַעֲמֵד שְׁמַכֶּם
		וּמִיד קָמִי	אֲדַרְוֶשׁ דְּמַכֶּם
		אֲשִׁיב נֶקֶם	לְצָרֵי לְחִיקֶם
		וְחֶרְבֵי רִיקֶם	הֵן לֹא אֲשִׁיבָה.
		רְנִי וְשִׁמְחִי	וְרֵאֵי בְּשׁוֹנְאִיךָ
		הַאֲוֹמְרִים שְׁחִי	וְנַעֲבֵר עֲלֶיךָ
		
		אֶעֱלֶה אֶרְוֹכָה	וְאֶתָּנֶךָ בְּרוּכָה
		וְעֵדֵי מִשׁוּכָה	בְּחֻבְלֵי אֶחְבָּה.

קג.

-----		-----	-----	(א)
-----		-----	-----	(ב)
אל בדתך האמרתנו		אהבת עולם אהבתנו.		
בעלו זרים עבדיך				
יצעקו איה חסדיך				
למנאצים שם כבודך				
לצמיתות איך מכרתנו		אחרי מנוף גאלתנו.		
רחשו בנים בשבימו				
איך משנאים ילענו למו				
הלצחק כם יצרתמו				
מלפנים לו הרגתנו		כי בלא עם החלפתנו.		
השפל נאים אשר נאו				
למאוד נבהו ונשאו				
חונגה דלים [אשר] יקראו				
אל בעברות איך שכחתנו		אחרי טובות גמלתנו.		
מה נבקש עוד בזכרנו				
את שבועתך להורנו				
נא זכור חסד נעורינו				
אחריך אז בלכתנו		כי לבדנו ידעתנו.		

קד.

-----		-----		-----		-----
שתי פעמים		מקוימים		בכל יום על		המוננו
לאחד צור		בלב עצור		ובהניין		לשוננו
ממקומו		ממרומו		ישלח אור		לעינינו
הוא לבדו		יצו חסדו		ויאזין קול		רנוננו
		בקראי שמע ישראל ד' אלהינו.				
שאר יעקב		לך אקוב		יסוד דת אל		אשר נתן
לך ושמע		תורת שמע		אשר נחלו		בני איתן
מצותה		לקרותה		לנוחלי גן		הביתן
הגות ערבית		אל השבית		כתנאים		במשנתן
בהכנס		כהני נס		לאכול בת		רומתן
רשות נועד		לקראה עד		עלות שחר		כמו חתן
יסוד ארבע		לה נקבע		ולעד לא		להכריתן
הן ערוכות		שתי ברכות		לפניה		כהלכתן
וחוק כרותה		לאחריתה		שתי ברכות		להורותן
דת וחוק		מרחוק		הגותבה על		לשוננו
		שמע ישראל ד' אלהינו.				
שתי ברכות		נערכות		בראש שחרית		להתהלל

קונטרס הפיוטים

להתפלל	סמוך אחת	כבריתה	לאחריתה
מאור הילל	עם הנץ	והלכתה	מסוכתה
להתחולל	שלוש שעות	וגם יעד	הלא נסעד
ולא חלל	לא הפסיד	כאן ואילך	בעת הלך
כבית הלל	והלכה	איש כדרכו	רוחשים כה
להתחולל	בראש פריים	אשר יעסוק	יד יפסוק
ויפלל	אבל יעמוד	לא יחרץ	היה רץ
להסתולל	לבבך	קרא עד על	וכן יפעל
להתמלל	בכל לשון	קריאת שמע	דין נשמע
וקנינו	אשר פרשו	בארבעה	הלא נודעה
	בקראי שמע ישראל ד' אלהינו.		

בתיבותיו	והשמר	ירא ופחד	שם אחד
בחקותיו	והארך ד"ל	אל תשחת	לכר החיית
רוחותיו	על ארבע	להמליכו	מאריכו
שאלותיו	באמצע	אל יכחד	המספח
באותיותיו	וידקדק	בין הרבקים	ברית יקים
למצותיו	והאזנת	כרב יומי	ירא ועשה
ושפתותיו	באצבעותיו	אל יורה	הקורא
לראשיותיו	הלא יחזור	בארבעה	ואם טעה
קריאותיו	ויחזור לראש	להתאפק	דת ספק
לעמתיו	שהן קוראין	ומצאן	הלך אן
כדיננו	הראשון	בפסוק	יהי עסוק
	בקראי שמע ישראל ד' אלהינו.		

קה.

יסודיהם	בדת האל	נקראות	[שש] מאות
רדידיהם.	[על כנפי]	נרמוזת	לבת מיזאת
פקודיהם	כמו ציצת	מוזקקות	מחוקקות
בידיהם	חק שמור	לישראל	דהודיר אל
	ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם.		
הנצבע	מקום תכלת	כמו דרבן.	שמור לקן
היות מרובע	חוט ציצית	סוד נסתר	לך נסתר
שלוש ארבע	כפולים בתוך	היות חוטיו	בישפטיו
עות ארבע]	כדי אצב	יהי נפשל	[המשלשל]
הלא נקבע	בדת ציצית	כרב קטינא	חוק סדינא
יניהם	עלות מנ	לחוט כרך	זקוף ערך
	ועשו להם וכו'.		
יהי נכדל	ומקדן	עלי כנף	ישקוד ענף

קנטרס הפיוטים

אגודל	כמלא קשר	אבל ירחיק	לא ירחיק
פטור וחדל	כרב שמעון	[נכפלת]	מנת טלית
לא נחדל	מציצות	ותפרה	הן הפרה
[לחוק תגדל]	כמין אצבע	ועור נגד	[חוט בגד
בכנפיהם	ואם בגד	זנח ונעור	חקוקי עור

ועשו וכו'.

מעוכבת	כסות שאולה	כרת איום	שלשים יום
חייבת	הלא ציצית	כאן ואילך	לעת הלך
נחשבת	כחוקה היא	לעם חשוק	מכורת שוק
מחושבת	כשירה היא	וגוי מתגר	הגוי תגר
ונעזבת	פסולה היא	וחוט נקרין	הוק נפריץ
מעכבת	פרט לילה	וראיתם	זכור והתם
בסודיהם	ולא שלש	על ארבע	קץ נקבע

ועשו וכו'.

קו.

[.]	[.]
על כל עלמות	ויפה [. .]
בחרוץ וראמות	בכסף נחפה
לקול בת עמי	אל אל דומי
כי אורך בא.	אמור לה קומי
נשמע באזני	זכרך וקולך.
שמת עיני	לצירי חבלך.
ותהי לפני	הן אנאלך
ציון חרושה	לעירי נשושה
לא נעזבה	אקרא דרושה
אכן יחזו	קום נשא ירך
אוילים בזו	עורך והורך
ספרו עם זו	אך שם כבורך
שמך אהלל	רב כל מחולל
ביתך אסובכה.	יומם וליל
לבנות אקריב	יום נדריך
אשמיר ואחריב	ואת עריך
אבנה ואריב	אך עריך
ארבך רבבה	ריבך. והרבה
בותות אהבה.	אמשכם בע'
יש לי ליחל	הכח והעצמה
בקרבי בוחל	ולב ונשמה
הגני כרחל	אך נאלמה

קונטרס הפיוטים

לפני מורטים	כתער מרוטים
תמיד לוחטים	הן אשכבה.
ולמה אצתם	זמני ומועדי
ואתם ידעתם	והנכם עדי
כי לא בחרתם	אל בלעדי
אך אם אחרו	בי אל תמרו
אם תעוררו	את האהבה.

קו.

אבי איך בתך תתה. עי' הערה לסי' זה.

הערות.

א. פיוט לברכו, ולא מצאתי זכרו בספרו של צונץ. שם המחבר הוא אליעזר ברבי שלמה; ראה צונץ ל"ג* צד רצ"ג, ואולי הוא ר"א הנזכר בספר הישר לר"ת צד ע"ח ע"ד; ראה גם כרם חמד ח"ו צד 34; מח"ו צד 566. — שורה 2: השר, בכ"י ובמח"ו: השור, ואולי צ"ל: הצור. — שורה 3: ירין, במח"ו ארץ. — שורה 4: במלאכת, בכ"י: במאכלת, ואולם הוא נגד החרוז. המאמר מיוסד על הפסוק שמות כ"ב י', והכוונה פה, כי החל לעשות מעשהו. — שורה 8: במדן, במח"ו: כמדו. — שורה 10: ידע, במח"ו: זרע. — שורה 11: שובה, במח"ו: שובה; ידיהן, בכ"י ובמח"ו: ידיהם; ראה איוב א' ט"ו; ולבש, במח"ו: ולבנו. — שורה 13: מאור הנעלם, רומז למה שאמרו, שהקב"ה נגזו לאור שברא ביום הראשון לצדיקים לעתיד לבא (חגיגה י"ב ע"א).

ב. פיוט, וממעל לו כתוב מפורש בכ"י: אחרת לברכו. שם מחברו הוא שלמה ברבי אליעזר, כנרשם בראשי החרוזים, וצונץ לא הזכיר בספרו לא את הפיוט ולא את המחבר. ונמצא הפיוט הזה גם במח"ו צד 566 ועל פיו תקנתי איזה שבועשים ומלאתי את החסרונות הנמצאות בכ"י אשר לפני. — שורה 3: אדום ומואב, חסר במח"ו; דרכו, במח"ו: ידרכו. — שורה 4: מררת, במח"ו: מדורת. — שורה 6: אל עונה לחש, חסר בכ"י ונמצא במח"ו. — שורה 10: כרם, במח"ו: כרם. — שורה 12: לרודים, כ"ה במח"ו, ובכ"י: לרודים. — שורה 15: זה העם, חסר בכ"י ונמצא במח"ו, ויש שם עוד איזה שבועים קטנים.

ג. גם ממעל לזה הפיוט נמצא בכ"י: אחרת לברכו. ראה צונץ ל"ג צד 311 שמיחם את הפיוט שלפנינו לר"י שלמה בן אבון (הנקרא הנער) מצרפת, שחי בשנת 90—1170; ובכ"י שלפני מצאתי על הגליון "שלמה בן יהודה (נבירול)", וכנראה כתב שד"ל את ההערה הזאת, ובכל זאת דעתי (וראייתי שכן גם דעת ר"ש הורוויץ) נוטה לדעת צונץ. ונמצאו בקונטרס הפיוטים עוד פיוטים אחרים מר"י שלמה בן אבון ואעיר עליהם במקומם; ראה מח"ו צד 567, טל אורות 21. — שורה 1: ברכו ז', בכ"י: ברכו את ה', וזה נגד משקל השיר. — שורה 3: מעשי, בכ"י: מעשה. — שורה 7: מסעד, במח"ו וט"א: לו למסעד. — שורה 8: הן לא ולו, בכ"י: הן לו ולא, ובמח"ו: הן איש ולו. — שורה 11, בכ"י: עינים והמרן, ובמח"ו וט"א: עצו והמרן, והנכון הוא ענום והמרן, והמרן זה הוא מלשון מר; להם, צ"ל: לכם. — שורה 12: ביני, בכ"י: ביניו. — שורה 13: לו, בכ"י: לא.

ד. פיוט לברכו, בלתי נזכר אצל צונץ ונמצא במח"ו צד 567. הפיוט מיוסד ע"ס א"ב עד אות ע' ובשני הבתים האחרונים מרומז לדעתי שם המחבר מאיר ברבי

* ל"ג = ליטראטורגעשיכטע.

משה, ונראה לי כי הוא ר"מ ברי"מ שחי בצרפת בזמנו של הראב"ן והזכירו צונץ בספרו ל"ג צד 341 ושם מובאים גם חכמים אחרים בשם הזה, והאחד מהם הכר פיוטים והיה מרומא, וכבר דבר עליו גם מורי הח' ר"א ברלינר בספר קורות היהודים ברומא חלק ב' (I) צד 53 ובמ"א. והנה הפיוט שלפנינו קשה להכינו במקומות רבים ואולי נפלו בו איזה שגגות ושעויות ואין בידי לתקן. — שורה 1: אור עט אדרת, כונתו למה שאמרו בסדר"א פ"ג שברא הקב"ה את השמים מאור לבוש. — שורה 2: השקיע, ואולי צ"ל הבקיע, והוא ע"ד הכתוב בדעתו הומוות נבקעו (משלי ג' כ). — שורה 3: גילה וכו', חסר בכ"י והשלמתי עפ"י מח"ו. — שורה 6: רומה, במח"ו: חמה. — שורה 9: טיבם, ר"ל טיב הנבראים והוא האדם, ובמח"ו: טכס; נגיד בנקות, אולי כונתו על מה שאמרו בסדר"א פ"ב שבראו הקב"ה לאדה"ר ממקום שהור וקדוש. — שורה 10: יפה וכו' רומז למה שאמרו הו"ל שיפה הקב"ה וקלע לחיה ואח"כ הביאה לאדם (ברכות ס"א ע"א; ערובין י"ח ע"א); קולע, במח"ו קילע. — שורה 11: זכה לכילה, כמ"ש ב"ב ע"ה. עשר חפות עשה הקב"ה לאדה"ר ועיין ברכות ס"א. — שורה 12: להק מלאכיו, שאמר הקב"ה למה"ש באו ונגמול חסד לאדה"ר, כמפורש בסוף פ"ט מסדר"א. — שורה 13: עריבה, במח"ו: ערובה. — שורה 15: למענו, במח"ו: למעני. — שורה 16: ארשת, במח"ו: בארשת. — שורה 17: שיה, במח"ו: שיר. — ה. לברכו נ"כ ונזכר בל"ג לצונץ צד 558 ושם מחברו ר' יצחק ואולי ר"י צ' סופר, ונמצא גם במח"ו צד 565. — שורה 5: עצמיו, במח"ו: תעצומיו; עמיו, ואצל צונץ: עמי; והנוסחא שלפנינו היא הנכונה.

ו. פיוט לברכו ושם מחברו כנראה מראשי החרוזים יוסף זרק, ולא מצאתי להפיוט הזה זכרון בספרים. — שורה 6: לפניו ברכו, בכ"י: מפניו ושעות הוא.

ז. פיוט לברכו יום א' ש"פ חברו רשב"ג, נזכר בספרו של צונץ צד 188 והרפ"ס הר"ש זקש בס' שיר השירים צד קי"ז עיין שם, ויש להוסיף על דברי זקש, כי הפיוט שלפנינו נדפס גם בספר נטעו נעמנים להיילברג צד 18 ובס' שבחי אלהים (והראן תרפ"ה) דף ל"ו ע"ב בתור „בקשה לימי החול". — שורה 1: לצורך, בש"א: ליוצרך. — שורה 2: לל, בשב"א ונטעו נעמנים: לילה. — שורה 3: על ארמה, בשב"א: כאדמה (קרי: באדמה). — שורה 4: לפניו לך, בכ"י: לפני ומלת „לך" חסרה. — שורה 5: אברך את, בשב"א: אברך שם; הנשמה לו, מלת לו חסרה בכ"י. — שאר השנוים ראה בשיר השירים לר"ש זקש, ושם מפורש כל השיר הנחמד הזה על צד היותר טוב.

ח. שאלוני, רשות לנשמת והוא נ"כ לרשב"ג והזכירו צונץ ל"ג צד 188 וכבר הרפ"סו ר"צ עדלמאן בנגויו אוכספורד צד 29 לפי המח"ו ונדפס גם בס' טל אורות לרש"ל צד 22 סי' כ"ז (לפי קונטרס הפיוטים). — שורה 1: בגלגלי, בכ"י: בגללי. — שורה 3: משושי עם, בש"א: גם; מנת, חסר בנ"א; ועושי, בש"א: בעושי, והוא תקון שתקנו רש"ל ואין צורך לזה, כי יש לפרש את הכית הזה גם לפי הנוסחא שבכ"י. — אותו ואהים, בכ"י: ואלהים, וזה ט"ס; אותו חסר בניא, — שורה 5: חברך שם, בכ"י: את שם.

ט. אחי שאו משאת, רשות לברכו מר' אלהן ולפי כ"י המובא בל"ג לצונץ צד 288 הוא ר' אלהן בן יצחק; מח"ו צד 568. — שורה 1: קומו קהלות — קומו, במח"ו: רננו. — שורה 2: יעבוד; בכ"י ובמח"ו: יובוד; עד, במח"ו: עדי. — שורה 3, במח"ו: תחטאנו ונטהר באזוב. — שורה 4: להם, במח"ו: לך. — שורה 5: הללו את ה' חסר במח"ו.

י. אישישח. פיוט לשבח נותנים (בפיוט אל אדון לשבת), ע"פ א"ב כפול; הוכיר צונץ ל"ג עד 87 וחרץ משפט לאמר: dunkel u. schwerverständlich, וכנראה נפלו גם איזה טעויות בכ"י אשר לפני. המחבר (לדעתי ר"א הקליר) ישים מדבריו על מעשי בראשית, אך לשונו קשה ומליצתו בלתי מובנת לי, והרוצה לפרש יבא ויפרש ויטול שבר. וצונץ כתב שנמצאו בכ"י פרושים ובאורים לפיוט זה, וראיתי מי שכותב, כי גם באחד מב"י אשר במינכן נמצא פירוש כזה, ולא עלה בידי להשיג אף אחד מהם ובס' הרר זקנים דף א' ע"א מובא מפיוט זה הכית הדי' (ידיה) בלשון אחר ובתוס' סוכה ל"ו ע"ב ד"ה מקורולות הוכירו נ"כ את הבית הראשון כמו שהוא לפנינו, וכן נמצאים דברים אחרים מפיוט הזה בס' הרושי תורה כ"י, כאשר הודיע צונץ במקום הנזכר. — שורה 1: קירולה, מלשון אבנים מקורולות (תוס' סוכה הנ"ל). — שורה 2: כהיר, ר"ל השמים יען היותו בהיר כדנתיב בהיר הוא בשחקים (איוב ל"ז כ"א). — דים צו מלגוללה, פ"י שנמתחו השמים עד אשר צוה הקב"ה ואמר די' כמ"ש בפר"א פ' ג'. — שורה 5: הקליע, כנראה חסרה פה מלה אחת. — שורה 6: נחלים, בכ"י: נכלים. — שורה 7: זוגם, בכ"י: ויזוגם. — שורה 11: כבייתם, בכ"י: כבייתם. — שורה 14: רבך, ראה צונץ וינא, פאעווא עד 385. — שורה 21: וכבם, בכ"י: וכיבם. — שורה 22: לנצורים, ואצל צונץ (ל"ג שם): לנצורי.

יא. פיוט לאל אדון, מיוסד עפ"י אי"ב כפול ושם מחברו הוא לדעת צונץ ל"ג עד 553 יצחק, יען מצא את שמו מרומז בבית האחרון במלות יצחצחו קהלות; ולבי מפסק בזה. — שורה 2: נשבה, ואולי צ"ל: נשמה. — שורה 6: רצוא ושוב כאור היוצא כאש להבה, כן הוא בכ"י ונ"ל מיותר. — שורה 8: חבתו, בכ"י הוא אחר הצי החרוז השני (חסד וכו'). — שורה 9: טובים, בכ"י הוא אחר טוב מאור וכו'. — שורה 20: רומז למה שנודע מדברי הו"ל בתלמוד ומררשים שהלכנה הלשינה ואמרה, אין שני מלכים משתמשים בכתר אחד" ומיעטה הקב"ה ואח"כ חזר ואמר צדיקים יקראו על שמך (חולין ס'). — שורה 21: שבת, בכ"י הוא אחר שפרירים וכו'. — שורה 22: תהלות, אצל צונץ: תהלתו.

יב. פיוט אחר לאל אדון על סדר א"ב והוכירו צונץ בל"ג עד 670; שם מחברו לא נודע לי. — שורה 5, 9, 10: המסוגר במרובעים [] הוא הוספה אשר הוספתי מדעתי. — שורה 12: להשמיע, בכ"י: להשמיט. — שורה 13: לא שניו, דניאל ג' כ"ח. — שורה 18: לזכר מלכותו, כן כתבתי מסברה, ובכ"י: זכר קדושת מלכותו, ונוסחא כזאת בפיוט אל אדון לא ראיתי עדן. — שורה 20: להשקן, המלה הזאת בלתי מובנת לי. — שורה 22: אצל צונץ: תפארת וגדלה, ועז וממשלה, שרפים ואופני קדש עם היות קדש.

יג. פיוט אחר לאל אדון, לא נזכר בספרי החוקרים והמתחקים על שרשי הפיוטים. הפיוט מיוסד ע"פ א"ב ובבית האחרון מרומז כנראה שם המחבר, שמואל חזקי. — שורה 3: השליש והקוה, ר"ל כי שלישי של עולם הוא ארץ יבשה וחרבה ושני השלישים מצופים מים. — שורה 5: אולי יש להשלים החסרון בכ"י ולקרות: טובים מאורות שברא בלולים, ימנם לאותות למועדים ולרגלים. — שורה 9: פנה ליצור וכו' הכוונה על אדה"ר; ציווי פקדן, שאמר לו לא תאכל מעין הדעת. — שורה 10: רגן מזמור, כי כן אמרו חכמים, פתח ואמר מזמור שיר ליום השבת" (ילקוט תהלים צ"ב). — שורה 11: תמימה הנחילו, כמ"ש א"ל הקב"ה למשה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה (שבת י"). — חללים, אולי צ"ל חבלים, והוא ע"ד הכתוב חבלים נפלו לי בנעימים (תהלים ט"ו).

יד. "אופן לר"י קשטלין" והוא ר' יהודה הלוי, ראה צונזן ל"ג צד 206, עמודי העבודה צד 75 ובמקום אחר אאריך א"יה ופה המקום לקצר. שר"ל לקח את הפיוט הזה מקונטרס הפיוטים ונדפס בס' טל אורות צד 52 ס"י ס"ח. — שורה 1: יקר ארון, כן הוא בכ"י והוא הנכון ושר"ל תקן יקרת ארון, והביאו לזה המשקל שהוא — — — — — ואולם אני כבר הוכחתי לדעת בספרי "ע"ד המשקל בשירי רי"ה", כי היה מנהג המשוררים לשים לפעמים רגל מִפְעָלִין (— — —) תחת רגל מִסְתַּפְּעִין (— — —) וכן עשה רי"ה פה ועוד בכתיים אחרים בשיר הזה. — שורה 4: שם: בט"א: שח. — שורה 5: ושם, בט"א: ושת. — שורה 6: ברא, בכ"י בורא; לבא לפניו, בכ"י: לבא כלם לפניו. — שורה 10: ממקורי, בכ"י ממקור. — שורה 11: ומלמות, בכ"י מלמדת. — שורה 14: תורות, בכ"י: תורה. — שורה 17: האחד, בכ"י: אחד, וכן הוא בלמב"ל שנת 1851 צד 585. — שורה 18: הדמות, בכ"י: הדמות; למבקשי, בט"א: למשרתי. — שורה 19: פליאות, בכ"י: פלאות. — שורה 20: בשם, בט"א: ובשם, אולם ראה הערתי לשורה 1. שלומות, בכ"י: שלום.

מן. אופן אחר להג"ל; ט"א צד 3 סימן נ'. — שורה 1: ושם בכ"י בשם. — שורה 6: עוון, בכ"י: עיוון. — שורה 9: ובמוקדי, בכ"י: ומוקדי. — שורה 10: כל, בכ"י: קול. — שורה 15: אף העריצוהו, בכ"י; והעריצוהו. — שורה 17: תשאו, בכ"י: שאו. — בספר שבחי אלהים (חלק מצהלות חתנים) נדפס הכית הראשון מהשיר הזה וכלו עלה קמשונים.

מן. קדושה ור"ת יהודה; לא נזכרה בשום מקום ולא נמצאה בדיואן רי"ה ובכ"ז נראה שהיא ממנו. — שורה 1: גלילי, בכ"י גלגלי, והוא נגד המשקל. — שורה 9: פני דרכו, בכ"י: פני צור דרכו. — שורה 11: הוא עד, בכ"י: הוא עד עליו. — שורה 13: ומי, בכ"י: אין מי; פעלת, בכ"י: פעלתי. — שורה 17: האליל, בכ"י האלילים.

יו. אופן לרי"ה והוא לשבת קודם ט' באב ונמצא בדיואן והזכירו צונזן בל"ג צד 675; ט"א צד 54 סימן ע"א ודיואן הרכבי ח"ב צד 25, ואנכי תקנתיו לפי הדיואן כ"י אשר בידו. שורה 3: וחסד נעדר, כן תקנתי עפ"י הדיואן, ובכ"י המח"ז כמו בט"א. — שורה 4: אורבים, בכ"י ובט"א רבים; כעקרבום, בכ"י: כעקרבום; בין קוץ ודרדר, ראה ההערה לשורה 3. — שורה 8: כרבר, בכ"י: כרבר. — שורה 11: כן הוא בכ"י, ובט"א להחשיך להצר, והוא תקון שלא לצורך. — שורה 12: יומי, בכ"י יומנו. — שורה 13: וקשת, כ"ה בכ"י, ובט"א: וקשתו. — שורה 14: בכ"י ולא, ורשד"ל תקן וכתב: ולאן, ובדיואן: ולך; אל, בכ"י: אל. — שורה 15: וגוון וכו' חסר בכ"י ובט"א. — שורה 16: הקשב, בכ"י: והקשב; רק לך נבדל, בכ"י: רק לך לא נבדל. שורה 18: לשמך ישורון על, בכ"י: לעמך ישורון כעל. — שורה 20: ותעל, בט"א: ותער; תסיר, בכ"י ותסיר. — שורה 22: ופריים, כ"ה בכ"י ורשד"ל תקן בט"א: וראשם. — שורה 25: לא כנוף, בכ"י: לא כמו; וכלם, בט"א: כלם. — שורה 26 ידרוכו וכו' עד סוף חסר בכ"י והשלמתיו לפי הדיואן.

יה. אופן ליום ראשון של פסח, חברו רי"ה ונזכר בל"ג לצונזן צד 204 (ושם יסיר נענה במקום: יצור נענה בשורה 2) ובס' עמודי העבודה צד 77. עיין דיואן שר"ל צד כ"ז ע"ב ס"י ס"ח.

יט. אופן אחר להג"ל ונמצא גם בדיואן כ"י; ט"א צד 3 ס"י ד'. — שורה 9: שתי, בכ"י: שרה. — שורה 41: בקר, בכ"י: בקר; אתכנה, בכ"י: אתקנהו, והוא

תקון ע"מ לקלקל — שורה 16: ינקה, בכ"י: נקה. — שורה 17: רוש, בכ"י: ראש. — שורה 20: להמית, כ"ה בכ"י.

ב. והחיות אחר גם לו" ר"ל לר"ה ונמצא גם בריואן, וצונץ אשר הזכירו כל"ג צד 566 כתב: „wahrscheinlich älter als das 13. Jahrh.“ — שורה 2: נאומן, בכ"י נואמו. — שורה 8: מתנים, בכ"י נותנים. — שורה 14: אן, בכ"י: איה.

כא. אופן לסכות להג"ל ונזכר בספר יקו המים לר"ש אבן תבון צד 44, וכבר העיר ע"ז רי"ל דוקס באחד מספריו, ולא אדע אנה, וכן כתב גם צונץ ל"ג צד 206; דיואן שר"ל צד ל"ח ע"ב ס"י פיג.

כב. אופן לראב"ע לשבת הוה"מ ש"פ (דוקס לטב"ל 1848 צד 402, וכן הוא גם בקרובץ ארגיל (ליוורנו תקל"ב) דף ג"ז ע"ב, ושם דף צ"ה אופן ליום א' ש"ס); ראה נחל קדומים לדוקס צד 50, צונץ ל"ג צד 211, עמודי העבודה צד 9; דיואן הראב"ע הוצאת איגרס צד 39 ס"י 110; רווין הרווי הראב"ע ושיריו, ח"ב צד 12. ונמצא הפיוט שלפנינו גם בס' חזונים (קונשט. ש"ס) דף מ"ד ע"א; ואני כדרכי בזה לא ארשום רק את השנויים מכ"י שבידי ואלו הם: שורה 1: מהנות, חסר בכ"י; קדושה, חסר בכ"י. — שורה 2: האלהים, בכ"י אלהים. — שורה 5: והם, בכ"י: הם. — שורה 13: נוסעים עלי פיו, בכ"י: על פיו נוסעים. — שורה 17: להיות לעדים, בכ"י: היות עדים.

כג. אופן לשבת אחר שבועות במחזור מנהג פולין (דפוס דיהרנפורט תקע"ט דף קכ"ה ע"ב) וצונץ ל"ג צד 90 מיהסו לפייטן שמו א ב ר ה ס, ואיני יודע מניין לו זה. — שורה 1: כבודן, חסר בכ"י. — שורה 3: ובם כסאות, בכ"י: וכסאות. — שורה 4: שבעתן, הוא נגד המשקל ולא אדע לתקן. — שורה 5: נורא, בכ"י מורא. — שורה 7: די' בס' חסר בכ"י. — שורה 13: ככט, חסר בכ"י. — שורה 15: בכל, במחזור פולין: לכל; למול, במ"פ: לכל. — שורה 16: ובו, במ"פ: וגם; והוללם, בכ"י: ועוללם. — שורה 21: סיני, חסר בכ"י. שורה 23: תכנים, בכ"י: תבנית; גבורה, במ"פ: גדולה. — שורה 24: כל"ש צמחין, חסר בכ"י, ובמ"פ: כל"ש צמחין, וצ"ל כל"ש והכונה לשבעה ככבי לכת, וסדרן שצ"ם חנכ"ל (ראה ר"א עפשטיין, מקדמוניות צד 101 [בית תלמוד שנה ה' צד 94]) וע"ד הסדר שלפנינו ועוד סדרים אחרים ושונים ראה פרקי דר"א פ"ו ופ"ז וברייתא דשמואל פ"ג ופ"ה. — שורה 25: בהוד, בכ"י: בניו; ככס נבורה, חסר בכ"י. — שורה 27: בריה, בכ"י: בריא; כרי אינס, במ"פ: בתקן רב. — שורה 28: קדושתם, חסר במ"פ. — שורה 31: ירעים, בכ"י: ינעים. — שורה 32: כבוד, בכ"י: והוד; מקום, במ"פ: כבוד. — שורה 33: לקול, במ"פ: בקול. — שורה 35: במקרא, בכ"י: במקראו. — שורה 36: ואז יהנה, בכ"י: ויהנה. — שורה 37: בענתו, בכ"י: וענתו.

כד. אופן לרי' יעקב תס; צונץ ל"ג צד 266, עמודי העבודה צד 110. נדפס עפ"י כ"י שלפני ע"י שר"ל בכרם חמר ח"ז צד 36, ועיין גם לטב"ל 1844 צד 301. — שורה 15: ותחולל, בכ"י יתהלל. — שורה 17: כל העם, חסר בכ"י. — שורה 21: הדרשה, בכ"י: חדש. — שורה 29: בדת ויגל, גם שר"ל הודה שלא ידע פתרון הדברים האלה, ואנן מה נענה אכתריה?

כה. אופן לר"ה, דיואן שר"ל ועל הנאמר שם יש להוסיף כי הוא נמצא גם במ"פ (דפוס הג"ל דף ק"ט), וראה מה שכתבתי אדות הפיוט הזה במ"ע מאנאצין להח' ברלינר והאפמאן שנת 1893 צד 254.

בן. אופן ושם מחברו שמואל נמצא בראשי החרוזים, ולא מצאתי זכרון לפיוט זה בשום ספר; ובכ"י אשר לפני חסרים שתי מלות ולא יכלתי למלאות את החסרון. — שורה 2: ורוכבים, בכ"י: רוכבי. — שורה 6: בשיריהם, בכ"י: בשירה; ישבחהו, בכ"י: שבחו. — שורה 13: ואין בא, כ"ה בכ"י נגד המשקל. — שורה 20: כיום, בכ"י: ביום. — שורה 31: ואור פנים, בכ"י: ואור לפנים.

בן. יה יושב, אופן ושם מחברו עזרא נרשם בראשי החרוזים, נזכר בל"ג לצונץ צד 467; טל אורות צד 60 סי' ע"ט. — שורה 1: שם, בכ"י וט"א: הם. — שורה 13: השמלה, בכ"י: החשמלה. — שורה 18: מיוסדים, כ"ה בכ"י; בט"א: מיוסדים.

כח. אופן לשבת בראשית במנהג פולין (דיהרנפ' דף כ"א) ושם מחברו שלמה. — שורה 2: הוד, במ"פ: כבוד. — שורה 3: מתח דוק ותלת, במ"פ: מותח דוק וחלד ותולה. — שורה 4: הגוף, בכ"י: והגוף; ונפח, במ"פ: ונפח בו. — שורה 5: נפש, במ"פ: נפש כל ח"י. — שורה 8: לא נלל, במ"פ: לא עשה. — שורה 10: בשום, בכ"י: בשומו. — שורה 11: למעלה, במ"פ: מעלה. — שורה 12: וכרמות, במ"פ: ברמות. — שורה 13: וענן ורוח, במ"פ: ורוח וענן; שם, בכ"י: ושם. — שורה 14: מרום, במ"פ: נאור. — שורה 16: ברוח, במ"פ: ברום. — שורה 17-18, חסר בכ"י. — שורה 18: שם, במ"פ: שמה. — שורה 19: וטסים ורצים, בכ"י: וטפים ורצים, ובמ"פ: ורצים וטסים.

כט. אופני הוד, אופן נבנה על יסוד א"ב כפול עד אות כ' ושם מחברו נעלם ממני. — שורה 4: שורה, בכ"י: סרה; והיון, לא אדע לפרשו, ואולי צ"ל והיון, כמו בס"י כ"ג שורה 20; היון, לא נודע לי פרושו. — רכך, ראה סי' י' שורה 14. — שורה 7: נער הוא מטטרוך, מ"ר פ' נשא סוף פרק י"ב, ובס' היכלות (בה"מ) לילינק ח"ה) צד 171; ועיין בספרו של קוהוט על המלאכים צד 27, במה"ע ZDMG לשנת 1853 צד 249, צונץ זינאן. פאעוויא צד 477. ובתוס' חולין סי' ע"א ויבמות ט"ז ע"ב הביאו חרוז "השר המשרת נער נקרא וכו'" כמו שהוא לפנינו. עיי"ש. וראה משיב בהערתי לס"י ל"א שורה 7.

ל. אופן לשבת בראשית מרי יצחק בר יהודה ואולי הוא בן ניאת, וצונץ ל"ג צד 144 מסתפק בזה ג"כ. ויש גם פיוט אחר המתחיל במלות "ידרון יודרון", והוא אופן לשבת רביעי אחר פסח, ושונה מהפיוט שלפנינו, ושם מחברו הנרשם בראשי החרוזים הוא יעקב. — שורה 1-2: קרטון, ניסטרן, ריהטון. עיין ברכות דף ל"ב ע"ב. — שורה 38, ראה צונץ זינאן. פאעוויא צד 716. — שורה 47: קושרי, בכ"י: לקשרי. — שורה 53: וקרישין, בכ"י: וקרישים.

לא. אופן, הזכירוהו צונץ, ל"ג צד 167 ולאנדסהוט, עמודי צד 46, ושם מחברו בתום בראשי החרוזים: אמתי יחי. מפיוט זה נמצא חרוז תקיף מטטרוך בתום חולין סי' ע"א ובתום יבמות ט"ז ע"ב ד"ה פסוק; עיין הערה לשורה 7. — שורה 2: ממתקים, צ"ל: ממתקים. — שורה 7: תקיף, בכ"י: תוקף, ותקנתי לפי המובא בתום חולין הנ"ל. והנה כונת הבית גלויה, כי ר"ל, שמתטרוך נהפך מבשר לאש, שהיה אדם ונעשה מלאך כמ"ש חנוך זה מטטרוך; תיב"ע בראשית ח' כ"ד; תוס' עה"ת (הדר וקנים) דף א' ע"ד; ראה הערתי לס"י כ"ט שורה 7). ובמס' אצילות (אשר בספר ננוי חכמת הקבלה לר"א ילינק) צד 3 אמרו: ומטטרוך הנהפך מבשר לאש לוחט מולך עליהם, והוא ממש הלשון שלפנינו; וכן שם צד 5 מלמד שנהפך מדם ובשר לאש ונחלים בוערות; ועיין הערת ילינק בס' הנזכר צד 3

הערה 5 וצד 5 הערה 8. — שורה 10: עולמו, בכ"י: עללמו. — שורה 13: אש, בכ"י: שר. — שורה 26: מהדומן, צ"ל: מהדומן.

לב. יאתה, אופן לר"י הלוי, והוא בדיואן כ"י שלו ח"ב סי' 21; מח"ו צד 568; דיואן הרכבי ח"ב צד 17. — שורה 4: נפשות בניוית, במח"ו: בנפשות החיות, — שורה 7: נהרה, במח"ו: נאות, — שורה 15: בעלי, חסר בכ"י. — שורה 17: ולתהלה, במח"ו: לתהלה, — שורה 22: אהלו, במח"ו: אתלה.

לג. אופן, הזכירו צונגן בליג צד 679 וכתב שהוא בן שמנה בתים ולפנינו לא נמצאו רק חמשה, והבית האחרון לפנינו הוא גם הבית האחרון אצל צונגן; ואולי ט"ס נפל בליג. — שורה 1: אל אל, חסר בכ"י. — שורה 5: ובצר בכ"י: בצר. — שורה 9: קציצי, כ"ה בכ"י ואינו מוכן לי, וצונגן הדפיס את הבית הזה בספרו הנ"ל (שם) ואצלו נמצא: בניבי, וזה נראה נכון.

לד. לך יעריצון, כצ"ל, והאופן שלפנינו, אשר שם מחברו יהודה התום בראשי חרוזיו, נזכר בליג צד 566. וכתב צונגן: ואולי הוא לר"י הלוי, וכנראה לא היה הפיוט בעצמו לפני החכם הזה, כי לולא זאת בלי ספק לא היה כותב כדברים האלה, ואיש אשר ח"ך לו לטעום נעימת שירי הלוי ז"ל ידע ויכיר, כי הפיוט הזה לא מלבן יצא ולא לו הוא.

a לך. שגנה יצאה מלפני ונשמט פה סימן אחר מהקונטרס והנני לחקן פה את המעות ולמלאות את החסרון ולהרפס את הפיוט הנשמט:

----- [-----] -----

וקדושים בידו	וקדושים בידו	[אל] נערץ כסוד נלגלו
ברוך שם כבודו.	ברוך שם כבודו.	שם אותות שמו על דגלו
נוצרו באמתו	נוצרו באמתו	בשחק בריאות רמות
על משמר בדעתו	על משמר בדעתו	היו על תמונות שומות
איש איש על מלאכתו	איש איש על מלאכתו	יוציאם במספר שמות
יכיר מעברו	יכיר מעברו	ישמח בעלות גורלו
למועד יעדו	למועד יעדו	ולמלאות אשר יאמר לו
החיות נשאו	החיות נשאו	רקיע אשר על ראשי
הכבוד קראו	הכבוד קראו	הוא כסאו ועל פי משה
במסיבות צבאו	במסיבות צבאו	יקרא אל שמו ולא יחשה
על כן העמידו	על כן העמידו	יתרוצץ סביב היכלו
מן הבא בידו.	מן הבא בידו.	ויפקוד אנורת חילו
. . . נאמנים	. . . נאמנים	דיכחשו אשר בס עדיו
נגלים או צפונים	נגלים או צפונים	מזי יוכל ספור מעבדיו
מחוץ ובפנים	מחוץ ובפנים	הוא ואין מבלעדיו
וכל עין תעידו	וכל עין תעידו	כל פה יערוך מהללו
כל הארץ כבודו.	כל הארץ כבודו.	עזו בשחקים ומלא

והנה הפיוט הזה, הנזכר בליג לצונגן צד 210, הוא אופן לש"ת בס' הוונים, ועל פיהו תקנתי איוה שגנות אשר מצאתי בכ"י שלפנינו. — שורה 1: בסוד, בכ"י: בסוד קדושים. — שורה 3: בשחק, בחוונים: בקדש; באמתו, שם: מאמתו. — שורה 4: היו, שם: הנם; שומות, שם: שמות; על משמר, שם: נחצבו. — שורה 5: יוציאם, בכ"י: יוצאים; על מלאכתו, בכ"י: ממלאכתו. — שורה 6: בעלות גורלו,

בכ"י; כעלות גדלו. — שורה 9: כסאו ועל, בכ"י; כסא אשר על. — שורה 10: יקרא וכו', בחזונוס; מזמור שיר לאל יחשה | כי הוא שר צבאו. — שורה 12: ויפקוד וכו', שם: לנצה והיה מושלו | אל הבא בידו. — שורה 13-15 בחזונוס:

מי יוכל ספור מעלליו נגלים או צפונים
נודע כי אין ערוך אליו כן מבחויץ ולפנים
אין קצה להוד מפעליו חדשים גם ישנים

שורה 17: עזו, בכ"י; עמו, ובחזונוס; כי עזו.

לח. אשיר שיר לאל. אופן, לא מצאתי זכרו עוד, ושם מחברו יהודה התום בראשי החרוזים. — שורה 1: אשיר, חסר בכ"י והוספתו מסברה. — שורה 11: ירצה, בכ"י; ירעה. — שורה 16: יפארן, בכ"י; פארן. — שורה 17: ושרף, בכ"י; ושרפים.

לו. אופן, ובר"ח שם מחברו יעקב, ונראה שהוא ר"ח, והנה האופן הזה כבר הזכיר אותו צונץ ל"ג 561, ובעמודי העבודה (צד 110) כתב: „אופן לשכת ב' אחר הפסח ובקצת מקומות גם לשכת חוה"מ ש"פ" וכן מצאתי במחזור מנהג פולין (דפוס פ"פ דף ק"ז): „אומרים אותו בכרונא בשבת שניה אחר פסח", ועל פי המחזור הזה תקנתי כל מעות שמצאתי בכ"י אשר לפני. — שורה 1: יחיד, חסר בכ"י; יסוד, ובמ"פ: יסר, והוא נגד המשקל. — שורה 2: ועצמתו, במ"פ: ונדולתו. — שורה 7: ברנונים, במ"פ: ברננים. — שורה 8: זה אל זה, במ"פ: בחיל זה לזה, והוא נגד המשקל. — שורה 12: קדישים, בכ"י; קדישין, ובי"ב במ"פ; עם, חסר בכ"י. — שורה 14: זה לשונה במ"פ; „ורגליהם | בכנפיהם | מסתירים | ובם עפים". — שורה 16: לארבעתם, בכ"י; לארבעתן. — שורה 17: במעמדם, בכ"י; במעמדי. — שורה 18: ירימון, בכ"י; יקימון. — שורה 19: למלא כבודו עולם, במ"פ: כבוד האל | מלא עולם, והוא הנכון. — שורה 20: ישנו, בכ"י ישלשו.

לח. אמרות האל. התום כו שם מחברו ר"ח, והוא במחנה יהודה כ"י אונספורד חלק ב' סימן 80. והפיוט שלפנינו הוא מאורה לא' דשבעות במחזור אוינגון (צונץ ל"ג צד 205; עמודי העבודה צד 71), ובמ"פ הוא מאורה לפ' יחור ולפ' ואתחנן, שקרוין בס אנבי (עמודי שם), ובקרויץ ארגיל (דף קי"ט): הוא מאורה לש"ח. — שורה 1: אמרות, חסר בכ"י. — שורה 2: הן קשורות, בכ"י; הטהורות. — שורה 5: מנהו, חסר בכ"י. — שורה 10: בשפתותיו, בכ"י; בשפתיו, והוא נגד המשקל. — שורה 11: מעריצות מעטירות, חסר בכ"י. — שורה 18: מלב, בכ"י; מלבך. — שורה 21: רבות, חסר בכ"י. — שורה 25: זהרי שבע, מלת „זהרי" חסר בכ"י.

לח. מאורה לר"ה ואיננה בדיואן שלו ואף גם במחנה יהודה לשוא נבקשה, ואולם נמצאה ברשימת שד"ל אשר בראש הדיואן שהוציא לאור בין השירים הנמצאים במחזורים ובשאר ספרים סי' י"ז, ונדפסה בדיואן שהו"ל הרכבי, ח"ב צד 24 סי' ט"ז; טל אורות צד 53 סי' ס"ט. — שורה 1: ידך, חסר בכ"י; לעם, כן הוא בכ"י, ובט"א ודיואן הרכבי אל עם. — שורה 4: סאון, בכ"י שאון; אולם ראה ישעיה ט' י"ד; לעוררם, צ"ל: לעוררם.

לט. מאורה לש"הח (צונץ ל"ג צד 204) בס' חכמת המסכן דף ט"ז (ליוורנו תקנ"ג); ובקרויץ ארגיל (דף נ"ד ע"ב) היא מאורה ליום ב' של פסח, והיא „פיוט לחג המצות" בספר שבחי אלהים דף ע"ג ע"א; ונמצאה גם בדיואן ר"ה כ"י ח"ב סי' ד' ובאחר מכה"י אשר למורי החכם ר"א ברלינר; ט"א צד 5 סי' ו'; דיואן הרכבי ח"ב

צד 18. — שורה 3: תרום, כ"ה בכ"י שלפנינו וכן הוא בכל כ"י וברפוסים, ובט"א: תרום, וכ"ה בדיואן הרכבי, וזה טעות יורה עליו ההרוז. — שורה 7: נְשָׁשׁוּם כ"ה בכ"י שלפנינו, ובט"א ודיואן הרכבי: ותשלחם; בקרובין ארגיל: ותצום. — שורה 12: שחה, צ"ל: אשר שחה. — שורה 13: צעירי, כ"ה בכל כ"י וברפוסים, וכן הוא גם בכ"י שלפנינו, ורש"ל תקן: בעירי, ואין צורך לזה; הרכבי נמשך אחר שד"ל וכתב גם הוא, "בעירי"; עתה, חסר בכ"י, וישנו בכ"י האחרים וברפוסים. — שורה 15: והצר כל, כ"ה בקרובין אלגיר ובדיואן כ"י והוא הנכון, ובכ"י שלפנינו וכן בט"א ובדיואן הרכבי: וחסר כל. — שורה 21: בלי קצרו, כ"ה בדיואן כ"י ובקרובין ארגיל ובחכמת המסכן והוא הנכון בלי ספק; ובכ"י שלפנינו לא קצרו, וזה נגד המשקל, ורש"ל תקן (מסכרא דנפשיה?); "הקצרו" בלשון שאלה, ואחריו נמשך גם הרכבי. — שורה 22: אם עוני, כ"ה בכ"י שלפנינו ובכל כ"י והרפוסים, ורש"ל כתב בט"א: אך עוני, ואחריו נמשך הרכבי, ולא אדע מדוע ולמה. — שורה 24: אם לעזרי, כ"ה בקרובין ארגיל ובחכמת המסכן ובכ"י שלפנינו וכן בט"א ובדיואן הרכבי: לעזור. על שנויים אחרים אוסיף להעיר במקום אחר, כי אין בזה המקום להארך.

מ. יעלת אהבים, מאורה נזכרה בל"ג לצונין צד 573, ושם מחברה יוסף נרשם בראשי החרוזים. ונדפסה המאורה שלפנינו בס' קרובין ארגיל (רף ק' ע"ב) ליום ב' של סכות ובס' שבחי אלהים בתור "פיוט לסכות", והרשזוה"ה כתב בט"א צד 36 בהערה כי הפיוט הזה נמצא גם במחזור מונפלייר כ"י, ובית אחד ממנו נדפס גם בלטב"ל לשנת 1848 צד 477 ע"י דוקס, והוא החרוז "סורה אדוני" עד "ארום וצח", ונמצא גם במחזור כ"י לאמור"ה הח' ר"א ברלינר; טל אורות צד 36 ס"י מ"ה. — שורה 1: יעלת, חסר בכ"י. — שורה 2: מעוני, בכ"י ברלינר: מלוני; נאנח. בכ"י ברלינר: נאלח. — שורה 3: ועלה, בכ"י שלפנינו: וגלה. — שורה 5: אכונן, בש"א: יכונן. — שורה 6: מנונשי, בכ"י ברלינר: מנונשין; ונאנח, בש"א: ונאלח, ובכ"י ברלינר: נאלח. — שורה 7: ערי ואוני, כן הוא הנכון, ובקרובין ארגיל: ערי ואוני, וזה טעות יוכיח עליו המפרש שם שבי' "מבני נד הם"; במדבר כ"ו, ט"ז; כנכור, בכ"י ברלינר: כצפור. — שורה 10: וצניף, בכ"י ברלינר: כצניף; יצנוף ועדיו יעדה וחליו, בכ"י ברלינר: ופאר בראשו אעדה ונפשו. — שורה 11: יניע, בכ"י ברלינר: יניעי. — שורה 12: תשור, שם: תשוב; תעדה, ובכ"י: תעדי, וכן הוא בקרובין ארגיל, וגם זה נכון. — שורה 13: חשקה, בכ"י: חשוקה. — שורה 14: לך, כ"ה בכ"י ובשאר הספרים וכן הוא גם בלטב"ל במקום הנזכר, ורש"ל הוסיף "רַק לך" וכן צ"ל לשי המשקל, ואולי אין צורך לזה, כי יוכל היות שלפעמים העמידו המשוררים רגל מְפַעֵלָתִי תחת רגל מְסַתְפֵּעֵלָתִי ואף כי אין לי כעת ראיה לדבר. — שורה 16: תשחה, ובלטב"ל ובקרובין

ארגיל: תשתי; עסיסים, בקרובין ארגיל: עסיסי ייני, והמפרש שם פירש: "וסמ"ך שניה בצירי לפי שהוא סמוכה לצופי וייני, כלומר עסיסים של צופי וייני". — שורה 17: עם קנמוני, בקרובין ארגיל ובלטב"ל: וקנמוני. — שורה 18: פלא, בשבחי אלהים: פלאי; ממשלתך, בכ"י: ממשלת. — שורה 19: נשגב ערי ער, בכ"י ברלינר: נורא ונשגב; לא, בכ"י: ולא. — שורה 20: תשיב, בכ"י ברלינר: תשית, ובש"א: תשיב. — שורה 21: הפך רצוני, חסר בכ"י. — שורה 22: ננדך, כ"ה בכ"י שלפנינו, ובכ"י ברלינר, ובקרובין ארגיל וכן בט"א: יום בו; אורי, בכ"י ברלינר: אורך; ורה, המפרש בקרובין ארגיל פירש: "הוין שב"אית, כלומר הוריה", והוא נכון וברור.

מא. מאורה לר' יצחק בן גיאת, הזכיר אותה צונץ בל"ג צד 199; טל אורות צד 57 סי' ע"ה. — שורה 5 חסרה; כן נראה אם נשים עין על בנין הבתים (Strofen) בשיר הזה, אשר שיר האזור (מוֹשֵׁחַ) יאמר לו. שורה 7: יחל, כ"ה בכ"י וכן נכון לפי דקדוק הלשון ולפי המשקל, ובט"א: יחלו. — שורה 15: ברית, צ"ע, ואולי צ"ל: ברית, כאשר העיר בצדק רשז"ה בט"א צד 58. — שורה 17: עיר, חסר בכ"י. — שורה 22: עדרו, כ"ה בכ"י ובט"א, והוא טעות וצ"ל: עררי. — שורה 24: אהבך, כצ"ל והחרוז יורה על זה, ובכ"י וט"א: אהבה. — שורה 27: וכבודך לך, בכ"י: וכבוד ה' עלי.

מב. אהבה לראביע, הזכיר אותה צונץ ל"ג צד 212 ונדפסה בדיואן לראביע צד 58 סי' 149; ט"א צד 14 סי' מ"ז. — שורה 1: אילת, חסר בכ"י, ובל"ג ודיואן: אילת. — שורה 2: ליל, בדיואן: בליל. — שורה 3: בת מארמונה וכו' עד הרבתה (שורה 5) משונה מכל וכל בדיואן. — שורה 7: בלבבת, בכ"י: בלבת, בדיואן: מקדם. — שורה 8: אמצו, בכ"י: ואמצו. — שורה 9: מעלך וכו', בדיואן: ורי מעלך את המאך דחי. — שורה 10: תאמרו, בדיואן: תאמר; יוס, שם: עת. — שורה 13: עמי, שם: לבי; רוה, שם: רוה. — שורה 14-15, משונה מאד בדיואן. — שורה 17: אי אפריונך, כן הוא בכ"י ודיואן, והוא הנכון, ובט"א הגיה שד"ל, [אפריון] [עשה], והוא ללא צורך. — שורה 18: גם, בדיואן: כי. — שורה 20 ז"ל בדיואן: ושבותך אישבי משבי | ואקבץ עדה נדחה.

מג. מאורה לשה"ג (צונץ ל"ג צד 204), חברה ר"יה, והיא חסרה בדיואן כ"י שלו וכן במחנה יהודה, אבל הזכיר אותה שד"ל ברשימתו (בראש הדיואן שהו"ל) בין השירים הנמצאים אצלו במחזורים ובשאר ספרים סי' 14, ובקרבן ארגיל (דף מ"ט ע"א) היא מאורה ליום ראשון של פסח; דיואן הרכבי ח"ב צד 19 סי' י"א; טל אורות, צד 6 סי' ד'. — שורה 1: ירוחם, חסר בכ"י. — שורה 2: נכות, כן הוא בקרבן ארגיל והוא הנכון, והחרוז מוכיח עליו; ובטל אורות וכן בדיואן הרכבי: גכה, והוא טעות. — שורה 3: ונפשנו, בכ"י לנפשו. — שורה 4: את, חסר בכ"י ובט"א ודיואן הרכבי ונמצא בק"א, והוא הנכון לפי המשקל. — שורה 5: רחמיו נעור, בק"א: רחמי נכמר. — שורה 6: תעיר, בק"א: אעיר. — שורה 7 לשונה בכ"י: הקולך זה בני בין שעיר, ותקנתי לפי ק"א; בט"א: הקולך שעיר, והשאר חסר ורשז"ה השלימו בהערה. — שורה 8: וזעקת, בק"א: ושגנת. — שורה 11: אנופת, חסר בט"א ובדיואן הרכבי, וישנו בק"א; נקם, בק"א: זעם. — שורה 13: ישנה, בק"א: אשנה, ובכ"י: ישונה. — שורה 14: סוררים, בק"א: צוררים. — שורה 15-17, חסר בכ"י והוספתי לפי ק"א. — שורה 15 התצעק, המפרש בק"א יאמר: ה"א כרי להשלים שעור הנגינה ואיננה לא ה"א התימא ולא ה"א השאלה. — שורה 19: ותשמח, בק"א: ותראה. — שורה 20 לך, חסר בכ"י.

מד. מאורה לר"יה, הזכירה צונץ ל"ג צד 275, ונדפסה בדיואן לרשד"ל דף מ"ז ע"א סי' מ"א ע"י"ש, ויש להוסיף כי נמצאה גם במחנה יהודה כ"י אונספורד חלק א' סי' 301.

מה. אין בפי מלה. מאורה לרמב"ע, ושם מחברה, "אני משה" נרשם בראשי החרוזים; טל אורות צד 58 סי' ע"ז. — שורה 5: וגבהי שמי עלי נהפכו, המליצה הזאת לקוחה היא מהערביים וכבר העיר על זה המורה ברוש פכ"ט ממאמר ב' באמרו שם, "וזה כמו שיאמר אצל הערב, למי שימצאהו פגע גדול נהפכו שמי על ארצי

(ובמורה הערבי: אקתלכת סמאוו עלי ארצה) וכן יאמר רשב"ג (שירי שלמה לרוקס צד 41) וציריו הפכו עליו לבכו ונהפכו עלי ארצו רקיעו ורייה בשירו המתחיל „בנרתם ב"י (בדיואן אשר הוצאתי לאור היא סי' נ"ב) „אהובי אשמעה כי נהפכו לי, ויהפכו עלי ארצו רקיעו" ובהערותי לדיואן רייה אוסיף אי"ה לדבר אודות המליצה הזאת. — שורה 13: ללחוק, כ"ה בכ"י, ובמ"א: לחצוק. שורה 14: מתן ואיים, כ"ה בכ"י, ובמ"א: יחנו שיים — שורה 15: והלכו יחד — המה, כ"ה בכ"י, ורשד"ל הגיה וכתב: והלכו נזים — יחד. — שורה 21: ושנת, בכ"י: כשמש. — שורה 26: באפס, כ"ה בכ"י, ובמ"א הגיה רשד"ל וכתב: בא קץ, ולא אדע מה הביאו לזה, ואולי היתה לפניו הנוסחה הזאת בכ"י אחר.

מז. פוט, לא אדע אכנהו, כי המלה הראשונה ממנה חסרה בכ"י וגם את מחברו בל אדע. — שורה 3: נפשי, חסר בכ"י והוספתי מסברא; דלתי, צ"ל: דלת. — שורה 4: יקרבי, בכ"י: יקרבני. — שורה 6: עלי יגמול, צ"ל: ולי יגמול. — שורה 10: טוב, בכ"י: רב טוב.

מז. מאורה לא אדע תחלתה, יען כי המלה הראשונה ממנה חסרה בכ"י, וכנראה היה שם מחברה, יום טוב, גרשם בראשי החרוזים. — שורה 3: מבנין הבתים נראה, שחסרים פה ב' מלות. — שורה 9: ואויבך, בכ"י: אף אויבך, וזה טעות יורה עליו המשקל, ומלת „אף" מקומה בסוף הבית (באף תרדי) והוא חסר שם בכ"י. — שורה 19: מלה אחת חסרה בכ"י. — שורה 24: וישע וישע, כ' פעמים, ואולי לשתי הוראות שונות.

מח. איומתי, מאורה, התום בראשי הרוויה שם מחברה, „שמואל הכהן" פעמים, וכבר הזכיר אותה צונץ ל"ג צד 291, והיא נדפסה בסדר מנהג פולין (ק"ו): לאמרה בשבת שניה אחר פסח. — שורה 1: איומתי, חסר בכ"י; שמחי, בכ"י שמחי ועלוי, וכן הוא במנהג פולין, ונראה לי מיותר. — שורה 3, חסרה בכ"י. — שורה 4: ציון, חסר בכ"י. שורה 7 (סתם) מקומה במ"א אחר שורה 8 (שבת). — שורה 8: מוש, בכ"י: מושוי; ושבתי, במ"א: שכתי. — שורה 13: נקרה מלשון קרה. — שורה 15: סרה, בכ"י: טרה. — שורה 16: וכעשו נברה, במ"א: ובעשור נטרה, והמפרש יפרש שם בדוחק. — שורה 20: עמדה לי גם, במ"א: כי עמדה לי. — שורה 22: אפסו, בכ"י: עברו. — שורה 25: איך איחך, בכ"י: אם אני שתוך. — שורה 26: עלך, במ"א: כי עלך; והטבעו, בכ"י: יסוד טבע. — שורה 28: שמאל, במ"א: שאל. — שורה 29: שם שכיני, בכ"י: כבודי במחני. — שורה 30: בספר, בכ"י: לספר. — שורה 31: בלבי, בכ"י: בלכי באה. — משורה 33 (ותהי עוד) עד שורה 48 (אמנם ידעתי) חסר במ"א. — שורה 33, כנראה חסר פה חצי החרוז. — שורה 35: הן, חסר בכ"י. — שורה 36: הם, חסר בכ"י. — שורה 41: נא, חסר בכ"י וכן מלת „אני". — שורה 44: דולחך, לא אדע לכווננו. שורה 48: ידעת, בכ"י: ידעתי; יד אויב, במ"א: חסך. — שורה 49: ראה כי, במ"א: אכן; נוה, שם: כוה. — שורה 50: אל, שם: ואל; אדמה ואתחבר, שם: ואוכל להתחבר. — שורה 51: ונרצע, בכ"י ולנרצע; במ"א: ונרצה; נכר ונסכר, שם: ננרע ונשכר. — שורה 52: עברו, שם: כלו; שמימות, שם: שמיטין. — שורה 53: מתי, בכ"י: כי מתי. — שורה 54: ועשה, חסר בכ"י. — שורה 56: פתאום, במ"א: מהר. — שורה 57: קל יבא, בכ"י: קול מבשר; לחפשך, בכ"י: לנפשך. — שורה 50: חזר, במ"א: חזק. — שורה 65: אויב, חסר בכ"י. — שורה 67: אישיבה, בכ"י: אישוי, ומלת „תשובה" חסרה. —

שורה 68 בכ"י: ואני כד' אוחילה אנילה כאלהי ישעי, ובמ"א: ואני כד' אצפה אֲחִילָה לאלהי ישעי, ואנכי תקנתי על פי חבקוק ג' י"ה. — שורה 69: כמוס, בבית הוה נמצאת מלת „כהן” בראשי החרוזים פעמים. — שורה 70: בחמה, בכ"י: חמה. שורה 71: הן שבועה, בכ"י: היא שבועת; להבלם, במ"א: לשכלם. — שורה 72: יבא, במ"א: כי תבא. — שורה 74: להקהילם, שם: להנחילם. — שורה 75: והיה לך ד', בכ"י: כי יהיה לך, אולם ראה ישעיה ס' י"ט.

ממ. אחרת עת פרותי, מהפיוט הוה, הנדפס בדיואן הראב"ע הוצאת איג' צד 55 סימן קמ"ב, לא מצאתי בכ"י אשר לפני רק שלשה חרוזים הראשונים והשאר חסר, כי בין דף 249 ובין 250 חסר בהכ"י דף אחד שלם, וכראש דף 250 נמצא סיום פיוט אחר לא אדע תהלתו, וסופו הוא: קום קה את אשתך ואת שתי בנותיך.

ג. מוחרך לשבת הוה"מ של פסח, חברו ר"ה, הזכירו צונץ בליג' צד 204 ונמצא במחנה יהודה כ"י אונספורד חלק א' סי' 58. נדפס בלמב"ל. לשנת 1843 צד 377; כרם חמד חלק ד' צד 144; פניני שד"ל צד 143; אנרות שד"ל חלק ו' צד 778, והוא נמצא גם בסידור תימן כ"י, אשר בבעה"ם אשר להממשלה בכרלין ובמחזור כ"י אשר למורי הח' ר"א ברלינר; וראה מש"כ דוקס בספרו על רמ"כ עורא צד 106, וסדר התפלה אשר הוא מזכיר שם לא היה לנגד עיני. — שורה 1: יקרה, חסר בכ"י. — שורה 7: תהי, בכ"י: תהי. — שורה 8: ותקרבי, בכ"י: ותקרב; אַל אַל, בכ"י אַל.

נא. אהבה לר' יצחק בן גיאת, ושמו נרשם בראשי החרוזים; נזכרה בליג' לצונץ צד 199; טל אורות צד 60 סי' ע"ח. — שורה 4: ונאוה, בכ"י: ובנאוה. — שורה 6: אוזיב, צ"ל: אזכור. — שורה 12: לחובה, כ"ה בכ"י, ורשד"ל תקן במ"א וכתב: לְתַקְבָּה.

נב. ימי שנתי כל, אהבה, ובראשי חרוזיה שם המחבר יוסף; נזכרה בליג' לצונץ 671 והיא אהבה לשבת ראשון אחר פסח במנהג פולין (דף קיד ע"א). והנה צונץ כתב, שהבית הראשון והשלישי תחלתם וזו"ס אלהי, והבית הב' והד' סופם עמי, ובכ"י שלפני לא מצאתי מלת אלהי, לא בתחלת הבית הראשון ולא בתחלת הבית השלישי וגם לא בסוף הבית הראשון, אך בסוף הבית הני מצאתי מלת אלהי, ובסוף הבית הב' והד' מלת עמי, והשמטתים יען כי החרוז והמשקל מורים היותם בלתי עקריים. — שורה 3: עזוב ולא עזוב, מלים נצמדים (تجنيس) ועזוב הראשון הוא מלשון ואל תעזבני אלהי ישעי (תהלים כ"ז ט'), והשני מלשון עזב תעזב עמו (שמות כ"ג ה'); ובמ"א ולא עזור, והוא קלקול ולא תקון. — שורה 5: נורד, במ"א: מנורד. — שורה 7: ואיפה, שם: איפה. — שורה 9: חוקי, שם: לבכי. — שורה 15: נפשי להמוני, שם: רוחי לעם עני. — שורה 17-18, חסר בכ"י. — שורה 17: לראשי, צ"ל: בראשי. — שורה 21: כל שמעה, במ"א: קול. — שורה 23: את עני, בכ"י בעני. — שורה 26: אש, חסר בכ"י. — שורה 27: קן, במ"א: קין. — שורה 29-30: ותותרי, בכ"י: ותאות ריץ, ואין לו כל מובן. — שורה 34: סורי ממני, צ"ל: סורו ממני מרעים (תהלים קי"ט קט"ו). — שורה 35: אני, במ"א: ענתי. — שורה 36: אל, שם: ד'. — שורה 37: ואם, שם: אם. — שורה 38: יכבר, במ"א: יכבר. — שורה 41: כבוד בית, בכ"י: בית הכבוד.

נג. מחרך לר"ה הלוי, ראה שד"ל דיואן דף ל' ע"ב סי' ע"ג, ועל הנאמר שם יש להוסיף, כי הפיוט שלפנינו הוא מחרך ליום א' של ראש השנה במחזור קרפטרץ

(אמיד תצ"ט, דף כ"ג ע"ב) וליום ב' של ראש השנה במחזור תלמסאן (ליורנו תרכ"א דף ס"ג ע"א), ונרפס גם באגרות שד"ל VI צד 776 ובלטב"ל שנת 1843 צד 524. נזכר בל"ג לצונץ צד 699. — שורה 17: צור, כ"ה בכ"י ובאגרות שד"ל; בדיואן: אל. — שורה 18: יושב, צ"ל: אשב. — שורה 87: שנית קנני, כ"ה בכ"י שלפנינו, בדיואן ר"ה כ"י אוכספורד, באגרות שד"ל ובמחזור קרפנטרין, ורשד"ל בדיואן הרפיס: אנה פדני, עפ"י המחזורים שהיו לפניו; ראה הערתו להרוז הזה.

נד. אהבה (?) לר"ה הזכירה שד"ל ברשימתו בין הפיוטים הנמצאים אתו במחזורים ובשאר ספרים ס" 15, והיא נרפסה בס' נטעי נעמנים להיילברג צד 20 ובפניני שד"ל צד 107. — שורה 1: יפו, חסר בכ"י. — שורה 7: אל, בכ"י: אליו. — שורה 9: אם נעברת, כ"ה בכ"י והוא הנכון, ובנ"י: אברת, ושנוי זה תלמיד טועה עשהו. — שורה 11: כך סלה, כ"ה בנ"י ובפניני שד"ל והוא נכון ובכ"י: כך תרום סלה, והוא נגד המשקל. — שורה 12: עברתך, כ"ה בכ"י, ובנ"י: עבודתך, ואינו נ"ל. — שורה 14: כל עברו, כ"ה בכ"י ונכון, ובנ"י: כי עברו; נפשי, חסר בכ"י.

נה. מה לאחותי. אהבה לר"י, נרפסה בדיואן הרכבי ח"ב צד 29 ס" י"ט, ונמצאה בדיואן ר"ה כ"י אוכספורד ח"ג ס" 155 ובסדרו תימן כ"י ברלין, ועפ"י כה"י האלה השלמתי את החסר בכ"י אשר לפני. — שורה 1: מה, חסר בכ"י. — שורה 3: תתבודד, בכ"י: תתגודד. — שורה 5: חסרה בכ"י ובדיואן הרכבי. — שורה 8: חלית, בכ"י הוחלתי; בדיואן הרכבי: לחלי חליתי בחרי. — שורה 9: אפק, אצל הרכבי: אף, ויחשך, בכ"י: מחשך. — שורה 12: אויב, חסר בכ"י, ואצל הרכבי: לי הן. — שורה 14: חי, הרכבי: איה; איך, חסר בכ"י ובדיואן הרכבי. — שורה 19: אכרית, בכ"י: ואכרית. — שורה 23: נוצרה, בדיואן הרכבי: נצורה, והוא נגד המשקל, ופה אעיר כי הרכבי נקד את השיר כלו לא לפי המשקל.

נו. ירשו למצער. אהבה לר"ה הזכיר אותה צונץ ל"ג צד 205 ורשד"ל ברשימתו בין הפיוטים הנמצאים אתו במחזורים ושאר ספרים ס" 46, והנה בכ"י אשר לפני חסרים איזה חרוזים ואין בידי למלאות את החסרון, כי הספר הנזכר בספרו של צונץ (שם הערה 5) איננו בידי. שורה 1: ירשו, חסר בכ"י. — שורה 3: צאנך, הוא שם הקבוץ ויתכן הרבו אחריו; נתונים, בכ"י: נתגוה. — שורה 6: הלכו, בכ"י והלכו, והנה אם נגרום הלכו בלא וי"ן, או יחסר לנו בית שלם המתחיל בו"ן, ואם נגרום כאשר הוא בכ"י, או יחסר לנו פה בית המתחיל בה"א, למען מלאות את החסרון בשם יהודה הנרשם בראשי החרוזים; והראשון נראה לי עיקר, כי "והלכו" בראש החרוז הוא נגד המשקל. — שורה 9: כאלמנה, בכ"י: עוד כאלמנה. — שורה 14: לוחמי, בכ"י: לוחרי.

נז. נאולה לראב"ע, הזכירה צונץ ל"ג צד 213 וחיה שם את דעתו על הזמן, אשר חיברה בו*); דיואן הוצאת איגנס צד 99 ס" 212; סליחות תימנים (ירושלים תרמ"ח) דף ח' ע"ב. — שורה 1: אם, חסר בכ"י; רע לי, בכ"י: עלי. שורה 2: אלהי, בכ"י: אל. — שורה 3: בדבר, בכ"י: בדברים. — שורה 4: לפני, בכ"י לפניו; קרבה, בדיואן: קרובה. — שורה 5: תמיד, בדיואן: עומד. — אחר שורה 5 יש עוד בדיואן ובשאר ספרים החרוז: "כי אלף שנים פלאים ירד ובמטרות לבנו", והוא חסר בכ"י אולם הכרחי מצד בנין הכתים, כי יש בכל בית ובית מהשיר הזה ד'

* והשוה לזה מש"כ הח' ר"ע איגנר בדיואן הראב"ע צד 169 בהערותו להשיר שלפנינו.

הרוזים מלכר האזור (Gürtelvers). — שורה 8: ובקשת דברים, כדיואן: הכקשת דברי. — שורה 9: באה, כדיואן קרבה. — שורה 10: הגידני, כדיואן: השיבני. — שורה 13: להבין, צ"ל והבין. — שורה 16: אנשי, בכ"י: נשי. — שורה 17-21: הכית הזה נדפס כדיואן איגוס צד 169. — שורה 17: נפלא, כדיואן נבערו; ונכוני, שם: נכוני; ואין יודע וכו', שם: איש מהם לא ידע מה. — שורה 18: כי עת, חסר בכ"י. שורה 19: ואחפש, בכ"י: ואבקשה. — שורה 10, חסרה כלה בכ"י. — שורה 21: ואן, כדיואן: ואת; ואכן, כדיואן: על כן, ובצונגין (ל"ג שם): לכן.

גח. אהבה לר"ה, ראה דיואן שד"ל דף ל"ט ע"א; צונגין ל"ג צד 205, ונמצאת גם בסדר תימן כ"י ברלין. — שורה 1: יודעי, חסר בכ"י. — שורה 6: רחמוני, בכ"י: נחמוני. — שורה 7: ונדוד, בכ"י: לנדוד. שורה 13: דמו לרחקי אל מ—, חסר בכ"י. — שורה 14: ורחקי, בכ"י: וחוקי; טוב מפרידתך, בכ"י: נועם פרי דתך. — שורה 15: חלקי וחשקי, בכ"י: חשקי ורבתי וחלקי; נועם פרי דתך, בכ"י: טוב מפרידתך. — שורה 20: איך, בכ"י: אך; בוולתך, בכ"י: במלאתך. — שורה 22: אחר וולתו אין עוד, בכ"י: אחר וולתו ואין עוד!

גט. נאולה, ובראשי הרוזיה השם אברם, וצונגין מסתפק בל"ג צד 716. אם הוא הראב"ע אם לא, ואיגוס רשם את הפיוט הזה בין פיוטי הראב"ע הבלתי נמצאים כדיואן שהו"ל. — שורה 1: אל, חסר בכ"י. — שורה 9: הראני, בכ"י העבירוני, ותקנתי מסברא. — שורה 13: כן, חסר בכ"י.

ג. פיוט מיוסד עפ"י א"ב ובסופו חתום שם המחבר אני אהרן הקטן, ולא מצאתי זכרון הפיוט הזה בספרים. — שורה 1: אל, חסר בכ"י והוספתי מדעתי. — שורה 3: נעששית, לא ארע פרושו. — שורה 15: יפתה ר"ל: יפה אותה, ראה הערתי לסי' ד' שורה 10; ודין עלי תרועם, לא ארע מה הוא. — שורה 22: כמצה, כ"ה בכ"י, וב"ל"ס צ"ל: במסה, (שמות י"ז ו'). — שורה 26: אלהיו הנהו, טעות סופר נפל בזה ולא אוכל לתקן. — שורה 31: עלימו, כמו העלימו. — שורה 47: בן, בכ"י: בין. — שורה 56: מאום אל, צ"ל: מאום לו אל. — שורה 62: בעבודת, בכ"י: בעבודך; ומשען, בכ"י: ומשמען. — שורה 63: נאור וכו', מכאן והלאה חסר בכ"י.

גא. נשמת, מיוסד עפ"י א"ב ובסופו שם המחבר חזק שמואל, ולא מצאתי זכר לפיוט הזה בשום מקום. — שורה 2: ועירין, ועירים קרי. — שורה 7: נוד, אולי צ"ל: נוד; נסטרא, ראה הערתי לסי' ל' שורה 2; הצי חחרו חסר בשורה שלפנינו. — שורה 9: כותם, צ"ל: כחותם. — שורה 18: כנצוח, ט"ס ולא אוכל לתקן; חי מדתו כל עונות, לא אוכל לפרשו.

גב. נשמת למחבר בלתי נודע; צונגין ל"ג צד 679; מיוסד עפ"י א"ב עד אות ל', — שורה 5: במחור? — שורה 9, המלה הראשונה חסרה. — שורה 12: זמר זמר, שני פעמים והאחד מיותר וצריך למחק; כדל, צונגין (במקום הנזכר) כתב: כשוע; בשר, צ"ל: כשר.

גג. רשות לנשמת, בלתי נזכר בספרים, — שורה 8: וירוממך, צ"ל: וירוממוך. שורה 9: לך כחך את בך וכו', לא ארע פרושו. — שורה 10: כורכו, לא ארע מה הוא, ובישיעה מ"ב הי' נותן נשמה לעם עליה.

גד. לנשמת ושם המחבר יצחק חזק נרשם בראשי החרוזים; צונגין ל"ג צד 555. — שורה 5: ואדיר = ואדיר.

סד. נשמת לרי יוסף בן יצחק בן אביתור אבן שנמאס; צונץ ל"ג צד 184 (וחסר במפתח הפיוטים לנשטמנר במקומו, ואולם נמצא שלא במקומו באות ויד (ידידים). — שורה 1: מרגעת, וצונץ כתב: מנוחה.

סו. נשמת, וכנראה נרשם שם מחברו ששת בראשי החרוזים, ואולם ראה צונץ ל"ג צד 477.

סז. ידועת אמונות, רשות לשמיע, חברו רי"ה והזכירו צונץ ל"ג צד 207; לאנדסהוט עמודי צד 72; דיואן שדיל דף י"ב ע"ב, ויש להוסיף על הנאמר שם, כי הוא גם במחזור קרפנטרין (ד"א תציט) דף קי"ד, ובלמב"ל לשנת 1848 צד 423.

סח. רשות לשיע לרשב"ג; נזכר בספרו של צונץ צד 189 ונרפס בשה"ש לזקש צד קי"ז ועל הנאמר שם ובספרו של צונץ יש להוסיף כי הוא רשות לנשמת בקרובין ארגיל דף קי"ח ע"ב ופיוט ליום ב' דר"ה כספר בית הזכרון (והוא מחזור לר"ה כמנהג ק"ק ספרדים, ליוורנו תרל"ו) דף ע"ו ע"ב, ואסתכבר באחד מכ"י מורי החכם ר"א ברלינר; ובס' שבחי אלהים דף קצ"ד, ושם נמצא אחריו השיר שמעה ארון עולם לרשב"ג והמאסף השב, כי שני הפיוטים פיוט אחד המה והרפיסם יחד וכתב ממעל להם: "סי' שלמה כפול!" — שורה 1: אקדמך, ראה מש"כ זקש ע"ד פרוש המלה הזאת, ויש להעיר כי המפרש במ"ק פירש: "במה אקדס ד' (מיכה ו' ו') תרגום יונתן במה אפלה קדם ד". — שורה 5: בשיר השירים לזקש וכן בקי"א ובכה"ז ובשי"א ובכ"י ברלינר, הטיבות והגדלת חסדים | ולך תנדיל להורות הנשמה, ויש גם בזה נוסחאות שונות ואין להאריך בזה.

סט. שכתי יגונך. תוכחה למנהג יה"כ במחזור תלמסאן דף רל"ב ע"ב, בחזוניהם (בסוף הספר) ובספר צור קעננטנים לרוקס צד 164; ואעיר פה רק על השנויים בכ"י שלפנינו. — שורה 3: חילי, חסר בכ"י. — שורה 4: חצפי, חסר בכ"י. — שורה 5: נפש, בכ"י: נפשי. — שורה 10: והיא, בכ"י: והוא. — שורה 13: נפן, בכ"י: ננפן; והמות, שם; ובמות; וכאשר, שם; אל מקום אשר. — שורה 15: נפש, שם; נפשי; ושכתי, שם; וזכרי. — שורה 16: זכרי, שם; ושכתי. — שורה 17: בכל עת, כן הוא בכל הספרים, ואולי צ"ל: ככל עונת. — שורה 19: בכי, בכ"י: בכה. — שורה 20: ועם, כ"ה בכ"י, ובשאר ספרים: ואז, והיא, נוסחא יותר מתוקנת.

ע. ברכו (?) לרי יהוסף, לא מצאתי זכרו בספרים. — שורה 5: ורעה, צ"ל וברעה. — שורה 8: בלתי שפתים ישוררו, ראה מש"כ קעמפף בספרו עשרה שערים צד 114 הערה 59-60. — שורה 9: משמרותי, בכ"י: משמרת. — שורה 11: במאמרי, בכ"י: ובמאמרי. — שורה 13: בלתי אמוט וכו', הוא נגד המשקל. — שורה 18: בידך, בכ"י: בידך.

עא. נשמת לרי יום טוב, וכן כתוב מפורש בכ"י, ובראשי החרוזים מיוט"ב חזק שהם אותיות יום טוב חזק. — שורה 11: תחנה, כמו במלכים ב' ו' ח'. — שורה 18: ורצני בחונגי, בכ"י: ירצני כתודה בחונגי.

עב. רשות לברכו (?) חברו רי"ה; דיואן רשד"ל דף י"ג ע"א סי' ל"י. — שורה 2: יום, כ"ה בכ"י, ובדיואן אם.

עג. רשות לנשמת מהראב"ע; ראה רוזין בס' שירי הראב"ע וחרוויי חלק ב' צד 6 ובמה"ע החדשי להחכמים בראנן וקופמאנן שנת 1894 צד 423, ויש להוסיף, כי הפיוט הזה נרפס גם בס' שבחי אלהים (דף קי"ה) בתור רשות לסכות, נוסחת הכ"י שונה לפעמים

מהנוסחאות אשר היו לפני רוזין ד"ל וההוקר יוכל להשוות, ואני אקצר ואודיע בזה רק את התקונים אשר הוכרחתי לעשות במקומות המשובשים בכ"י אשר לפני. — שורה 2: אל, חסר בכ"י. — שורה 4: הם על כל מלה כל חסרה בכ"י; יחו הודו, בכ"י: מייחרו. — שורה 6: אמת כי לא יצדק, חסר בכ"י. — שורה 11: לא כי, חסר בכ"י. — שורה 12: חלק, בכ"י: חלקי. — שורה 13: בעז, מלת כי חסרה בכ"י.

עד. פיוט לר' יעקב, ולא אדע מי הוא; צונין ליג צד 560. — שורה 15: תמה, בכ"י: תהילה; ראה תהלים מ"ב ו'. — שורה 19: צני ציל: צני חן.

עדה. נשמת להראבי"ע וצונין ליג צד 209 כתב שהוא מהר"ך; דיואן הראבי"ע צד 37 סי' 107; טל אורות צד 55 סי' ע"ב. — שורה 5: ערך, בכ"י ובט"א: עריך. — שורה 6: מעבדך, בכ"י: משבצות על מעבדך. — שורה 11: ולך, בכ"י: מאלה, ובט"א (תקן רש"ל?) אחת מאלף.

עז. יחידה שחרי, רשות לנשמת שית (צונין ליג צד 207, ושם: שחרי יחידה) מרייה; דיואן שר"ל דף ט"ו סי' ל"ח; אגרות שר"ל חלק ו' צד 776. — שורה 2: המת, בדיואן רש"ל: הם כל; ראה שם הערה ב'.

עז. רשות לרשב"ג; שיר השירים לוקש צד ק"ט והלאה, ועל הנאמר שם יש להוסיף כי היא גם בס' הוונים דף נ', ובמחזור רומא (הוצאת שר"ל ח"א דף ע"ו) ושם היא לנשמת יוה"כ ובס' שובע שמחות (קובץ זיטס, ליוורנו תרמ"ו) היא רשות לשמיני של פסח, ונמצאה פעמים רבות בכתבי יד. — שורה 2: לילך ויומך, וכן אמר רי"ה בס"י שלפני זה "ותולי אחריו לילך ויומך", ובכ"י: יומך ולילך; ראה ע"ד הגירסא הזאת זקש שה"ש צד קי"ג. — שורה 3: בחיותך, בכ"י: בחיך; אשר נעלם כמו, כ"ה בכ"י ונוסחת זקש וכן נוסחת שאר הספרים משונה מזה. — שורה 4: הלא אפ, בכ"י: הלא; טהור ונקי, בכ"י: טהור עין ונקי; ותמה, כ"ה בס' שובע שמחות ובאחר מכ"י ברלינר ונס במחזור רומא; ובכ"י וכן בשה"ש; ורמה, ואצל הוקס (רמב"ע צד 106): וקמה, וראה מה שהעיר זקש שה"ש צד קי"ד. — שורה 6: לאל חי כ"ה בכ"י ובשובע שמחות ובכ"י ברלינר, ובט"א: לצורך; ראה זקש (צד קט"ז) שבהר הנוסחא האחרונה יען כי מליצת לאל חי כבר השתמש בה רשב"ג בשורה 3. — שורה 7: ברכו תמיד, בכ"י: תמיד ברכו.

עח. נשמת לראבי"ע, חסר מקצתו בכ"י והשלמתי את החסרון עפי' דיואן הראבי"ע הוצאת אינר צד 6 סי' 19. — שורה 1: לאל חן, ובדיואן: חיי חסדו. — שורה 3: ומחונן שם; ומבחוץ. — שורה 4: מקוה, בכ"י: מקור; אחר נתן עליו, בכ"י: אחר עלי. — שורה 5: עונג, בדיואן: עדנו; ושם, בדיואן: שם. — שורה 6: נטע, בכ"י: נטה. — שורה 7 עד תומו חסר בכ"י.

עט. פיוט לרשב"ג. צונין 189; גרפס בנטעי נעמנים צד 18, בספרו של הרי"מו צד ט' ובשה"ש לרש"י צד קל"ז. — שורה 3: תעצומך כ"ה בכ"י וכן הוא גם בספרו של רימ"ז וני"ג; ואולם רש"י הרפ"ס לפי הכ"י אשר לפניו: תעצומך; ואיך, רש"י הרפ"ס וה"ך, ואני בחרתי בנוסחת הכ"י אשר לפני וכמו שהרפ"סו גם רימ"ז ובעל ני"ג; שאתו, כ"ה בכ"י וגם בכ"י הרש"י (ראה את הערתו בספרו הנו' צד קל"ח). ובניג ובספרו של הרי"מ"ז: שאת, וזה טעות. הרש"י הרפ"ס: שאַתְך ת' שאתו. — שורה 4, נכונה, כ"ה בכ"י ובדפוסים, והרש"י הרפ"ס, נכונה" וכתב, ונכוחה נכונה מנכונה, כי לא נמצא "נכונה" לשם מקרה; רצוני, בכ"י: את רצוני, ואינו נכון. — שורה 5 ומנחת עשורני,

בספרו של הרימ"ז (ואחריו בשירי שלמה) ובניני: מנחה זכרוני, והוא כמו מנחת זכרון (במדבר ה' ט"ו), ובכ"י כמו שהדפסתי: עשרוני, והכונה על העשרונים סלת אשר הובאו בית ד'. — שורה 7: חסדיך, כ"ה בכ"י והוא הנכון, ובניני: גדל-חסדך, וזה נגד המשקל והרש"ז כ' חסדיך; גודל, עוני בניני: גדל-עוני, וגם זה לא יתכן, והעקר כמ"ש. — שורה 8: רוחי, כ"ה הנכון ובכ"י: רוחך.

פ. נשמת, להרב ר' ברוך בן יוסף, כ"ה בכ"י, ולא מצאתי את זכר הפיוט הזה בספרים, וגם שם הפייטן לא נודע לי. ודע כי מסוף שורה 7 עד תום הפיוט חסר בכ"י, ואולם מצאתי את הסיום בכ"י שלפנינו בראש דף 254, בעוד אשר הפיוט שלפנינו הוא בסוף דף 255, וזה לילאות כי העלים מכורכים המה שלא כסדרן. — שורה 7: אני, בכ"י: כן, וזה נגד המשקל.

פא. רשות לברכו, מרי שמשון העולה לארץ הצבי, כן הוא בכ"י; צונין ל"ג צד 301, ושם צד 302 יאמר צונין, כי ר"ש שלפנינו הוא ר"ש בן אברהם משנין (Sens), ועיין כרם חמד ח"ד צד 24; מל אורות צד 62 סי' פ"א. — שורה 2: אלהי, כ"ה בכ"י, ובט"א: אל חי, והוא נגד המשקל. — שורה 6: וגם אני, השורה הזאת (אשר חציה חסר) היא נגד המשקל, ובכלל מצאתי ראיתי, כי הרווי האוור (Gürtelverse) בשיר הזה הם שלא עפ"י המשקל. — שורה 11: הללי, בכ"י ובט"א: הללו. — שורה 17: נדבות עמך, כ"ה בכ"י והוא הנכון, וט"ס נפל בט"א וכתוב שם: עמך נדבות, ובעיני גדולה! — שורה 21: מה, בט"א ומה.

פב. רשות לברכו, ובכ"י, שלמה בר יהודה" וכתב צונין בל"ג צד 311-312, שהוא לרי שלמה בר אבון, וכן העיר בצדק ר"ש הורוויץ במח"ו צד 566 הערה b. — שורה 1: אלהים, חסר בכ"י. — שורה 2-3, צ"ל: שביב אש בוערה | וממים חשרה || וחשך שם סתרה | וכו מה נורא | אלהים, וכן הוא במח"ו; שם: במרום שם דגלו, במח"ו: ובכרוב שם רגלו. — שורה 5: קדוש, במח"ו: גדול. — שורה 9: לעם, במח"ו: לעמו. — שורה 10: קרה, במח"ו: קירה. — שורה 12: ברנני, במח"ו: ברעי. — שורה 13: ושא, צ"ל: שאו; כן צ"ל: קול.

פג. רשות לברכו לרי יהוספיה הגר, הזכירו צונין ל"ג צד 469; מל אורות צד 34 סי' מ"ב; מח"ו צד 665, ושם הוא רשות למעריב. — שורה 1: לב, וצונין כתב: בלב. — שורה 2: תודות, צ"ל: הודות; ליום, כ"ה בכ"י, ובט"א ומח"ו: ביום. — שורה 4: פלאיו, בט"א ומח"ו: פעליו; וממש, בט"א: ממש. — שורה 5: שור, כ"ה בכ"י, בט"א: צר ובמח"ו: שם; היכלכלוהו, במח"ו: היכל כלכלוהו. — שורה 6-7, חסר בכ"י. — שורה 6: פניו, צ"ל: פני. — שורה 9: נמסכו, בט"א ומח"ו: נמסכו. — שורה 10: בעצמויו, בט"א: בעצמותיו. — שורה 13: מול, כ"ה בכ"י, ובט"א ומח"ו: ועל, והוא נכון; נבורה, חסר בכ"י. — שורה 14-17, סדר הכתים משונה בט"א ומח"ו. — שורה 15: שרשם, בט"א: ושרשו, במח"ו: ושרשם.

פד. ברכו ושם מחברו משה חזק נרשם בראשי החרוזים; צונין ל"ג צד 582; מח"ו צד 568. — שורה 2: ולבבי, במח"ו: ולבי לו; ואעיר רעיוני, במח"ו: ואעיר נאמני. — שורה 5: אספרה, במח"ו: פצתה. — שורה 6: בחררים, במח"ו: בחורים. — שורה 9: הביעו, שם: הביעו. — שורה 13: במרומים, שם: במעונים. — שורה 16: לדי, במח"ו: לה, ורשיה תקן וכתב: לך, וספה טעות על טעות. — שורה 19: ובעלות, במח"ו: ובעלות; צבא, במח"ו: צבאיו. — שורה 23: עמו, שם: לו. —

שורה 24: מה, שם: מי. — שורה 27: אח, שם: על; רנניו, שם: רנניו בניגות עצמו; הביאו, שם: הביטו. — שורה 28 ז"ל במהיו: „וראו כי טוב ד“; וצונין כתב, כי סוף הפיוט הוא: הביטו וטעמו כי טוב ד“.

פד. רשות לברכו, וצונין הביא בל"ג צד 355 פיוט לברכו המתחיל ג"כ „אשא ראשי אברך קדושי“, והוא התום בשם יצחק, ונראה כי כונתו על הפיוט שלפנינו, ולפי חסר הרבה, ואין לנו רק הבית הראשון המתחיל באל"ף.

פו. רשות לברכו, ושם מחברו אביגדור, ונוכר בל"ג לצונין צד 314, וסוף הבית האחרון חסר לפנינו. — שורה 5: ותקן, ראה צונין וינאן. פאעווא צד 415.

פז. פיוט לראב"ע, הזכירו צונין ל"ג צד 210 ונדפס במחזור קרפינטראץ (ד"א תצ"ט) בתוך „פיוט לקדיש“ ליום ב' דר"ה, ואח"כ הדפיסו רי"ל דוקס בלפ"ב. משנת 1843 צד 525 מתוך מחזור זה; אח"כ הו"ל רי"מ זקש כספרו על הפיוטים צד מ"ב והיילברג במחברת נטעי נעמנים צד כ"א סי' ב' על פי נוסחת המחין, ולאחרונה הדפיסו איג' בדיואן הראב"ע סי' (83) [84], ואולם מהרוז המתחיל באות ר' והלאה משונה בדיואן מאד מאד, והוא כשיר אחר. והנה דוקס נמשך אחר מחזור קרפינטראץ וכתב, אשר הפיוט הזה הוא „קדיש ליום ב' דר"ה“, ובכ"י אשר לפני כתוב רק שהוא פתיה לקדיש. — שורה 2: בחכמתך, כ"ה בנטעי נעמנים ונכון לפי המשקל, ובכ"י בחכמה; בדיואן: בטובתך. — שורה 4: חוללת, בנטעי נעמנים: חללת. — שורה 7: ואן לבי, בניני: ואיך לבי יענה. — שורה 8: ואותו, במ"ק: ואת. — שורה 10: ובנפול, במ"ק: בנפול; ימינו, בכ"י: ימינך. — שורה 14: מעבדים, בכ"י מעבדים וכן הוא גם בניני; במ"ק כמו שכתבתי בפנים. — שורה 16: לי עזוב, במ"ק: מעזוב לי. — שורה 19: ויעמד, במ"ק: ועמוד.

פח. פיוט לקדיש, מיוסד עפ"י א"ב ונוכר בל"ג צד 679. — שורה 6: חסנו, בכ"י חסני. — שורה 9: שם, חסר והוספתי מסברא. — שורה 16: חצי החרוה הראשון חסר ומצאתיו בספרו של צונין במקום הנזכר, והוא: תקפו בפי כל נאדר.

פט. רשות לקדיש לרשב"ג (צונין ל"ג צד 188), ונמצא גם באחד מכ"י מורי הח' ר"א ברלינר. — שורה 1: ולא, בכ"י (= בכ"י ברלינר): והם לא. — שורה 2: מעת... הם, בכ"י: מיום... עוד. — שורה 4: להלל בהיכל פנימי, בכ"י: ושנאן יודה כמזבח פנימי. — שורה 5: חוות, שם: לחוות; כי אל, חסר שם. — שורה 7: יזמר מבלי, שם: ימלל עד בלי; ליל, שם: לילה. — שורה 8: ואחה, שם: ושמד; כי גדול וכו', שם: „ולבי ונפשי יודעת מאד“, ונראה יותר נכון. — שורה 10: כבודך, שם: עוך; ורבה, שם: ורמה, והוא נגד החרוה; וקובה, שם: בסכה, וגם זה טעות. — שורה 11: כי אותך וכו', שם: שאתך לא יוכל לגלגל. — שורה 13-15: חסר בכ"י. — שורה 18: בארבע ובכ"י: כארבע.

צ. ניכר רשות לקדיש (צונין ל"ג צד 722) חברו ר' יום טוב קדושי כמשי"כ מפורש בכ"י אשר לפני; והוא ר' יום טוב בן יצחק הקדוש, אשר כבר דבר אדותיו צונין בל"ג צד 286 ואשר חבר את הפיוט יה רעיון לבך (סימן צ"ג) ועוד פיוטים אחרים (ראה צונין שם). כנראה חסר בבית א' וכן בבית ג' חרוז אחר, כי ציל בכל בית ובית שלשה חרוזים מלבד חרוז האזור.

צא. רשות לקדיש, נוכר בל"ג לצונין צד 418; דיואן שר"ל דף ב"ד ע"א

סי' ס"ה, ועל הנאמר שם יש להוסיף, כי הפיוט שלפנינו הוא רשות לקדיש יום א' דריה במחזור קרפנטריץ (דף כ"ה ע"ב) ובמחזור תלמסאן (דף נ"ה).

צב. יחד קרבי, הנזכר בצונץ ל"ג צד 572, הוא פיוט לקדיש יום א' של סכות בקרובץ ארניל (דף צ"ו ע"ב) ושם מחברו יוסף, ולא מצאתי בכ"י אשר לפני זולתי החרוזים הראשונים, ושברי שירים לא הדפסתי בזה.

צג. פיוט "לאלו פינזי מר' יו"ט בן יצחק הקדוש (לעיל הערה לסי' צ'), הזכירו צונץ ל"ג צד 286; טל אורות צד 61 סי' פ'. — שורה 14: מקראיו, בכ"י: מקראות. — שורה 22: ועל, בט"א נמצא בשני חצאי לבנה: ועם, ואח"כ סי' השאלה, ואני מוסף שאלה על השאלה, כי לא אבין פתרון השאלה הזאת, ובכ"י מלת ועם איננו. — שורה 26-28, כנגע נראה לי בבית הזה כי מקצתו חסר בכ"י וכן בט"א, והמבין את בנין הבתים בשירים הנקראים מושע (מושׁע) ידע ויכיר, כי החסרון הוא בחצי החרוז הראשון (שהוא שורה 26), ואנכי השלמתיו מסברא. — שורה 28: עמוד, בכ"י וט"א: לעמוד, והוא נגד המשקל.

צד. רשות לנשמת מר' שלמה בן אבון, לדעת צונץ ל"ג צד 311, ובטל אורות צד 57 סי' ע"ד נדפס בשם ר' שלמה בן גבירול, והראשון נראה לי עקב, ושם המחבר שלמה נמצא בראשי החרוזים ואולם המלות בר אבון מרומזות בשורה 19: בירית א"ב המזנו ויגיעם שמו. — שורה 10: יושר, צ"ל: אשר. — שורה 11: מכון, צ"ל מכון כס. — שורה 13: משה, בכ"י וט"א: משה, ובצדק העיר שם רשוח"ה, כי יש כאן טעות ונשחת המשקל והענין סתום וכתב שם עוד. ואולי צ"ל: ביה צור לברו מושש חסנו, ויהיה הענין על בן הבכור, הלא הוא ישראל, ולי נראה לחקן כמ"ש בפנים, והבוחר יבחר. — שורה 20: לקיים, כ"ה בכ"י, ובט"א: וקים.

צה. פיוט לאלו פינזי מר' יוספיה (יהוספיה) הגר, עיין עליו בליג צונץ צד 468 ובכרם חמד ח"ד צד 26; טל אורות צד 34 סי' מ"ג. — שורה 3: לנפן, בט"א: נפן. — שורה 5: התנינים, בכ"י וט"א: תנינים, והוא נגד המשקל. — שורה 25: אים, איננו בכ"י ורשד"ל הוסיפו בט"א מסברא. — שורה 28: מה מאד, וצונץ כתב: מאיך, והוא נגד המשקל. שורה 29: פה לא, ובכ"י: או (או: אך), וצונץ כתב: פיות.

צו. פיוט אחר לאלו פינזי ושם מחברו אליהו חתום בראשי החרוזים. — שורה 7: יתאמין, צ"ל: האמין. — שורה 10: ודור, אינו בכ"י. — שורה 17: ולאות, בכ"י: לאות. — שורה 20: לפי המשקל חסרה פה תנועה אחת, ואולי צ"ל: שם. צז. פיוט למי ידמה לך לר"יין בן גיאת ושמו נרשם בראשי החרוזים; צונץ ל"ג צד 198 (ושם החרוז הראשון בשנוי לשון קצת). — שורה 3: ממהלך קרי: ממהלך.

צח. אשפוך שיחי, פיוט להראב"ע, ונזכר ברשימת איגר לשירי הראב"ע אשר אינם בדיואן ומצאתיו גם כסי' החזונים, והוא שם מי כמוך ליום ב' של סכות. — שורה 1: לפני, בחזונים: פני. — שורה 3: אואל, שם: לאל. — שורה 5: בחילה צורי, שם: בתחלה לפניו. — שורה 6: רם, שם: ראש. — שורה 7: יחד, צ"ל: יחד, ובהזונים: אחד; באין, שם: בלי. — שורה 11: על, צ"ל: על חק; ובהזונים: כל גבולות עלי חק הנבל. — שורה 14: ופניו קרי: ופניו. — שורה 15 שונה בחזונים וז"ל: עבדים משתחווים לפניו, — שורה 16: לו, שם: כי לו; מלובה,

שם: המלוכה. — משורה 12 עד סוף הפיוט חסר בחזוניהם. — שורה 24: נדעכה, בכ"י: נדע כה.

צמ. אהבה ליום א' של פסח (צונץ ל"ג צד 204) לר"ה, והיא נמצאה גם בדיואן כ"י שלו חלק ב' סי' נ"ד; טל אורות צד 7 סי' ח' (וראה שם הערת רשוח"ה, כי הפיוט שלפנינו נמצא גם במחזור מונפלייר). — שורה 2: חנני חנני, ובכ"י ומ"פ (= מחזור מונפלייר): חנוני חנוני, וזה שלא לפי המשקל. — שורה 6: ואדמוני, כ"ה בכ"י; בארמוני, כ"ה בכ"י. — שורה 9: להגיון, צ"ל: לבויון. — שורה 11: ומואבי, כ"ה הנכון וכ"ה בכ"י, ובט"א: ומואב; בוזה, כ"ה בכ"י ונכון ג"כ. — שורה 11: בארמוני, צ"ל: ופלמוני. — שורה 15: תנים, חסר בכ"י. — שורה 16: הקץ, חסר בכ"י; וכסוף, בכ"י: ונסוך. — שורה 17: בכ"י ומ"א: תשובך, והוא נגד המשקל. — שורה 19: המירותך, בכ"י: המרתך. — שורה 20: כך, חסר בכ"י. — שורה 21: וצפוני, צ"ל: ובצפוני. — שורה 22: ואוהבי, בכ"י: ואוה בי.

ק. לחוצה, אהבה ושם מחברה לוי חזק התום בראשי הרוויה, וצונץ (ל"ג צד 217) לא כתב בכרוז מי הוא לוי המחבר את הפיוט שלפנינו, אך הזכיר אותו בין הפיוטים, אשר רבם מרי לוי אלטבאן חברו, ורשד"ל (אגרות צד 978) כתב בפרוש, כי הפיוט שלפנינו הוא לרי לוי בן יעקב אלטבאן, וכי הוא נמצא גם במחזור והראן; טל אורות צד 59 סי' ע"ג. — שורה 1: לחוצה, חסר בכ"י. — שורה 4: ואשלה, בט"א: ואשים. — שורה 8: תועה, בט"א: נועה. — שורה 17: בכלמה, בכ"י: כלמה. — שורה 22-23: בט"א יש בזה בלבול הסדר.

קא. שביה בת ציון, נאולה (?) לרשב"ג (דעת צונץ ל"ג צד 588); טל אורות צד 22 סי' כ"ה. — שורה 2: שבועה, בט"א: שבועות. — שורה 19: מורה, בט"א: מורדי; אסוף, בכ"י: אאסוף. בט"א יש פה הערה, "אולי חסר בית אהדי" ואולם מספרו של צונץ (ל"ג 590) נוכח לדעת, כי השיר הזה בן שבועה בתים הוא ולא יותר.

קב. אהבה לרי יוסף בן אשר, ושמו נרשם בראשי החרוזים; צונץ ל"ג צד 480; טל אורות צד 41 סי' נ"ב. — שורה 1: יעלה, חסר בכ"י, ורשד"ל השלים את החסרון מסבא, וכספרו של צונץ: יונה, וגם הוא רק מדעתו כתב כן. — שורה 9: אכרית, כ"ה בכ"י, ובט"א: דבקים. — שורה 14: שבה, בט"א: שנחם. — שורה 15: לצמיתות, בט"א: צמיתות. — שורה 24: בקולי, צ"ל: בקולי. — שורה 26: אל תרם כנפשך, בכ"י: אל תדמי כנפשך, בט"א: אל תרם נפשך. — שורה 38: חסרה בכ"י ובט"א.

קג. אהבה להראב"ע, הזכירה צונץ בל"ג צד 211 וכתב, כי מצא בכ"י חמשה בתים, כי לאות ה' אשר בשם אברהם, יש שם עוד חרוז תחלתו, "השפל נא זדים אשר נאו", וכונתו לחרוז השפל אשר לפנינו הוא מתחיל בשורה 10, ובכל זאת לא נמצאו בפיוט הזה רק ארבעה בתים, כי השורה הראשונה (אל ברחך) היא רק החרוז המאיר נתיב (Leitvers); וכן הוא בקבוץ מעשי ידי נאונים קדמונים צד 110. — בסימנים המורים על משקל השיר נפל טעות וצ"ל בשורה הראשונה:

(א) - - - - - | - - - - -

שורה 12: אשר, חסר בכ"י. — שורה 15: הורנו, כ"ה בכ"י וצ"ל: הורינו.

קד. שתי פעמים, אופן לשבת נחמו במחזור פולין (דיהרנפ' דף קל"ד), ועל פיהו תקנתי איזה שניאות בכ"י אשר לפנינו; שם המחבר הנרשם בראשי החרוזים הוא שלמה בן יהודה, ואולם לא אוכל להחליט איזהו, כי כנודע היום פייטנים רבים אשר

זה היה שם. — שורה 1: שתי חסר בכ"י; מקוימים, במ"פ מקימים; על חסר במ"פ.
 — שורה 2: לאחד, שם; ליחד; ובהגיון, שם; בהגיון. — שורה 8: גן, בכ"י: גת.
 — שורה 9: הנות, במ"פ: הנה. — שורה 11: לקראה, שם; לקרא; עלות, חסר
 בכ"י. — שורה 12: ארבע, במ"פ: מרבע. — שורה 14: כרותה, בכ"י: בריתה. —
 שורה 15: לשוננו, במ"פ: מלוננו. — שורה 19: מסוכתה, שם: מסוכתם; עם הנין,
 בכ"י: בעת צין. — שורה 20: וגם יעד, במ"פ: לקוראי עד. — שורה 21: הלך,
 בכ"י: הילך. — שורה 24: רץ, בכ"י: לארץ. — שורה 25: להסתולל, במ"פ:
 מסתולל. — שורה 29: בתיבותיו, שם באותיותיו. — שורה 30: ד"ל, במ"פ: דל"ית.
 — שורה 33: הדבקים, שם: הפרקים. — שורה 34: יוסי, בכ"י: יוסף. — שורה 36:
 הלא יחזור לראשיתיו, במ"פ: יחזיר לראש קריאותיו. — שורה 37: ויחזור וכו', שם:
 הלא יחזור לראשיתיו. — שורה 39: יהי, שם: הוי.

קדו. שש מאות, אהבה לפרשת עקב, ניב במחזור פולין (דף ק"ל) ושם המחבר
 שלמה חזק נרשם בראשי החרוזים, והוא בלי ספק שלמה בר יהודה, אשר חנר גם
 את הפיוט שלפני זה. משקל השיר הוא שלש תנועות ד' פעמים בכל חרוז וחרוז,
 ובטעות נשמט בדפוס. — שורה 1: שש, חסר בכ"י. — שורה 2: על כנפי, חסר בכ"י.
 — שורה 8: ארבע, במ"פ: אצבע. — שורה 9: חסרה בכ"י. — שורה 10: סדינא, צ"ל:
 סדינא; הלא, במ"פ: לא. — שורה 11: לחוש כרך, בכ"י: לחוק כרך; מניניהם, צ"ל:
 ממניניהם. — שורה 13: ענף, במ"פ: עניו. — שורה 15: מנת טלית, במ"פ: מנת
 טלת; נכפלת, חסר בכ"י. — שורה 16: הן הפרה ותפרה, במ"פ: הן כפלה ותפר
 לה, ואולם דין טלית כפולה כבר מבואר בשורה 15 שהיא פטורה כרב שמעון
 (מנחות מ"א.); מציצית לא נהרל, ובמ"פ: ומציצית לא תחרל. — שורה 17: חסרה
 בכ"י; אצבע, צ"ל: בנד; תגדל, מלשון גרילים העשה לך (דברים כ"ב י"ב) ור"ל שהיית
 בציצית. — שורה 19: ונעור, בכ"י: ונעור. — שורה 21: וכדת, בכ"י: כשם;
 מעוכבת, במ"פ: מעקבת. — שורה 24: הגוי, בכ"י: המין. — שורה 26: לילה, בכ"י:
 ללילה. — שורה 27: נקבע, צ"ל: נקבע.

קו. אהבה ותחלתה חסר ולא יכולתי להשלימה כי לא מצאתי לה זכרון בספר.
 בראשי החרוזים היה מרומז שם המחבר חזקיהו. — שורה 9: ציון, בכ"י: צאן.
 קו. מהפיוט הזה, אשר כנראה שם אברהם היה חתום בראשי חרוזיו, לא
 מצאתי רק בתים אחרים בכ"י ורבו חסר ולכן לא הדפסתיו בזה.

מפתח הפיוטים.

<p>יקרה מיקר יוצרה 32 ירחם כך יתום 27 יריעות שלמה 27 ישו למצער 35 כבודו אות 12 לכי ובשרי 45 לחוצה בארץ 58 לך יעריצון 21 מה לאחותי 35 מחנות עליונים 11 מי יתנני 34 מרעיד עמדותי 44 נשמת אחוים 39 נשמת ידידים 41 נשמת שבטי ישראל 42 עם אשר יה 3 צמאה נפשי, ראה: לבי ובשרי עשאי עין 3 שאלו שחקים 17 שאלוני סעפי 4 שכיה בת ציון 59 שבעה שחקים 52 שהו לאל 46 שיר ושכח 48 שיר יהודש 51 שירו לאל 2 שירו לדי' 1 שכחי יגונך 43 שלשו קדוש וכשרפים 9 שלשו קדוש עונים 7 שפל רוח 42 שפתי ישבחון 48 שש מאות 62 ששוני רב כך 47 שתי פעמים 61</p>	<p>ופיות כים 56 חיל אזור 25 ראתה שדי 20 יבשו אלי 8 יגדל כחך 52 יגוני ומר חכי 45 ידרון ירודון 18 ידועת אמונות 42 ידך אל שנה 23 ידעחני בטרים 44 יה כפי קדושים 11 יה יושב 16 יה רעיון לכך 54 יה שמך 53 יודו לאל חי 41 יודעי הפיצוני 57 יודעי יגוני 37 יום הודו 13 יונה נשואה ראה: יעלה נשואה. יושב במעמק 32 יזכרו פלאך 24 יחד קרבי 53 יחדו לב נשלם 49 יחדו נא כל איש 7 יהו לשון 14 יהיד ערץ 22 יהידה שחרי 46 ימי שנותי 33 ימין אל ראה: ואלו שירה. יעלה נשואה 60 יעלת אהבים 25 יענו חכמי לב 56 יפו בעיני 34 יקדישון היום 10 יקורים אדירים 10 יקר אודן הנפלאות 6</p>	<p>אבי איך 64 אברך לך ברוך 43 אודה לאל חי 47 אופני הוד 17 אור עט אדרת 1 אחי שאו משאת 4 אחרת עת פדותי 31 איומתי שמתי 30 אילה על דוד 26 אין כפי מלה 28 אל אדון... אמר ויהי 5 אל אדון אמתו 5 אל אדון על כל פעלים 6 אל ברחך 61 אל דרכיו 50 אל חסדך 40 אל לקחני 37 אל מחוללם 38 אל נערץ 71 אלהי הרוחות 51 אם אויבי יאמרו 36 אמרו לאלהים 1 אמרות האל 23 אראה לפני 49 אשא דעי 21 אשא ראשי 50 אשיר שיר 21 אשישת שלוחתו 4 אשנבי שחקים 19 אשפוך שיחי 57 אתה גומי 46 בביתך בית תפלה 47 בשירים ובתהלות 3 הגני שלחוני 40 הנשיג עורך 54 ואלו שירה 55</p>
---	---	---

הסימנים כ"ה, מ"ו, מ"ז, ק"ו לא באו במספר הפיוטים. יען כי התחלתם חסרה.

אברהם בן יצחק

531
532.

גפתח ומבי
למהזור
ויטרי
קונטרס
הפיוטים

אברהם בן יצחק

אברהם בן יצחק

אברהם בן יצחק

אברהם בן יצחק